

คุษฎีนิพนธ์การประพันธ์: “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยว โสปราโน บาร์โตน
วงขับร้องประสานเสียง และวงแจ๊ซเบร็วอองซอมเบล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: “MANTRAMANHORA” SONGS CYCLE FOR SOLO
SOPRANO, BARITONE, CHORUS AND CHAMBER ENSEMBLE

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts in Fine and Applied Arts

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์: “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตา สำหรับนักร้องเดี่ยว โซปราโน บาร์โตน วงขับร้องประสาน เสียง และวงเชมเบอร์อองซอมเบลอ
โดย	น.ส.ผกาวรรณ บุญดิเรก
สาขาวิชา	ศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎิบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร ปิณฑสันต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ต้นจันทร์พงศ์)

ผกาวรรณ บุญดีเรก : ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์: “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตา
สำหรับนักร้องเดี่ยว โซปราโน บาร์itone วงขับร้องประสานเสียง และวงแชมเบอร์ออร์แกนซอม
เบลอ. (DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: “MANTRAMANHORA” SONGS
CYCLE FOR SOLO SOPRANO, BARITONE, CHORUS AND CHAMBER
ENSEMBLE) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ศ. ดร.วิรัชชาติ เปรมานนท์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ.ดวงใจ
ทิวทอง

ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยวโซปราโน
บาร์itone วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์ออร์แกนซอมเบลอ เป็นดนตรีพรรณาประพันธ์จาก
นิทานพื้นบ้านภาคใต้เรื่อง “มโนราห์” ซึ่งเป็นการแสดงพื้นบ้านที่มีบทบาทสำคัญในวัฒนธรรม
ท้องถิ่น บทประพันธ์ผสมผสานเทคนิคลีลาของดนตรีตะวันตกร่วมสมัยเข้ากับลักษณะเฉพาะของ
ท่วงทำนองดนตรีภาคใต้ในรูปแบบกวีคีตา โดยยังคงรักษาบริบทพื้นบ้านภาคใต้ดั้งเดิม ผลงาน
ประกอบด้วยบทประพันธ์ที่มีเอกลักษณ์ 12 บท สำหรับการแสดงโดยนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโน
และบาร์itone บรรเลงประกอบโดยวงขับร้องประสานเสียง เปียโนและวงเครื่องสาย บทประพันธ์มี
ความยาวประมาณ 40 นาที มีการนำลักษณะการต้นสดและการเอื้อนจังหวะเสริมประดับลงไป
ในแนวร้องเดี่ยว รวมทั้งการแต่งเติมเสียงในคอर्डประสานของแนวเปียโนอย่างมีเอกภาพ ในการแสดง
มีการกำหนดรูปแบบและการจัดตำแหน่งนักดนตรีบนเวทีเพื่อการรักษาสมดุลระหว่างเสียงร้องและ
เครื่องดนตรี มนตรามโนราห์เป็นบทประพันธ์กวีคีตาพื้นบ้านภาคใต้ในมิติใหม่ที่น่าเสนอความงาม
ของวัฒนธรรมดั้งเดิมภาคใต้สู่สากลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต .....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....

5986855735 : MAJOR COMMON

KEYWORD: Mantramanhora, Song Cycle, Chamber

Pakawan Boondirek : DOCTORAL MUSIC COMPOSITION:
 “MANTRAMANHORA” SONGS CYCLE FOR SOLO SOPRANO, BARITONE,
 CHORUS AND CHAMBER ENSEMBLE. Advisor: Prof. Weerachat Premananda,
 D.Mus. Co-advisor: Prof. DUANGJAI THEWTONG

Doctoral Music Composition: “Mantramanhora” Songs Cycle for Solo Soprano, Baritone, Chorus and Chamber Ensemble, is a program music based on the Southern legacy folk “Manhora”, which has played an important role in southern cultural performing arts. The composition integrated Western contemporary music technique and Southern Thai characterizing melodic modes into songs cycle utilizing the native southern direct text. The creative music is consisted of 12 unique song forms highlighted by solo Soprano and Baritone in which being accompanied by Chorus, Piano and String Ensemble. The performing duration takes approximately 40 minutes whereby the melismatic and rhythmic improvising aspect on the solo singers as well as an adding of harmonic tension notes on piano are freely applied. Meanwhile, the performance is required a specific stage setting in order to keep the balancing of sound between voices and music instruments. Mantramanhora is spectacular introducing the new dimension of presenting traditional beauty and confidentially, the music can possibly be touched new generation heart and be appreciated internationally, especially ASEAN listeners.

Field of Study: Fine and Applied Arts

Student's Signature .....

Academic Year: 2020

Advisor's Signature .....

Co-advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

คุชฎินิพนธ์การประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยว โขปราโน บาริโตน วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์อองซอมเบลอ บทนี้ผู้ประพันธ์ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์หลายท่านที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ความรู้ คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงถือโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ แรงบันดาลใจ ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่เริ่มการประพันธ์จนกระทั่งการประพันธ์เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ผู้เป็นแรงบันดาลใจ แรงใจ สนับสนุนในการศึกษาดนตรี

กราบขอบพระคุณท่านคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทร์พงศ์ กรรมการภายนอก ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับการจัดทำคุชฎินิพนธ์ฉบับนี้

อาจารย์พี่ระพงค์ ทวีเลิศสกุล อาจารย์รัชกฤต ภาณุอัครโชค อาจารย์ศิริรัตน์ สุขชัย อาจารย์ชยพล วัชรอริชฐเมธา อาจารย์ศุภกิจ สุภัทรชัยวงศ์ อาจารย์นพปฎล ขุนสีแก้ว อาจารย์สุภาพพร ฉิมหนู คุณศรีณัรัชฌ์ รัตนมนตรี คุณอรรวโรจน์ เอียดแก้ว นักดนตรี ผู้ประสานงาน นักร้อง โปรดิวเซอร์และผู้ทำการบันทึกเสียงที่ช่วยให้ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผกาวรรณ บุญดีเรก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพและโน้ตเพลง	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานสร้างสรรค์	1
1.2 วัตถุประสงค์	5
1.3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	5
1.4 ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงมโนราห์.....	10
2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับซอซึงและเพลงร้อง (Lieder).....	16
2.2.1 Winterreise, D. 911, Op. 89 (Winter Journey) โดยฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต.....	17
2.2.2 Liederkreis, Op. 39 โดยโรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann).....	27
2.2.3 Dichterliebe, Op.48 “A Poet’s love” โดยโรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann)	32
2.2.4 Die Schöne Müllerin โดยฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต (Franz Peter Schubert).....	35

บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์.....	38
3.1 ขอบเขตการสร้างสรรค์	38
3.2 วรรณกรรม หรือบทกวีที่คัดเลือกนำมาประยุกต์ใช้ในผลงานสร้างสรรค์	40
3.3 ขอบเขตของการประพันธ์ดนตรี	42
3.4 วิเคราะห์บทประพันธ์ที่ถูกประพันธ์ขึ้น.....	42
3.5 การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์.....	43
บทที่ 4 อรรถาธิบาย.....	44
4.1 แร้งบันดาลใจในการสร้างสรรค์ดุซุญีนิพนธ์การประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตา สำหรับนักร้องเดี่ยว โซปราโน บาร์itone วงขับร้องประสานเสียง และวงแชมเบอร์ออร์แกนซอมเบล (DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: “MANTRAMANHORA” SONGS CYCLE FOR SOLO SOPRANO, BARITONE, CHORUS AND CHAMBER ENSEMBLE)	44
4.2 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 1 โหมโรง และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์	44
4.3 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 2 กาศครู และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	47
4.4 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 3 โนราห์ลงเดิน และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์	51
4.5 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 4 ปัญตุน และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	58
4.6 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 5 โอ้วาอนิจจาความรัก และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์... ..	62
4.7 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 6 คณิงจิต และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์	67
4.8 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 7 ลำนำราตรี และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	72
4.9 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 8 วิจิตร และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์	75
4.10 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 9 โอ้ความรัก และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	79
4.11 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 10 ต้องจิต และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์	82
4.12 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 11 เสน่หา และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์.....	87
บทที่ 5 บทสรุป.....	96
5.1 สรุปกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	96
5.2 การเผยแพร่และการนำเสนอผลงาน.....	97

5.3 การอภิปรายผล.....	97
ภาคผนวก.....	99
บรรณานุกรม.....	370
ประวัติผู้เขียน.....	372

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพและโน้ตเพลง

หน้า

ภาพที่ 1 เพลงที่ 1 Gute Nacht แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นพร้อมคอร์ดแบบแท่ง (ที่มา: <u>Franz Schubert</u> , <u>franz schuberts werke kritisch durchgesehenen gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818</u>).....	18
ภาพที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ลงตามลำดับชั้นและจวรรคเพลงด้วยจังหวะของโน้ตเช็ทสองชั้นประจูดและเช็ท 3 ชั้น ก่อนที่จะมาสู่จุดพักบนโน้ตโทนิค (Tonic).....	19
ภาพที่ 3 Gute Nacht แสดงห้องเพลงที่ 15-23 แสดงการเข้าสู่ระบบอังกูญแจเสียงดีไมเนอร์	20
ภาพที่ 4 บทเพลง Wetterfahne แสดงเครื่องหมายกำหนดจังหวะเป็น 6/8 พร้อมการเคลื่อนที่ขึ้นและลงของเครื่องดนตรีที่บรรเลงประกอบการขับร้อง.....	21
ภาพที่ 5 Die Wetterfahne แสดงเครื่องหมายกำหนดความเร็วจังหวะและบทกวี.....	22
ภาพที่ 6 Erstarrung แสดงการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงเพื่อเตรียมเข้าสู่การเปลี่ยนอังกูญแจเสียง.....	23
ภาพที่ 7 Irrlicht แสดงช่วงเสียงที่กว้างในระยะห่างหนึ่งช่วงเสียงในแนวขับร้อง.....	24
ภาพที่ 8 Rast แสดงช่วงเสียงที่กว้างและสูงเหมือนกับเพลง Irrlicht	25
ภาพที่ 9 เพลง Einsamkeit แสดงให้เห็นถึงการใช้เทคนิครวโน้ต (Tremolo) และโน้ตสามพยางค์ (Triplet) การให้แนวขับร้องที่ทะยานขึ้นสู่เสียงสูงในตอนจบเพลง.....	26
ภาพที่ 10 แสดงตอนเริ่มต้นเพลงด้วยอังกูญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ (F# Minor).....	28
ภาพที่ 11 แสดงห้องเพลงที่ 11 – 15 อยู่อังกูญแจเสียงเอเมเจอร์ (A Major).....	29
ภาพที่ 12 แสดงอังกูญแจเสียงบีไมเนอร์ในห้องเพลงที่ 16 - 21 และกลับมาสู่อังกูญแจเสียงเดิมคือ เอฟชาร์ปไมเนอร์ในห้องเพลงที่ 21 – 28.....	30
ภาพที่ 13 แสดงการใช้โน้ตผ่าน (Passing Tone) และโน้ตเสียงค้ำ (Pedal Note).....	31
ภาพที่ 14 แสดงการดำเนินคอร์ดแบบไม่สมบูรณ์จนกระทั่งเพลงที่ 2 จบ	34
ภาพที่ 15 แสดงกระสวนจังหวะ (Rhythmic Pattern) ในรูปแบบของโน้ต 3 พยางค์.....	46
ภาพที่ 16 แสดงกระสวนจังหวะที่เปลี่ยนไป โดยเริ่มตั้งแต่ห้องเพลงที่ 12 เป็นต้นไปพร้อมกับการเปลี่ยนเสียงประสาน.....	47

ภาพที่ 17 แสดงกุญแจเสียงดีเมเจอร์ (D Major) และกระสวนจังหวะของโน้ต 3 พยางค์	48
ภาพที่ 18 แสดงการเน้นย้ำจังหวะ ด้วยการเปลี่ยนจังหวะของโน้ตเพลง.....	49
ภาพที่ 19 แสดงการใช้เสียงประสานที่เปลี่ยนไป	50
ภาพที่ 20 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานแบบสวนทาง (Contrary Motion).....	50
ภาพที่ 21 แสดงเสียงประสานจากคอร์ด V7/I คือ เอเซเวน (A7) ส่งไปยัง คอร์ดดีเมเจอร์และการ ดำเนินโน้ตตามลำดับขึ้นไปยังเสียงสูง พร้อมเครื่องหมายกำกับความดังของเสียงคือ F (Forte).....	51
ภาพที่ 22 แสดงกุญแจเสียงดีไมเนอร์เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบ 6/8 ที่แตกต่างไปจาก บท ประพันธ์ 2 บทแรก.....	52
ภาพที่ 23 แสดงเสียงประสานจากคอร์ด VI ไปยังคอร์ด i และอัตราของจังหวะตัวโน้ตที่ส่งไปยังตอน B	54
ภาพที่ 24 เสียงประสานจากคอร์ด I ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) คือ คอร์ดดีเมเจอร์.....	55
ภาพที่ 25 แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตทั้งการเคลื่อนที่แบบสวนทาง (Contrary Motion) และการ เคลื่อนที่แบบคู่ขนาน (Parallel Motion).....	56
ภาพที่ 26 แสดงการดำเนินโน้ตไปยังระดับเสียงของโน้ตที่สูงที่สุดในบทประพันธ์	57
ภาพที่ 27 แสดงโน้ตเชบิต 3 ชั้น 8 พยางค์ และการใช้โน้ตสามปรับ (Picardie Third).....	57
ภาพที่ 28 แสดงคอร์ด i ของกุญแจเสียง คือ คอร์ดจีไมเนอร์ดำเนินไปสู่คอร์ดที่ V คือ คอร์ดดีเมเจอร์	58
ภาพที่ 29 แสดงโน้ตของแนวนัน้กรังเดี่ยวเสียงโซปราโนและบาริโตนที่ร้องรับ – ส่งกัน.....	59
ภาพที่ 30 แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตในแบบสวนทางกันและเคลื่อนที่แบบคู่ขนาน.....	60
ภาพที่ 31 แสดงการดำเนินคอร์ดพร้อมกับบรรเลงโน้ตที่เดินตลอดในอัตราส่วนของโน้ตเชบิต 1 ชั้น ในห้องเพลงที่ 112 - 114.....	61
ภาพที่ 32 แสดงการดำเนินคอร์ดพร้อมกับบรรเลงโน้ตที่เดินตลอดในอัตราส่วนของโน้ตเชบิต 1 ชั้น ในห้องเพลงที่ 115 – 119	62
ภาพที่ 33 แสดงกระสวนจังหวะหลักของตอน A	63
ภาพที่ 34 แสดงกระสวนจังหวะหลักของตอน B	63
ภาพที่ 35 แสดงโน้ตรั้ว (Tremolo) และโน้ตเชบิต 2 ชั้นตอนเปิดเข้าบทประพันธ์.....	64

ภาพที่ 36 แสดงการดำเนินเสียงประสานพื้นฐาน I – IV – V – IV – V นั่นคือ D - G - A – G – A.	65
ภาพที่ 37 แสดงเครื่องหมายแปลงเสียงและการเปลี่ยนกระสวนจังหวะในตอน B.....	66
ภาพที่ 38 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานแบบสวนทางและคอร์ดที่มีการลดหลั่นลงมาจนถึงคอร์ด I ของกุญแจเสียงประจำบทประพันธ์	67
ภาพที่ 39 แสดงโน้ตในแนวของกลุ่มนักร้องประสานเสียงขับร้องด้วยอัตราจังหวะยาวแซมด้วยโน้ตสะบัด(Grace Note).....	68
ภาพที่ 40 แสดงโน้ตในแนวของคอนทราเบสบรรเลงโน้ตกระโดดจากตัวโทนิค (Tonic) ไปยังโดมิแนนท์ (Dominant) ของคอร์ดนั้น ๆ.....	69
ภาพที่ 41 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตเข็บ็ต 2 ชั้น.....	69
ภาพที่ 42 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตตัวดำ	69
ภาพที่ 43 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตตัวดำ และโน้ตเข็บ็ต 1 ชั้น.....	69
ภาพที่ 44 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตเข็บ็ต 1 ชั้น.....	70
ภาพที่ 45 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตตัวดำที่มีการบรรเลงแบบกระโดด	70
ภาพที่ 46 แสดงการใช้เสียงประสานจากคอร์ด I – IV ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) และโน้ตเดินตามลำดับขึ้นไปยังเสียงสูง.....	71
ภาพที่ 47 แสดงการดำเนินเสียงประสาน i – V- I ใน 2 ห้องเพลงสุดท้าย	72
ภาพที่ 48 แสดงบทบาทที่สำคัญของแนวขับร้องประสานเสียง แนวของเชลโลและคอนทราเบส	73
ภาพที่ 49 แสดงดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด V – iV – i – iV – V – ii – I เพื่อเตรียมเปลี่ยนกุญแจเสียงในท้องเพลงที่ 49 ซึ่งเป็นตอน B	74
ภาพที่ 50 แสดงการใช้เสียงประสานจากคอร์ดอย่างธรรมดาและการใช้โน้ตสามปรับ.....	75
ภาพที่ 51 แสดงลักษณะของโน้ตแนวเปียโนและไวโอลินในลักษณะของโน้ตเข็บ็ต 2 ชั้น และ เสียงประสานคอร์ด I และ V คือ คอร์ดดีไมเจอร์และคอร์ดเอเมเจอร์.....	76
ภาพที่ 52 แสดงการใช้คอร์ด vi – IV – V – IV – I ด้วยการย้ายจังหวะด้วยคอร์ดแบบแท่ง.....	77
ภาพที่ 53 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานในแบบต่าง ๆ.....	78
ภาพที่ 54 แสดงการดำเนินคอร์ด IV – I – V – V7 – I คือ คอร์ดจีเมเจอร์ คอร์ดดีไมเจอร์ คอร์ดเอเมเจอร์ คอร์ดเอเมเจอร์เซเว่นและคอร์ดดีไมเจอร์.....	79

ภาพที่ 55 แสดงการใช้เทคนิคโน้ตรั้ว (Tremolo) ในแนวของโน้ตเปียโนและกลุ่มของเครื่องสาย.... 80

ภาพที่ 56 แสดงการดำเนินเสียงประสานคอร์ดอีดีมินิช เอเมเจอร์ ดีไมเจอร์ ดีไมเนอร์ บีแฟล็ตไมเจอร์ และดีไมเนอร์..... 81

ภาพที่ 57 แสดงการดำเนินคอร์ดช่วงท้ายของบทประพันธ์..... 82

ภาพที่ 58 แสดงกฎแจเสียงดีไมเนอร์และการใช้เครื่องหมายควบคุมลักษณะเสียง 83

ภาพที่ 59 แสดงการเน้นย้ำเสียงประสานโดยคอร์ดแบบแท่ง (Block Chord) ในห้องเพลงที่ 28 - 30 84

ภาพที่ 60 แสดงบทบาทการขับร้องประสานเสียงของกลุ่มนักร้องประสานเสียงร้องคำว่า “ต้องจิต” 85

ภาพที่ 61 แสดงการบรรเลงโน้ตรั้วในแนวของเปียโน เซลโลและคอนทราเบส พร้อมการโน้ตแบบบลูคอร์ดของมือขวาเปียโน..... 86

ภาพที่ 62 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ต 3 พยางค์ในรูปแบบโครมาติกโน้ต..... 87

ภาพที่ 63 แสดงการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ดแบบครึ่งเสียง 89

ภาพที่ 64 แสดงรูปแบบของกระสวนจังหวะหลัก 90

ภาพที่ 65 แสดงโน้ตในลำดับที่ 5 หรือโน้ตโดมินันท์ของคอร์ดเอเมเจอร์ 91

ภาพที่ 66 แสดงของแนวขับร้องประสานเสียงบทบาทมากขึ้นเพื่อเพิ่มสีสันให้บทประพันธ์..... 92

ภาพที่ 67 แสดงการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด ii – iii – IV เพื่อส่งไปยังตอน D 93

ภาพที่ 68 แสดงรูปแบบกระสวนจังหวะหลักของตอน D 93

ภาพที่ 69 แสดงการขับร้องเสียงประสานแบบสั้นพร้อมเครื่องหมายกำหนดลักษณะเสียง 94

ภาพที่ 70 แสดงการดำเนินคอร์ดเพื่อจบอย่างสมบูรณ์ด้วยคอร์ด i คือ คอร์ดซีชาร์ปไมเนอร์..... 95

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานสร้างสรรค์

มโนราห์เป็นการแสดงพื้นบ้านอย่างหนึ่งที่ได้รับคามนิยมมากในภาคใต้ของประเทศไทยและในเขต 5 รัฐทางตอนเหนือของมาเลเซียตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบ ได้แก่ ปี่ โหม่ง ทับ กลองตุ๊ก ฉิ่ง มโนราห์เป็นพิธีกรรมเพื่อเชิญครุฑมอโนราห์หรือบรรพบุรุษของโนห์รามายังพิธีเพื่อรับการเซ่นไหว้ รับการแก้บน ครอบเทริดและเพื่อเป็นการผูกผ้ารับขวัญแก่ผู้แสดงมโนราห์รุ่นใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องเชิญวิญญาณครูบาอาจารย์ลงมายังพิธีเพื่อเข้าทรงหรือมายังโรงพิธี จึงเรียกพิธีกรรมนี้ว่า “มโนราห์โรงครู” หรือ “การจับปลง”

ประชาชนทั้ง 2 ชุมชนให้ความสำคัญต่อการแสดงชนิดนี้เป็นอย่างมาก ปัจจุบันยังคงมีการแสดงมโนราห์ในงานสำคัญต่าง ๆ เพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้คนในชุมชน องค์ประกอบในการแสดงต้องประกอบด้วยพิธีไหว้ครู การรำรำอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การบรรเลงดนตรี การขับร้องบทกลอน เป็นต้น หากมีงานรื่นเริงหรือมีการจัดพิธีกรรมตามวิถีความเชื่อของคนไทยที่ได้ก็ตามมักจะมีการแสดงมโนราห์ประกอบพิธี เพื่อเป็นการทำความเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บูชาบรรพบุรุษ และครูบาอาจารย์

ดนตรีมโนราห์ของชาวไทยและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยนั้นมีลักษณะเหมือนกัน ในอดีตดนตรีมโนราห์ของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยนั้นมีลักษณะคล้ายดนตรีมโนราห์แขกของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย กล่าวคือใช้ซอราบับการบรรเลงดนตรีร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ปัจจุบันไม่ใช่ซอดังกล่าวบรรเลงอีกต่อไปมีเพียง ปี่ ฆ้อง ทับ ฉิ่ง โหม่ง แตรระ ที่ใช้บรรเลงดนตรีเท่านั้น

ดนตรีมโนราห์ของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันได้รับสืบทอดและเผยแพร่ด้วยวิธีมุขปาฐะจากบรรพบุรุษไทยสมัยก่อนที่อาศัยในดินแดนของรัฐทั้ง 5 ทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซียและจากทางภาคใต้ของไทยด้วย มีการติดต่อไปมาหาสู่กันดังนั้นจึงได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ดนตรีถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการแสดงมโนราห์ที่ขาดไม่ได้ การแสดงมโนราห์ทั้งของชาวไทยและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยนั้นถือเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ โดยจะทำการแสดงในงานประเพณีที่สำคัญและยิ่งใหญ่ อีกทั้งยังใช้ในการบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยของผู้คน หากมีการว่าจ้างให้ทำการแสดงนั้นต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูงทั้งนี้เนื่องจากในแต่ละคณะ-แสดงประกอบด้วยนักดนตรีและผู้แสดงหลายคน แต่ละคนต้องเดินทางมาจากที่ห่างไกลกัน ดังนั้นการแสดงมโนราห์จึงไม่ค่อยปรากฏให้เห็นในงานประเพณีทั่วไปดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากเมื่อชาวบ้านหรือคนในหมู่บ้านใกล้เคียงทราบ

ว่าจะมีการแสดงมโนราห์ในที่แห่งใดผู้คนเดินทางไปยังที่แห่งนั้นเพื่อชมการแสดงมโนราห์ที่ยิ่งใหญ่ และศักดิ์สิทธิ์ ดนตรีสมัยก่อนไม่ปรากฏว่ามีลักษณะใดแต่สันนิษฐานว่ามีลักษณะคล้ายกับดนตรีในปัจจุบัน อีกทั้งยังถือได้ว่าดนตรีมโนราห์เป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นภาคใต้ของไทยได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากลักษณะของท่วงทำนองและจังหวะต่าง ๆ รวมทั้งเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงนั้นได้บ่งบอกถึงความเป็นตัวของตัวเองไม่เหมือนกับดนตรีประกอบการละเล่นในวัฒนธรรมอื่น ๆ

นอกจากนี้การแสดงมโนราห์มีองค์ประกอบที่สำคัญที่ไม่สามารถขาดได้ นั่นคือ ดนตรี ดนตรีถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการแสดงมโนราห์เพื่อความบันเทิงและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการประกอบพิธีกรรม ต่าง ๆ ลักษณะท่วงทำนอง จังหวะ หรือแม้กระทั่งการเลือกใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบทำให้ดนตรีมโนราห์มีเอกลักษณ์ในตัวเอง มีลักษณะที่แตกต่างกับดนตรีประกอบการละเล่นอื่น ๆ ในวัฒนธรรมภาคใต้การดำเนินทำนอง และจังหวะนั้นถูกนำมาผสมผสานกันด้วยความเร็ว จังหวะที่ทั้งช้า เร็วทำให้เกิดท่วงศ์ สมานธิ มีความไพเราะน่าสนใจ การดำเนินของตัวโน้ตที่นำมาร้อยเรียงกันทำให้สามารถจินตนาการถึงการเดินรำของเหล่ากนิรี หรือแม้กระทั่งจังหวะที่ก่อให้เกิดท่วงศ์ด้วยความเร็วจังหวะที่ช้าและเร็วผสมผสานกันนั้นทำให้เกิดสมานธิและความขลังในการประกอบพิธีบูชาบรมครูและบรรพบุรุษผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาต่าง ๆ อีกด้วย เมื่อประกอบพิธีกรรมเสร็จแล้ว ในขณะมโนราห์มักจะแสดงบทละครที่เป็นที่นิยมมาช้านานนั่นคือเรื่อง “พระสุธนมโนราห์” เพื่อความบันเทิงหรือเพื่อการแก้บนของผู้ว่าจ้างขณะมโนราห์

การขับขานบทเพลงร้องนั้นมีมาช้านานตั้งแต่สมัยโบราณไม่ว่าจะเป็นทางซีกโลกตะวันตกหรือซีกโลกตะวันออก มีการใช้บทเพลงร้องในวัตถุประสงค์ต่างกันไปในทุกพื้นที่ทั่วทุกมุมโลก เช่น ในซีกโลกตะวันตกดนตรีคฤหัสถ์หรือดนตรีชาวบ้าน (Secular Music) กวีชาวบ้านนิยมหยิบยกบทกวีขับกล่อมประกอบการบรรเลง เครื่องดนตรี เพื่อความบันเทิง หรือดนตรีศาสนา (Sacred Music) ใช้บทเพลงร้องเพื่อประกอบพิธีกรรมของศาสนา ถือได้ว่าบทเพลงร้องหรือดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบพิธี ทางซีกโลกตะวันออกเช่นกันได้ให้ความสำคัญกับบทเพลงร้อง ประกอบศาสนพิธีต่าง ๆ มากมายตามเชื่อของแต่ละกลุ่มชน แม้กระทั่งขับขานบทเพลงร้องเพื่อความบันเทิง โดยวัตถุประสงค์ในการร้องเพลงเพื่อความบันเทิงนั้น นักร้อง นักดนตรี ผู้ประพันธ์ได้บทสอดแทรกบทกวี นวนิยาย ตำนานและความเชื่อ ลงในบทเพลงนั้น ๆ

บทขับหรือบทขับร้องใช้ในพิธีกรรมและการแสดง การขับร้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดองค์ประกอบหนึ่งที่ไม่สามารถขาดได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการแสดงมโนราห์ก็ยังมีบทเพลงให้ขับร้อง โดยจะร้องรับส่งกับผู้แสดงในขณะ หรือจะร้องเดี่ยวประกอบการรำก็ได้ หรือแม้แต่วรรณกรรมรับส่งกับเครื่อง

ดนตรีนั้นแสดงสามารถขับร้องได้แต่หากต้องมีปฏิภาณไหวพริบในการโต้ตอบเป็นอย่างดี ซึ่งการขับร้องเช่นนี้เป็นการต้นสด ไม่มีการเตรียมมาแต่อย่างใด อาศัยประสบการณ์ความชำนาญที่สั่งสมมีมาเลยก็ว่าได้

ในศาสนาฮินดูเชื่อว่าดนตรีนั้นถูกสร้างโดยพระพรหม นาฏศิลป์ถูกสร้างโดยพระศิวะ โดยมีพระภรตฤาษีเป็นผู้จดจำทำรำขึ้นพื้นฐาน และเป็นผู้แสดงตลอดจนนำไปสั่งสอนมนุษย์ บางตำรากล่าวว่าพระพิฆเนศเป็นผู้จดจำทำทางการร่ายรำ ศิลปะต่าง ๆ และเป็นผู้สั่งสอนให้กับมนุษย์ การบรรเลงดนตรีและการขับบทเพลงร้องนั้นถือเป็นสื่อสำคัญสำหรับการสื่อถึงเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนั้นการบรรเลงดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ ยังเป็นการแสดงความศรัทธา ความเคารพที่บุคคลผู้นั้นมีต่อองค์เทพเจ้า สิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ โดยถือว่าเหล่า เทพเจ้าผู้เป็นใหญ่นั้นเป็นผู้ให้กำเนิดแห่งศาสตร์ทางศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นการดนตรีหรือการร่ายรำ ตลอดจนถึงความรู้ที่ถูกถ่ายทอดให้กับคนรุ่นต่อมา ในศาสนาฮินดู ดนตรีที่ใช้ประกอบศาสนพิธี หรือขับกล่อมท่วงทำนองแด่พระเจ้าหรือเทพเจ้านั้นเรียกว่า “มนตรา” (Mantra) เปรียบได้กับเป็นดนตรีศาสนาในศาสนาคริสต์ หรือพื้นที่ทางซีกโลกตะวันตก ลักษณะของมนตรานอกจากจะใช้บูชาเทพเจ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้วยังใช้ประกอบการบรรเทารักษาอาการเจ็บป่วยหรือสร้างสมาธิก่อให้เกิดภวังค์ ตลอดจนถึงบทกวีที่สร้างสมาธิให้กับผู้ฟังซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะด้วยท่วงทำนอง ลักษณะโครงสร้างเสียง คำร้องและอารมณ์บทเพลง

มนตราเปรียบเสมือนบทเพลง บทสวดหรือบทพุทธสรรเสริญพระเจ้า เทพเจ้าหรือสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ โดยใช้คำในภาษาสันสกฤตในการเล่าเรื่องหรือบอกกล่าวถึงความเชื่อ พลังอำนาจทางจิตวิญญาณ นิยมใช้มนตราช่วยในการเข้าสู่สมาธิหรือเข้าสู่ภวังค์ ด้วยการใช้นดนตรีบรรเลงประกอบ มนตรานั้นถูกประพันธ์ขึ้นร้อยเรียงเป็นภาษาสันสกฤตเป็นเวลาเกือบ 3,000 ปี ในศาสนาฮินดู ปัจจุบันมนตราได้ถูกนำพาก้าวข้ามผ่านการจำกัดเพียงแต่เรื่องภาษาและการใช้ในศาสนาฮินดูด้วยการนำไปก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วยผู้คนในศาสนาต่าง ๆ เช่น ชาวพุทธ ชาวฮินดู ผู้นับถือนิกายเซน ผู้นับถือศาสนาซิกข์ เป็นต้น การใช้ประโยชน์ โครงสร้าง หน้าที่ตลอดจนความสำคัญของมนตรานั้นมีหลายอย่างขึ้นอยู่กับปรัชญาของแต่ละความเชื่อ ฉันทลักษณ์ของมนตรานั้นมีหลายแบบ ไม่เฉพาะเจาะจงหน้าที่โครงสร้างของมนตราในศาสนาฮินดูนั้นมีมาตั้งแต่สมัยยุคพระเวท (Vedic Period) ใช้สำหรับเป็นเครื่องมือในการสรรเสริญและติดต่อพระเจ้า โดยมีการใช้นดนตรีบรรเลงประกอบบทสวดหรือบทสวดนั้น ๆ นอกจากนั้นยังใช้บำบัดรักษาอาการเจ็บป่วย

เสียงและดนตรีให้ความสำคัญโดยใช้เสียงในลักษณะที่หลากหลาย เช่น การใช้เสียงเป็นการสวด หรือเป็นการอธิษฐาน โดยอาจทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ฮัมเสียงในลำคอ โดยท่องหรืออ่าน

บทสวดด้วยการสวด ขับร้องด้วยคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม ลักษณะเช่นนี้ปรากฏให้เห็นในศาสนาทางตะวันออก เช่น ศาสนาพุทธ ที่สวดบทสวดเป็นทำนองราบเรียบ มีลักษณะจังหวะดำเนินเรื่อย ๆ เนิบนาบ เรียบง่าย การใช้เสียงการร้องเพลง บทเพลงในศาสนานั้นเปรียบเหมือนกับการสวดที่มีทำนองหรือดนตรีประกอบ เพลงถูกใช้มากในหลายศาสนา โดยเฉพาะศาสนาที่มีพระเจ้าองค์เดียวหรือหลายองค์ โดยบทเพลงนั้นเป็นการสรรเสริญพระเจ้า บอกกล่าวถึงคำสอนต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีการใช้เสียงเครื่องดนตรี โดยส่วนใหญ่เป็นการใช้ประกอบการร้องเพลงหรือใช้เพียงประกอบศาสนพิธี แต่บางศาสนาห้ามมีเสียงเครื่องดนตรีประกอบ เช่น ศาสนาอิสลาม เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการใช้ดนตรีขับกล่อมบทกวี เพื่อสร้างสรรค์ความบันเทิง ก่อให้เกิดความภักดีในเสียงเพลง เรื่องเล่าต่าง ๆ ในรูปแบบของการร้องบทประพันธ์บทกวี

การแสดงมโนราห์ที่นอกเหนือจากการบูชาเหล่าบรรพชน บรรพบุรุษผู้ล่วงลับ ครูบาอาจารย์ และพ่อเฒ่าพ่อแก่แล้วนั้น ตามความเชื่อเดิมเพื่อบวงสรวงเหล่าเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์ฮินดูด้วย อันเป็นต้นกำเนิดของศิลปะการดนตรี และการร่ายรำต่าง ๆ อีกทั้งยังถือเป็นบรมครูที่สำคัญทางดนตรีอีกด้วย หากเราได้ทำการศึกษาจะพบว่าลักษณะของจังหวะจะโคน ท่วงทำนองต่าง ๆ ของดนตรีมโนราห์นั้นมีลักษณะอันคล้ายคลึงกับดนตรีที่ใช้บวงสรวงสรรเสริญเทพเจ้าในศาสนาฮินดู อันจะเป็นการสร้างความน่าเคารพยำเกรงและสร้างความฮึกเหิมให้กับผู้เข้าร่วมพิธีหรือเข้าชมการแสดงอีกด้วย ดนตรีทั้ง 2 ชนิดนั้นมีการร้อยเรียงเสียงโน้ตและองค์ประกอบทางดนตรีให้เกิดท่วงทำนองอันน่าพิศวงน่าค้นหาไพเราะ

พระสุธนมโนราห์เป็นวรรณคดีอันเลื่องชื่อที่สำคัญและได้รับความนิยมเรื่องหนึ่งในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยไม่ทราบนามผู้ประพันธ์ เรื่องพระสุธนนั้นได้ถูกนำมาจากเค้าโครงเรื่อง “ปัญญาชาดก” หรือ “สุธนชาดก” โดยได้มีการนำมาประพันธ์เป็นบทละครเรื่อง “พระสุธนมโนราห์” ซึ่งถือว่าเป็นวรรณคดีพื้นบ้านที่ได้รับการถ่ายทอดกันแบบปากต่อปากหรือมุขปาฐะ ก่อนมีการรวบรวมโดยใช้ศาสนาเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งเรียกว่า “นิทานชาดก” วรรณคดีเรื่องพระสุธนมโนราห์นั้นเป็นการกล่าวความรักของมนุษย์ผู้ชายและนางกนิรี การพบเจอ ครองคู่ ความพลัดพรากจากลา อุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องฟันฝ่าเพื่อให้ได้กลับมาครองคู่สมรักกันดังเดิม

ในฝั่งซีกโลกตะวันตกเองก็มีการขับร้องบทเพลง ซึ่งเนื้อเพลงเป็นลักษณะของบทกวี บทกลอน เป็นที่นิยมตั้งแต่ยุคโรแมนติก (Romantic Period) เลยก็ว่าได้ คีตกวีมักจะนำบทกวีที่ได้รับความนิยมหรือตรงตามความต้องการของตนเองมาใส่ลงในบทประพันธ์ทางดนตรีของตนหรือคีตกวีจะประพันธ์เองทั้งเนื้อร้องบทกวีและตัวดนตรีเองก็ได้ มักนำบทกวีที่มีเรื่องราวคล้ายคลึงกันหรือมีเรื่องราวในทำนองเดียวกันมาผูกร้อยเรียงเป็นเรื่องราว เพื่อที่จะนำบทกวีใส่ลงเพลง ลักษณะของบท

ประพันธ์ประเภทนี้เรียกว่า ชุดเพลงร้องหรือซองไซเคิล ผู้ที่ได้ริเริ่มดนตรีประเภทนี้คือ ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven) หลังจากช่วงเวลาของบีโทเฟนมีคีตกวีหลายคนที่ทำให้มีความสำคัญ ต่อดนตรีประเภทนี้ เช่น ฟรานซ์ ชูเบิร์ต โรเบิร์ต ชูมันน์และกุสตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler) เป็นต้น

ดังนั้นผู้ประพันธ์มีความประสงค์ที่จะสร้างสรรค์การผสมผสานระหว่างดนตรีในรูปแบบของ ดนตรีตะวันตกตามด้วยฉันทลักษณ์การประพันธ์ที่มีการผสมผสานของดนตรีสมัยนิยมและดนตรีแบบฉบับของดนตรีตะวันตกแบบซองไซเคิล ที่มีการกล่าวถึงความรักของชายหญิงนั้นคือ พระสุธนและนาง มโนราห์ซึ่งเป็นปรากฏในวรรณคดี บทละครซึ่งนิยมใช้ในการแสดงมโนราห์รวมถึงความรักของชาย หญิงทั่วไปและความงามตามธรรมชาติที่ควรจะมีปรากฏในบทเพลง โดยนำเสนอบทประพันธ์ด้วยการ บรรเลงของวงแจ๊ซหรือวงออร์เคสตราประกอบด้วย ผู้ขับร้องนำเดี่ยวหรือวงออร์เคสตรา โห่ปราโน และมีวงขับร้องประสานเสียงขนาดเล็กเป็นพื้นหลัง เปียโน กลุ่มเครื่องสาย ได้แก่ ไวโอลิน วิโอลา เซล โล ดับเบิลเบส ในรูปแบบของบทกวีร้องหรือซองไซเคิล เพื่อการเผยแพร่ถึงวัฒนธรรมดนตรีวรรณคดี ภาคใต้ที่ได้รับความนิยมให้สามารถฟังเข้าใจได้ง่าย ที่สำคัญยังเป็นการอนุรักษ์ เผยแพร่ สืบสาน และสร้างสรรค์วัฒนธรรมทางดนตรีที่ทรงคุณค่าให้อยู่คู่กับสังคมไทยให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้คน ทั่วโลกในบริบทของกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกสมัยใหม่

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์ดนตรีในรูปแบบชุดเพลงร้อง
2. เพื่อศึกษาวิจัยค้นหาคำความรู้ใหม่ในการประพันธ์ร่วมสมัย
3. เพื่อบูรณาการแนวคิด ปรัชญาดนตรีตะวันตกและตะวันออกให้มีความประสานสอดคล้องกัน

1.3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

1. กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาบทเพลงตลอดจนรวบรวมและศึกษาบทประพันธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีร้องหรือชุดเพลงร้องโดยตีความภายใต้กรอบแนวคิดดนตรีมโนราห์หรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. ดำเนินการทำโครงร่างวิทยานิพนธ์และขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ
3. สร้างสรรค์ประพันธ์ภายใต้กรอบแนวคิดของชุดเพลงร้อง รวมถึงคีตลักษณ์ เครื่องดนตรี บทกวี บทร้องกรองที่นำมาใช้เพื่อให้เหมาะสมกับกรอบแนวคิดที่กำหนด
4. ดำเนินการปรับปรุงภายใต้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและสร้างสรรค์โน้ตเพลงที่สมบูรณ์เพื่อนำไปสู่การฝึกซ้อม

5. จัดทำเอกสารรูปเล่มเกี่ยวกับการแสดงผลงานทางดนตรี
6. ดำเนินการเผยแพร่ผลงานและทำการบันทึกภาพและเสียงในลำดับต่อไป
7. อรรถาธิบายบทประพันธ์และดำเนินการพิมพ์รูปเล่ม

1.4 ขอบเขตของการสร้างสรรค์

การประพันธ์บทเพลงสำหรับดุชนิพนธ์นี้เป็นการประพันธ์ในรูปแบบสังคีตลักษณะประเภทของไซเคิล โดยประพันธ์ไว้สำหรับการร้องเดี่ยวโดยนักร้องเดี่ยวโซปราโนและบาริโตน โดยมีวงขับร้องประสานเสียงและ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอบรรลงประกอบ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดกรอบของบทประพันธ์ของไซเคิลด้วยการกล่าวถึง ความรักของพระสุธนและนางมโนราห์ ตลอดจนความงามของธรรมชาติซึ่งได้แบ่งออกเป็น 12 เพลง ดังนี้

เพลงที่ 1 โหมโรง เปรียบเสมือนการบรรเลงตั้งเครื่อง โดยจุดประสงค์ของการบรรเลงเพื่อประกาศว่ามีการแสดงมโนราห์หรือมีการบรรเลงดนตรีมโนราห์ในพื้นที่บริเวณนั้น ๆ โดยมีวงขับร้องประสานเสียงขับร้องประกอบวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอ มีนักร้องเดี่ยวบาริโตนขับกล่อมลำนำทำนอง

เพลงที่ 2 กาศกรู เป็นบทเพลงบรรเลงเพื่อบูชาครูและบรรพบุรุษ โดยมีการขับร้องเดี่ยวด้วยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตนเป็นหลัก นักร้องเดี่ยวบาริโตนจะเป็นผู้ขับลำนำบทเพลงที่มีเนื้อเพลงสรรเสริญผู้เป็นครูและสิ่งที่ศิษย์ควรปฏิบัติต่อครู

เพลงที่ 3 โนราห์ลงเดิน ผู้ประพันธ์นำบทกลอนที่เป็นบทเห่จ้บระบำของสุนทรภู่เรื่อง เห่จ้บระบำ มาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นบทเห่กล่อมเจ้านาย มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางพบเจอธรรมชาติ เทพเทวา สัตว์ต่าง ๆ มีกนิรี โดยสุนทรภู่ได้นำเนื้อความจากตำนานเกี่ยวกับเทพเจ้าและความเชื่อเรื่องการเกิดฟ้าแลบฟ้าร้องในฤดูฝนมาประพันธ์

เพลงที่ 4 ปัญตน เนื้อร้องบทกวีกล่าวถึงธรรมชาติอันสวยงาม เปรียบกับดนตรีที่มีท่วงทำนองไพเราะ เปรียบการเคลื่อนไหวของสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติกับลักษณะสัมผัสเสียงต่าง ๆ ทางดนตรี บทเพลงนี้เป็นการขับกล่อมคู่ระหว่างนักร้องเสียงบาริโตนและโซปราโน

เพลงที่ 5 โอ้วอนิจจาความรัก เพลงนี้กล่าวถึงธรรมชาติของความรักที่สมหวังและผิดหวัง โดยเฉพาะความรักที่ผิดหวัง ขับร้องบทเพลงโดยนักร้องเสียงโซปราโน เปรียบกับความรู้สึกเศร้าใจทุกข์ระทมของนางมโนราห์ตอนที่ต้องห่างจากพระสุธน

เพลงที่ 6 คณิงจิต ขับร้องโดยนักร้องเสียงโซปราโน บทร้องกล่าวถึงความเศร้าการตัดพ้อการจะตัดรักของนางมโนราห์และเปรียบการฟันฝ่าอุปสรรคของพระสุธนและที่สำคัญคือ การกล่าวถึงความคิดถึงบ้านเกิดเมืองนอนของนางมโนราห์ที่ต้องจากมาไกล

เพลงที่ 7 ลำนำราตรี บทกวีเนื้อเพลงเป็นการกล่าวถึงความงามของนางอันเป็นที่รักในยามกลางคืน และตัดพ้อถึงความไม่ไยดีของคนรัก ขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน

เพลงที่ 8 วิจิตร บทกวีเนื้อเพลงในบทนี้ถูกขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน เปรียบพระสุธนกล่าวชมธรรมชาติที่มีความสวยงามสดงดงาม ตั้งถูกประดับตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจงสวยงามตระการตามากหรือเปรียบลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเหมือนมีชีวิตจริง

เพลงที่ 9 โอ้ความรัก เนื้อเพลงบทกวีได้ถูกกล่าวถึงความงามของธรรมชาติ และความไพเราะของเสียงดนตรีที่กล่าวถึงบุคคลอันเป็นที่รักว่าไม่อาจจะเปรียบเปรยความรักที่มีนั้นกับสิ่งใดได้ ซึ่งจะถูกขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน เพื่อให้เสมือนพระสุธนกล่าวถึงความรักที่มีต่อนางมโนราห์ครั้งที่ออกเดินทางผจญภัยเพื่อติดตามนางมโนราห์กลับคืน

เพลงที่ 10 ต้องจิต โดยบทกวีเนื้อเพลงกล่าวถึงความรักของชายที่มีต่อหญิงอันเป็นที่รัก ความค้นหาต้องจิตไม่ยกรา้งห่างไกลกันแม้ยามราตรีหรือเวลาใดก็อยากจะอยู่เคียงข้างตลอดไป นักร้องชายเสียงบาริโตนจะเป็นผู้ขับร้องบทเพลง

เพลงที่ 11 เสน่หา บทกวีเนื้อเพลงกล่าวถึงความรักความเสน่หาของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์ ความรู้สึกที่ไม่อาจจะหยุดยั้งได้ ความงดงามของนางมโนราห์นั้นทำให้พระสุธนรักนางหมดหัวใจ เมื่อถึงเวลาที่ต้องห่างไกลยามต้องรบออกศึก ทำให้พระสุธนคิดถึงนางมโนราห์อันเป็นที่รัก แม้จะสวดมนต์ทำการใดก็มีอาจหักห้ามความรักความคิดถึงเสน่หาที่มีได้เลย ซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเสียงโซปราโน

เพลงที่ 12 มंत्रามโนราห์ บทเพลงนี้เป็นบทเพลงสุดท้ายของชุดเพลงร้องซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน โดยจะกล่าวสรุปเรื่องราวของเนื้อเรื่องตั้งแต่ครั้งนางมโนราห์โดยพรานบุญจับนำไปถวายพระสุธน ดำเนินไปถึงเมื่อพระสุธนจำต้องห่างไกลนางมโนราห์และนางอันเป็นที่รักโดนใส่ร้ายต้องจำคุกชายัญญ์ ทำให้นางมโนราห์สามารถบินหนีกลับไปยังถิ่นกำเนิดของตนและเมื่อพระสุธนต้องออกเดินทางผจญภัยฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้พบกับนางมโนราห์ด้วยปฏิภาณไหวพริบจนได้ครองคู่กัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บูรณาการวัฒนธรรมดนตรีขับร้องของตะวันออกและตะวันตกที่เกี่ยวกับวรรณกรรมภาษา บทกวีที่เกี่ยวกับพระสุธนมโนราห์หรือมีเนื้อหาที่สามารถเรียบเรียงเกี่ยวโยงกับเรื่องพระสุธนมโนราห์ ทั้งนี้เพื่อการอนุรักษ์ เผยแพร่ สืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมวรรณคดีทางดนตรีที่ทรงคุณค่าให้อยู่คู่กับสังคมไทยและเป็นที่ยอมรับแก่สายตาผู้คนทั่วโลก อีกทั้งเพื่อเป็นการสร้างความยั่งยืนให้กับวัฒนธรรมดนตรีภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกสมัยใหม่

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

บทประพันธ์สังคีตลักษณะประเภทซิงเกิ้ล โดยประพันธ์ไว้สำหรับการร้องเดี่ยวโดยนักร้องเดี่ยวโซปราโนและนักร้องเดี่ยวบาริโตน โดยมีวงขับร้องประสานเสียงและวงชมเบอร์ร้องซอมเบลอ ขับร้องประกอบ วงชมเบอร์ร้องซอมเบลอประกอบด้วยการบรรเลงของเครื่องดนตรีจำนวน 4 ชิ้น ได้แก่ ไวโอลิน วิโอลา เชลโลและเปียโน สำหรับตัวอย่างโน้ตเพลงที่ใช้ในการอธิบายของวิทยานิพนธ์นี้จะใช้ Concert Score

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ซิงเกิ้ล (Song Cycle) หมายถึง ชุดเพลงร้องเดี่ยว ประกอบด้วยหลายเพลงหรือหลายท่อนสั้นมีเนื้อหา และความคิดที่สอดคล้องกันเป็นเรื่องราวเดียวกัน

มโนราห์หมายถึง ศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ มีแม่บททำนองเดียวกับละครชาตรี เรื่อง พระสุธนมโนราห์ บ้างก็เรียกว่า โนรา หรืออาจจะเขียนเป็น มโนห์รา ก็ได้ การแสดงชนิดนี้มีการขับกล่อมบทกลอนแบบกลอนสวด ผู้ขับกล่อมลำนำบทกลอนต้องมีปฏิภาณไหวพริบสรรหาคำให้มีสัมผัสได้อย่างรวดเร็ว และให้เข้ากับเสียงดนตรีที่บรรเลงประกอบ

บาริโตน (Baritone) หมายถึง ช่วงเสียงกลางของนักร้องชาย ซึ่งอยู่ระหว่างเทเนอร์ (ช่วงเสียงสูง) และเบส (ช่วงเสียงต่ำ)

โซปราโน (Soprano) หมายถึง แนวเสียงที่อยู่บนสุดของการประสานเสียงสี่แนวหรือหมายถึง ช่วงเสียงสูงของผู้หญิง

โซโล (Solo) หมายถึง การเดี่ยวเครื่องดนตรีคนเดี่ยวหรือการเดี่ยวประชันกับวงดนตรี

วงขับร้องประสานเสียง (Chorus) หมายถึง คณะนักร้องประสานเสียง โดยทั่วไปประกอบด้วย 4 กลุ่ม ตามช่วงเสียงของชายหญิง ได้แก่ โซปราโน (Soprano) เป็นเสียงสูงผู้หญิง อัลโต (Alto) เป็นเสียงต่ำของผู้หญิง เทเนอร์ (Tenor) เป็นเสียงสูงผู้ชายและเบส (Bass) เป็นเสียงต่ำผู้ชาย

แชมเบอร์ (Chamber) หมายถึง ดนตรีสำหรับแสดงในห้อง เป็นดนตรีที่บรรเลงโดยนักดนตรี 3-8 คนหรือมากกว่าเล็กน้อย หรือหมายถึงบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์

อองซอมเบิล (Ensemble) หมายถึง วงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีอะไรก็ได้ มีผู้บรรเลงกี่คนก็ได้ ซึ่งวงดนตรีประเภทนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนตลอดจนประเภทของเครื่องดนตรีและนักดนตรี

แก้แหมมหมายถึง การแก้สับสนในการแสดงมโนราห์ ซึ่งเป็นการถวายเป็นของขวัญหรือให้สัญญาไว้ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครูบาอาจารย์หรือสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติตามความเชื่อของเราตามที่ร้องขอความช่วยเหลือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

โน้ตสามปรับ (Picardie Third) คือ โน้ตตัวที่ 3 หรือโน้ตตัวกลางของคอร์ด ไมเนอร์ที่ถูกปรับให้สูงขึ้นครึ่งเสียง ทำให้คอร์ดไมเนอร์กลายเป็นคอร์ดเมเจอร์โดยเกิดขึ้นในคอร์ดสุดท้ายของบทประพันธ์ที่อยู่กุญแจเสียงไมเนอร์และเป็นคอร์ดโทนิคเสมอ

บทที่ 2

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

บทประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยวโซปราโน บาริโตน วงขับร้องประสานเสียงและวงเชมเบอร์ออร์แกนเบลอนี้ ได้รับแรงบันดาลใจจากดนตรีมโนราห์ทางภาคใต้ของประเทศไทยและดนตรีมโนราห์ของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย มโนราห์ถือเป็นศาสตร์การแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ที่รวมไว้ทั้งศาสตร์ของการความเชื่อ ดนตรีและการแสดงตามขนบธรรมเนียมประเพณี โดยทั้งสามอย่างนั้นมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันขาดสิ่งหนึ่งไปไม่ได้ ลักษณะของดนตรี ท่วงทำนอง จังหวะ ตลอดจนบทร้องหรือการขับกล่อมบทกลอนมีความสัมพันธ์กันที่เกื้อหนุนกัน จนทำให้เกิดอัตลักษณ์ทางดนตรีของภาคใต้ขึ้น

ผู้ประพันธ์สร้างสรรค์บทประพันธ์ด้วยการศึกษาลักษณะดนตรีของมโนราห์ ฉันทลักษณ์ ความเชื่ออันก่อให้เกิดบทขับกล่อมบทกลอนที่สามารถนำมาเป็นบทขับร้องที่เรียกว่า ซองโซเคลิล ตามแบบฉบับของดนตรีมโนราห์มีการผสมผสานความเชื่อต่าง ๆ ลงไปในตัวดนตรีและคำร้อง ซึ่งพบเจอได้ในดนตรีประกอบศาสนาพิธีของแต่ละศาสนาและความเชื่อ อันจะนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการตีความผ่านเทคนิคการประพันธ์ดนตรีที่ผสมผสานความเชื่อต่าง ๆ ลักษณะของดนตรีมโนราห์และดนตรีตะวันตกไว้ด้วยกัน ผู้ประพันธ์ได้ศึกษาวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับดนตรีมโนราห์ ความเชื่อตามแต่ละวัฒนธรรมทำให้ทราบถึงวิธีการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคการประพันธ์ต่าง ๆ ของนักประพันธ์ที่สามารถแสดงดนตรีที่มีเอกลักษณ์ได้อย่างลงตัวและมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน

2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงมโนราห์

มโนราห์เป็นการแสดงที่มีรากฐานกำเนิดกลุ่มเดียวกับ “มะโย่ง” ได้รับอิทธิพลจากอินเดียได้ผสมอยู่ กล่าวกันว่าแต่เดิมนั้นอาจถือกำเนิดขึ้นในเมืองปัตตานี ขแล้วได้แพร่ไปยังดินแดนปลายแหลมมลายูและหมู่เกาะต่าง ๆ เนื่องจากเมืองลังกาสุกะ (ปัตตานีในสมัยโบราณ) เป็นเมืองที่มีความสำคัญเป็นศูนย์กลางของแหลมมลายูตอนล่าง และติดต่อค้าขายรับวัฒนธรรมจากประเทศอินเดียมาก่อน เดิมเป็นเพียงการแสดงละครที่ยังไม่มีแบบแผน ชาวอินเดียที่เข้ามาติดต่อค้าขายเจรจาก็ให้ครูของพวกเขาเพิ่มเติมเสริมให้บ้าง เพราะพิธีกรรมบูชาเทพเจ้าต่าง ๆ ในศาสนาพราหมณ์โดยเฉพาะพิธีตรียัมปวายนั้นจำเป็นต้องมีการร่ายรำประกอบ และทำรำบางท่าของการแสดงมโนราห์นั้นมีความ

ใกล้เคียงกับการแสดงของอินเดียที่ปรากฏอยู่ทางเมืองนครศรีธรรมราช มีการร่ายรำทำขบวนแห่ เช่นกันมาจนถึงทุกวันนี้เรียกว่า “ปีเพนง” ทำให้มีการพัฒนาแตกแขนงออกไปตามแต่ละพื้นที่

มโนราห์เป็นศิลปะการแสดงชั้นสูงที่เกิดในรั้ววังของเจ้าเมือง มีจุดเด่นที่การร่ายรำ การร้อง บทกลอนและการแต่งกาย หากได้แสดงในบทรละครที่คนมีความชื่นชอบจะยิ่งได้รับความนิยมมาก บทรละครที่นิยมแสดงในการแสดงมโนราห์คือ พระสุธน นางมโนราห์ คนมักจะเรียกติดปากเรียกชื่อการแสดงสั้น ๆ ว่า “โนรา” หรือ มโนราห์

แหล่งกำเนิดมโนราห์ถูกสันนิษฐานว่ากำเนิดขึ้นในบริเวณดินแดนแหลมมลายูตั้งแต่สมัยอาณาจักรตามพรลิงค์หรือสมัยศรีวิชัย ราวพุทธศตวรรษที่ 11-16 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เมืองสทิงพระมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุด เนื่องจากชุมชนเกิดบ้านเมืองกระจายอย่างหนาแน่นตามชายฝั่งตะวันออก นับตั้งแต่ชุมพร ไซยา ลงมาถึงกลันตัน ตรัง กานู เมืองต่าง ๆ มีการติดต่อค้าขายเดินเรือเรียบบชายฝั่งไปมาหาสู่กันอยู่เป็นประจำจนถึงแถบเกาะสุมาตรา เป็นการยากที่จะแสดงให้เห็นว่าเดิมมโนราห์นั้นเกิดขึ้นในพื้นที่บริเวณเป็นที่แน่ชัด บางตำนานกล่าวถึงการกำเนิดมโนราห์ชาติที่ว่า มโนราห์นั้นถือกำเนิดเกิดขึ้น ณ เมืองพัทลุงโบราณ (กรุงสทิงพาราณสี) ซึ่งการแสดงละครมโนราห์นั้นเป็นการแสดงประจำราชสำนักมาก่อน ต่อมาแพร่หลายสู่ประชาชนและได้แพร่หลายสู่ภาคกลางกลายเป็นละครชาติตรีอีกด้วย อย่างไรก็ตามมโนราห์มีการสืบทอดด้วยมุขปาฐะเป็นเวลายาวนาน ทำให้ประวัติเรื่องเล่า นั้นถูกปรับเปลี่ยนปรุงแต่งไปตามอิทธิพลของวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่และแต่ละกลุ่มชนหลายความเชื่อเช่น ตำนานที่มีชื่อเสียงและความเชื่อสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานคือ ตำนานนางนวลทองศรี ธิดาพระยาสายฟ้าฟาด ซึ่งนางนวลทองศรีเป็นผู้สำเร็จทำรำจากเทพธิดาจำนวน 12 ทำรำและโดนเนรเทศโดยพระราชบิดา ต่อมาบุตรของนางนวลทองศรีเป็นผู้ สืบทอดกระบวนทำรำต่าง ๆ และกลับสู่นครของพระยาสายฟ้าฟาด โดยพระราชทานเครื่องดนตรีให้ อย่างกะตริย์ ดังจะเห็นได้ว่าเครื่องแต่งกายของมโนราห์นั้นมีเครื่องทรงที่มากมาย อันได้แก่ เทริด กำไลแขน ปิ่นเพนง สังกวาลย์พาดเฉียง 2 ข้าง ปีกนกนางแอ่น หางหงส์ สนับเพลลา เป็นต้น และได้พระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น “ขุนศรีศรัทธา” ซึ่งในความเชื่อของการแสดงมโนราห์นั้น ขุนศรีศรัทธาเปรียบเป็นครุฑต้นของบรรดาผู้รำมโนราห์ต่าง ๆ

ดนตรีสำหรับการประกอบการแสดงมโนราห์นั้นแต่เดิมประกอบด้วยเครื่องดนตรี 6 เครื่อง ได้แก่

1. แตรหรือแกระ เป็นเครื่องเคาะประกอบจังหวะ ใช้เป็นคู่โดยเคาะจังหวะเช่นเดียวกับกรับ
2. ทับ เป็นเครื่องเคาะประกอบจังหวะเช่นกัน มีหน้าที่กำกับจังหวะและทำนอง ในวงดนตรีใช้ทับจำนวน 2 ใบ ใบที่มีเสียงแหลมเรียกว่า “หน่วยฉับ” หรือ “ตัวผู้” เสียงทุ้ม เรียกว่า “หน่วยเทิง” หรือ “ตัวเมีย” ตัวผู้ใช้บรรเลงจังหวะหลัก ส่วนตัวเมียใช้บรรเลงตามในจังหวะขัด
3. กลอง เป็นเครื่องเคาะประกอบจังหวะ ในวงดนตรีใช้กลองบรรเลงจำนวน 1 ใบ ใช้สำหรับกำกับจังหวะที่รับและจังหวะขัดให้กับทับ บทบาทของกลองนอกจากใช้บรรเลงประกอบการแสดงแล้วยังใช้เป็นเครื่องให้สัญญาณในขณะเดินทาง เพื่อประกาศบอกชาวบ้านว่าโนราห์หรือมโนราห์เดินทางผ่านมา เมื่อมีใครเรียหารับไปแสดง และใช้เป็นสัญญาณเรียกลูกคู่ตอนรับประทานอาหารและที่สำคัญใช้ตีการวะสังข์ศักดิ์สิทธิ์ตามรายทางที่เดินทางผ่าน
4. โหม่ง เป็นเครื่องเคาะประกอบจังหวะ ในวงดนตรีใช้ 2 ใบ ใบที่มีเสียงแหลมเรียกว่า “หน่วยจี้” ส่วนใบที่มีเสียงทุ้มเรียกว่า “หน่วยทุ้ม” ในอดีตโหม่งมโนราห์ทำด้วยไม้แก่น เรียกว่า “โหม่งฟาก” ต่อมาใช้เหล็กทำและกระทุ้งตรงกลางเป็นให้ปุ่นใช้ไม้ซึ่งพันยางดี เรียกว่า “โหม่งเหล็ก” ภายหลังมีวิวัฒนาการการผลิตโหม่งด้วยการหล่อทองเหลืองเรียกว่า “โหม่งหล่อ” โหม่งใช้ประกอบการร้องขับกล่อมลำนำบทกลอนต่าง ๆ ช่วยให้กลอนไพเราะมากขึ้น โดยผู้ขับกล่อมลำนำหรือผู้ร้อง ร้องบทกลอนให้เข้ากับเสียงโหม่ง หากเสียงผู้ร้องสามารถเข้ากันกับเสียงของโหม่งได้ดีไพเราะสดใส กังวล เรียกว่า “เสียงเข้าโหม่ง”
5. ฉิ่ง เป็นเครื่องกำกับจังหวะ ใช้บรรเลงคู่กับโหม่ง โดยมุมหนึ่งของรางโหม่งจะผูกฉิ่งหนึ่งฝาไว้ เวลาลูกคู่ตีโหม่งจะใช้มือข้างหนึ่งตีฉิ่งคู่ไปด้วยกัน
6. ปี่ ในการแสดงมโนราห์จะใช้ปี่นอกหรือปี่ในก็ได้ มีหน้าที่ในการดำเนินแนวทำนอง ทำให้การบรรเลงดนตรีมีความไพเราะมากขึ้น

เมื่อยุคสมัยแปรเปลี่ยนเวลาผ่านไป การละเล่นใหม่ ๆ ได้เข้ามาสู่ภาคใต้มากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนแบบแผนการบรรเลงดนตรีมโนราห์ ทั้งโอกาสในการแสดง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง ผู้ขับกล่อมลำนำบทกลอนต่าง ๆ เป็นต้นว่า คณะมโนราห์หลายคนละเลิกใช้ตะ แล็กใช้กลองแบบเดิมหันมาใช้กลองชุดแทน นำซอด้วง ซออู้ กีตาร์และเครื่องดนตรีสากลบางชนิดมาบรรเลงร่วม

ในวงดนตรี หรือผู้ชักกลุ่มล่านำผู้แสดงเป็นมโนราห์แต่เดิมที่ต้องใช้ผู้แสดงเป็นผู้ชายเท่านั้น ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนมีผู้หญิงแสดงเป็นมโนราห์ด้วย

เนื่องจากการแสดงมโนราห์เป็นการแสดงที่ได้รับความนิยมมากทางภาคใต้ การแสดงจึงมีให้เห็นโดยทั่ว ๆ ไปซึ่ง วัตถุประสงค์สำหรับการการแสดงมโนราห์ 2 ลักษณะ คือ

1. การแสดงเพื่อประกอบพิธีกรรม การแสดงมโนราห์ในลักษณะนี้ต้องมีการกำหนดช่วงเวลาไว้อย่างแน่นอน อาจมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ชุมชน โดยพิธีกรรมแบบธรรมดาจะจัดในวันพฤหัสบดี หากเป็นลักษณะการแสดงประกอบพิธีกรรมที่สำคัญ เช่น การไหว้ครู จะจัด 3 วัน เริ่มวันพุธและจบในวันศุกร์ หากในวันศุกร์พิธีกรรมและการแสดงยังไม่เสร็จสามารถยืดให้จบได้อีก 1 วันในวันถัดไป นอกจากนี้ยังจัดการแสดงมโนราห์เพื่อการแก้บน ซึ่งทางภาคใต้เรียกว่า “แก้เหมรย” และทำพิธีเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น ตัดจุก จำผ้า ผูกผ้าปล่อย เหยียบเสน ตัดผมผีขอ เป็นต้น และการแสดงเพื่อครอบเทริดหรือผูกผ้าใหญ่ อันเป็นพิธีที่แสดงความเป็นศิลปินมโนราห์คนใหม่ที่สมบูรณ์โดยการให้ครุหมอมโนราห์เป็นผู้ยอมรับ

ปัจจุบันการแสดงมโนราห์ประกอบพิธีกรรมนั้นพบไม่มากแล้ว สาเหตุเพราะต้นทุนในการว่าจ้างคณะผู้แสดงค่อนข้างสูงและในปัจจุบันตัวผู้แสดงเองประกอบอาชีพหลักอื่น ๆ นอกเหนือจากการแสดงมโนราห์

2. การแสดงเพื่อความบันเทิง สามารถพบได้เกือบทุกกิจกรรมของชนบธรรมเนียมประเพณี การดำเนินชีวิตของคนในภาคใต้ เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ งานสงกรานต์ ตลอดจนงานอวมงคล ในการแสดงนั้นอาจมีคณะมโนราห์ทำการแสดงมากกว่า 1 คณะได้ ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของการประชัน เรียกว่า “โนราห์แข่ง” ซึ่งถือเป็นงานยิ่งใหญ่และสนุกสนานมาก ทั้งนี้เพราะนักแสดงจะแสดงฝีมือเพื่อเอาชนะอีกคณะที่มาแสดง ในอดีตจนถึงปัจจุบันการแสดงประเภทนี้จะจัดในฤดูแล้ง เพราะว่างจากฤดูการทำนาทำสวน ตลอดจนดินฟ้าอากาศอำนวยให้

ธรรมเนียมการแสดงชักกลุ่มมทกลอนมโนราห์ เมื่อตัวมโนราห์เดินทางมาถึงสถานที่แสดงก่อนจะเข้าไปยังสถานที่ที่แสดง เจ้าบ้านหรือเจ้าภาพต้องมีเครื่องไหว้ให้ตัวมโนราห์ คือ หมากพลู 3 คำ โดยนายโรง หรือหมอเฒ่าจะรับแล้วนำไปเหน็บที่เทริดเพื่อถวายครุหมอมโนราห์ หลังจากนั้นจะทักเจ้าบ้านหรือเจ้าภาพตามเคล็ดคำกล่าวต่าง ๆ เมื่อถึงเวลาแสดง นายโรงหรือหมอเฒ่าจะทำการ “เบิกโรง” พร้อมเจ้าภาพนำเครื่องเบิกโรงต่าง ๆ มามอบให้นายโรง ทำพิธีบวงสรวง เมื่อเสร็จพิธีกลองจะตีบอก 3 ครั้ง ต่อจากนั้นจะบรรเลงเพลงต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. โหมโรง บทเพลงนี้เป็นการป่าวประกาศว่าจะมีการแสดงมโนราห์ เป็นการเชิญให้ผู้คนในบริเวณที่มีการแสดงเข้าชมการแสดง โดยทั่วไปเป็นบทเพลงบรรเลงล้วน ๆ เมื่อครบ 3 ช่วง จะเรียกว่า “เชิด 3 ลา” ปัจจุบันการแสดงเพลงโหมโรงนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนนำเพลงลูกทุ่งบรรเลงประกอบร่วมการแสดงโหมโรง การเชิด 3 ลา ไม่ถือเป็นการเคร่งครัดแต่อย่างไร นอกจากนั้นการบรรเลงเพลงโหมโรงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้โนราห์ทุกคน นักแสดงทุกฝ่ายได้เตรียมพร้อมเพื่อออกรำ เมื่อบทเพลงโหมโรงบรรเลงจบตัวมโนราห์จะ “กาศครู” เป็นบทเพลงที่ 2

2. กาศครู ในภาษาถิ่นใต้คำว่า “กาศ” หมายถึง ประกาศ แปลว่า การแจ้ง ป่าวร้องให้ทราบ การที่เรียกว่ากาศนั้นต้องเป็นการกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือสิ่งเร้นลับ ซึ่งมีสถานะที่เป็นนามธรรม ในที่นี้ตัวมโนราห์ใหญ่ หรือมโนราห์ที่เป็นหัวหน้าคณะจะเป็นผู้กล่าวกาศครู กล่าวคือ การขับร้องบทกลอนระลึกสรรเสริญครูโนราห์ตั้งแต่ “ครูต้น” อันเป็นบูรพาจารย์เริ่มแรกจนถึงครูอาจารย์มโนราห์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาที่สอนให้ในปัจจุบัน ในบทเพลงกาศครูนั้นแฝงไปด้วยความเชื่อ ความศรัทธา ความยำเกรงในอำนาจ เป็นการขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองผู้คนในคณะและผู้ชมให้พ้นภัยอันตราย พิบัติต่าง ๆ และขอความเป็นสิริมงคลด้วย ปัจจุบันแบบแผนมีการปรับเปลี่ยนไปกลายเป็นความเคร่งครัดลง โดยทั่วไปสิ่งที่ปรากฏเป็นภาพสะท้อนให้เห็นในบทกาศครูคือ ความสัมพันธ์ระหว่างมโนราห์และสิ่งต่าง ๆ ที่เคารพบูชา เช่น ครูโนราห์ เทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์และพระรัตนตรัย เป็นต้น บทกาศครูประกอบด้วยบทร้องคำกลอน 4 ตอน ได้แก่

2.1 ตอนที่ 1 เรียกว่า “ขานเอ” คำว่า “ขานเอ” ในที่นี้เป็นหารเรียกตามข้อความในวรรคต้นบทที่ว่า “นอ กอ นะ กา เล้าแหละ ขานเอ” นอ กอ นะ กา เปรียบได้กับคำว่า “โอม” เพื่อความขลังและศักดิ์สิทธิ์ ต่อด้วยเล้าแหละและขานเอ สิบมา เป็นการกล่าวถึงทายาทครูต้นผู้สืบทอดการแสดงมโนราห์ตามตำนาน แม้กาลเวาผ่านพ้นเลยไป บทขานเออาจมีผิดเพี้ยนไปบ้างทั้งนี้เนื่องมาจากการสืบทอดด้วยมุขปาฐะและมีการเสริมเติมแต่งเพิ่มเติมไปบ้าง

2.2 ตอนที่ 2 เรียกว่า “เพลงกราว” ใช้ขับกล่อมต่อจากขานเอ ดนตรีเพลงกราวจะมีเนื้อเพลงขึ้นต้นบทด้วยคำว่า “ฤกษ์งาม” เช่น ฤกษ์งามยามดี ฤกษ์งามยามแคล้ว เป็นต้น ส่วนวนการจะกล่าวในตอนที่ 2 อาจกล่าวถึงตำนานแม่ศรีมาลา ขุนศรัทธา พระเทพสิงห พระยาสายฟ้าพาด เป็นต้น หรือกล่าวถึงการไหว้พระรัตนตรัย กล่าวถึงพระพุทธเจ้าหรือกล่าวไหว้ครูมโนราห์เล่าเรื่องพระสุธน ตอนคล้องนางโนราห์จนถึงตอนที่นางโนราห์หนีกลับเมือง

2.3 ตอนที่ 3 เรียกว่า “ร่ายแตรระ” หรือ “ร่ายหน้าแตรระ” หรือ “หน้าแตรระ” บรรเลงแตรระล้วนประกอบการขับบทกลอน ซึ่งเรียกว่า “แตรระถี่” ลักษณะจังหวะเป็นแบบเดียวกับเพลงชั้นเดียว กาศครूर่ายแตรระนี้เนื้อหาบทกลอนเกี่ยวกับการไถ่ล้างนางหงส์ให้ไว้ทำวกรุงพาลี นางธรรณี นางเมขลา เป็นต้น เพื่อขออนุญาตขอที่ดินตั้งโรงมโนราห์หรือโรงโนราห์ ขอภัยที่หากมีการล่วงเกินสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ หรืออาจกล่าวถึงบรรดานางกินรีที่เล่นน้ำในสระอโนดาต จนนางมโนราห์น้องสาวสุดท้องถูกพรานบุญคล่องถวายพระสุธนถึงตอนบูชาเพลิงและนางมโนราห์ใช้อุบายจนหนีไปได้

2.4 ตอนที่ 4 เรียกว่า “เพลงโทน” เป็นกาศครूरตอนสุดท้ายที่ขับบทกลอนร่วมกับการบรรเลงทับหรือโทนชาตรี เป็นหลัก มีทำนองร้องรับเฉพาะ ตัวบทปรับเปลี่ยนไปตามแต่ละคณะมโนราห์

3. เกี้ยวมานหรือขับหน้ามาน เป็นการขับกลอนอยู่หลังมาน บทกลอนบรรยายเกี่ยวกับความรู้สึกของหญิงสาวแรกรุ่งหรือชมธรรมชาติ หรือกล่าวถึงคติโลก คติธรรม

4. ออกตัวนายโรงหรือมโนราห์ใหญ่ นายโรงใหญ่จะอวดทำรำและขับบทกลอนพิเศษให้สมกับตำแหน่งนายโรงใหญ่และจะกล่าวถึงเรื่องละครที่จะแสดง เมื่อแสดงเสร็จจึงลาโรงเข้าสู่มาน หรือหลังเวที

นอกจากนั้นมโนราห์ยังหมายถึงบทละครชาตรีเรื่องหนึ่ง คือ “พระสุธนมโนราห์” เป็นวรรณคดีที่มีความสำคัญและมีชื่อเสียง ได้รับความนิยมนำมาแสดงในสมัยกรุงศรีอยุธยา วรรณคดีเรื่องพระสุธนมโนราห์นั้นไม่ทราบนามผู้ประพันธ์ โดยได้ถูกนำมาจากเค้าโครงเรื่อง “ปัญญาสชาดก” หรือ “สุธนมโนราห์” มีการนำมาประพันธ์เป็นบทละครเรื่อง “พระสุธนมโนราห์” ซึ่งถือว่าเป็นวรรณคดีพื้นบ้านที่ได้รับการถ่ายทอดกันแบบปากต่อปากหรือมุขปาฐะ ก่อนมีการรวบรวมโดยใช้ศาสนาเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งเรียกว่า “นิทานชาดก” วรรณคดีเรื่อง พระสุธนมโนราห์ นั้น เป็นการกล่าวความรักของมนุษย์ผู้ชายและนางกินรี การพบเจอ การครองคู่ ความพลัดพรากจากลา อุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องฟันฝ่าเพื่อให้ได้กลับมาครองคู่สมรักกันดังเดิม ทางภาคใต้การละเล่นชนิดหนึ่งคือ การแสดงมโนราห์ นั้นมีความนิยมมากในการนำเอาบทละครเรื่องดังกล่าวมาใช้ในการแสดง เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครูบาอาจารย์ รักษาอาการเจ็บป่วยหรือเพื่อความบันเทิงแก่คนในชุมชน

2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับซองไซเคิลและเพลงร้อง (Lieder)

ซองไซเคิลหรือลีเดอร์ซีคลุส (Liedercyclus) หมายถึง ชุดเพลงร้องหรือประเภทของเพลงร้องเดี่ยวขนาดใหญ่ ประกอบด้วยเพลงหลาย ๆ เพลงหรือมีหลายท่อนเพลงที่มีเนื้อหาแนวคิดสอดคล้องกัน เป็นเรื่องราวเดียวกัน แต่ละเพลงมีเอกลักษณ์ในตัวเอง มีลักษณะพิเศษตลอดจนมีความสมบูรณ์ในตัวเองอาจมี การบรรเลงเปียโนหรือวงดุริยางค์ประกอบฉันทลักษณ์นี้เป็นที่นิยมกันในศตวรรษที่ 19 เนื้อเพลงแต่ละเพลงมีความหมายเกี่ยวข้องกันหรืออาจเป็นบทกวีเรื่องเดียวกัน ซองไซเคิลหรือชุดเพลงร้องเป็นการประพันธ์ในรูปแบบของเพลงร้องศิลป์ (Art Song หรือ German Lied) คีตกวีคนแรกที่เป็นผู้คิดริเริ่มการประพันธ์เพลงร้อง คือ ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig Van Beethoven) โดยประพันธ์เพลงที่มีชื่อว่า An Die Ferne Geliebte ในปีค.ศ. 1816 หลังจากนั้นคีตกวีคนอื่น ๆ ก็นิยมประพันธ์บทเพลงในฉันทลักษณ์นี้มากมาย เช่น ฟรานซ์ ชูเบิร์ต โรเบิร์ต ชูมันน์ กุสตาฟ มาเลอร์ อาร์โนลด์ เซินแบร์ก (Arnold Schonberg) กาบรีเอล โฟเร (Gabriel Faure) อันโตนิโน ดโวซาค (Antonin Dvorak) โคลด เดอบุซซี (Claude Debussy) โมเดสต์ มุซอร์สกี (Modest Musorgsky) เบนจามิน บริตเทน (Benjamin Britten) ซองไซเคิลเปรียบเหมือนการรวมเพลงหลายเพลงเอาไว้ด้วยกันในชุดเดียว แต่ละเพลงมีความแตกต่างที่สอดคล้องและสามารถแยกออกจากกันได้ เนื้อหาของฉันทลักษณ์ประเภทนี้สามารถพัฒนามาจากเนื้อหาของบทกวีเดี่ยว คำโครงหลักของเรื่องราวต่าง ๆ หรือใจความหลักใจความสำคัญของเรื่องเล่า เช่น ความรัก ธรรมชาติ อารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นต้น ในรูปแบบของบทกวี โครงฉันท กวีย์ กลอน ประกอบกับองค์ประกอบต่าง ๆ ทางดนตรี ไม่ว่าจะเป็นจังหวะ โครงสร้าง ทำนอง กล่าวได้ว่าซองไซเคิลเป็นการรวมของลักษณะเด่นของบทกวีบท เนื้อร้อง ทำนองเพลงแต่ละบทที่สอดคล้องไว้ด้วยกัน ซึ่งคีตกวีอาจนำบทกวีหรือบทประพันธ์จากนักประพันธ์คนอื่นที่เป็นเรื่องเดียวกัน หรือนำมาจากหลายบทที่มีลักษณะเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องคล้ายคลึงทั้งเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนความหมายมาประกอบกันกับทำนองที่คีตกวีประพันธ์ขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะการประพันธ์ที่ได้รับความนิยมในยุคโรแมนติก

ในศตวรรษที่ 19 แลบทินแดนในยุโรปเริ่มมีการพัฒนาแนวเพลงหลากหลายขึ้น การเกิดขึ้นของเพลงร้อง (Lieder) ในประเทศออสเตรียและเยอรมนีถือว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น ในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 การประพันธ์เพลงในภาษาเยอรมันได้รับความนิยม มีความเข้าถึงมากขึ้น ฉันทลักษณ์ในแบบสโตรฟิกฟอร์ม (Strophic Form) เพลงพื้นบ้าน จนถึงช่วงศตวรรษที่ 19 บทกวีมีความซับซ้อนขึ้นอันเนื่องมาจากชนชั้นกลางที่มีการศึกษามากขึ้น ผู้ที่ประพันธ์บทประพันธ์ประเภทนี้ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดและมีชื่อเสียงมากในออสเตรีย เยอรมันนี คือ ฟรานซ์ ชูเบิร์ต โรเบิร์ต ชูมันน์ โยฮันเนส

บรามส์ (Johannes Brahms) พอล ฮินเดมิทซ์ (Paul Hindemith) ริชาร์ด ชเตราส์ (Richard Struss) ในขณะที่แถบฝรั่งเศสผู้สร้างสรรค์ดนตรีผู้มีชื่อเสียง ได้แก่ เฮกเตอร์ แบร์ลิโอส (Hector Berlioz) จูลส์ ม็อนเชอเนตต์ (Jules Massenet) กาบรีเอล โฟเร (Gabriel Faure) โคลด เดอบุซซี (Claude Debussy) โมริส ราเวล (Maurice Ravel) นอกจากนั้นในรัสเซีย คีตกวีผู้มีชื่อเสียงเลื่องชื่อในด้านการประพันธ์ ชุดเพลงร้องเดี่ยว ได้แก่ ปีเตอร์ อิลิทช์ ไชคอฟสกี (Peter Ilyitch Tchaikovsky) โมเดสต์ มุซอร์สกี มิฮาอิล กลินคา (Mikhail Glinka) นิโคไล รีมสกี คอร์ซาคอฟ (Nikolai Rimsky Korsakov) เซอร์เก โพรโคเฟียฟ (Sergey Prokofiev) และ ดมิทรี ชอสตาโกวิช (Dmitri Shostakovich)

คีตลักษณะการประพันธ์เพลงประเภทนี้นอกจากจะเรียกว่า ชุดเพลงร้อง หรือซองไซเคิลแล้ว แต่และพื้นที่ยังมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป ในแถบเยอรมันจะถูกเรียกว่า Liederkreis, Liederkranz, Liederyklus เป็นต้น นอกจากนั้นในรัสเซีย ถูกเรียกว่า “Цикл песен”¹ ซึ่งหมายถึง ชุดเพลงร้อง หรือซองไซเคิล

2.2.1 Winterreise, D. 911, Op. 89 (Winter Journey) โดยฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต

ฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต (Franz Peter Schubert) ประพันธ์ชุดเพลงร้องเป็นเพลงสำหรับร้องเดี่ยวและบรรเลงเปียโนในฤดูใบไม้ผลิของปีค.ศ. 1827 ซึ่งชูเบิร์ตค้นพบผลงานบทกวีของ Wilhelm Müller มีชื่อว่า Die Winterreise ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก เรื่องราวบทกวีที่ค้นพบและหยิบยกมาใช้ นั้นมีเพียง 12 บท และประพันธ์เพิ่มเติมต่อบทกวีเดิม ซึ่งเพลงในลำดับที่ 12 ชูเบิร์ตให้ชื่อเพลงว่า “Einsamkeit” (Loneliness) งานส่วนใหญ่ของ Schubert จะยังคงรักษาความสำคัญของบทกวีที่นำมาเรียบเรียงในงานของตน โดยเฉพาะบทกวีดั้งเดิม 12 บทหลักที่นำมาใส่ในงานประพันธ์ บทเพลงในชุดเพลงร้องมีทั้งหมด 24 เพลง คือ Gute Nacht, Die Wetterfahne, Gefror'ne Tränen, Erstarrung, Der Lindenbaum, Wasserflut, Auf dem Flusse, Rückblick, Irrlicht, Rast, Frühlingstraum, Einsamkeit, Die Post, Der greise Kopf, Die Krähe, Letzte Hoffnung, Im Dorfe, Der stürmische Morgen, Täuschung, Der Wegweiser, Das Wirtshaus, Mut!, Die Nebensonnen และ Der Leiermann

¹Elena Borisova. “The song Cycle: Hermeneutic and Communication Approaches.

Advances in Social and Science,” Education and Humanities Research, Volume 205:

ในบทเพลงที่ 1 ในชุดเพลงร้อง ที่มีชื่อว่า Gute Nacht Schubert มีวิธีการจัดการตอนนำเสนอ (Exposition) ของการววนนี้ด้วยลักษณะดนตรีของเปียโน เริ่มต้นบทเพลงด้วยการเข้าถึงอารมณ์ที่โดดเด่น เศร้าโศก หดหู่ โดยใช้เทคนิคการซ้ำ (Repetition) ในคอร์ดดีไมเนอร์พร้อมรูปแบบในการเคลื่อนที่อย่างช้า ๆ ของโน้ตเซบัตหนึ่งชั้นซึ่งเป็นการยืนพื้นเป็นรูปแบบหลักตั้งแต่เริ่มต้นเพลงจนถึงจบเพลง โดยปราศจากเทคนิคการแปรทำนอง (Variation) ใด ๆ ก็ว่าได้ พร้อมคอร์ดแบบแท่ง (Block Chord) ดังภาพที่ 1 เพื่อเข้าสู่การนำเสนอที่เปรียบเปรยเหมือนกับการเดินทางอันยาวนานของฤดูหนาว

Mässig, in gehender Bewegung.

Singstimme.

Pianoforte.

Fremd bin ich einge - zo - gen, fremd zieh' ich wie - der aus. Der Mai war mir ge -
Ich kann zu meiner Rei - sen nicht wäh - len mit der Zeit, muss selbst den Weg mir

ภาพที่ 1 เพลงที่ 1 Gute Nacht แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตเซบัตหนึ่งชั้นพร้อมคอร์ดแบบแท่ง

(ที่มา: Franz Schubert, franz schuberts werke kritisch durchgesehen

gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818)

สำหรับผู้บรรเลงเปียโนประกอบจะถูกทำให้มีความเห็นที่ตรงกันด้วยการบรรเลงเปียโนตามการกำกับของเครื่องหมายกำหนดความเร็วบทเพลง (Tempo Marking) ในตอนเริ่มต้นของบทเพลงเอกลักษณ์อีกประการหนึ่งของบทเพลงคือ ในช่วงเริ่มต้นบทเพลงด้วยวัตถุประสงค์ทางดนตรีอันประกอบด้วยเคลื่อนที่ลงมาตามลำดับขั้นที่ไม่ได้ถูกทำให้เชื่อมต่อกันโดยการใช้โน้ตตัวที่ 4 จาก

การเคลื่อนที่ตามลำดับขั้นลงมาและจบวรรคเพลงด้วยจังหวะของโน้ตเช็ท 2 ชั้น ประจูด และเช็ท 3 ชั้น ก่อนที่จะดำเนินมาสู่จุดพักบนโน้ตโทนิค (Tonic) ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงการเคลื่อนที่ลงตามลำดับขั้นและจบวรรคเพลงด้วยจังหวะของโน้ตเช็ทสองชั้นประจูด และเช็ท 3 ชั้น ก่อนที่จะมาสู่จุดพักบนโน้ตโทนิค (Tonic)

(ที่มา: *Franz Schubert, franz schuberts werke kritisch durchgesehen gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

เทคนิคการซ้ำ (Repetition) ของซูเบิร์ตนั้นแสดงให้เห็นถึงแง่มุมของความคาดหวัง มีการใช้เทคนิคเช่นนี้บ่อยจนเปรียบเป็นสัญลักษณ์ของบทเพลงที่วนไปเรื่อยๆ ในบทกวีบทสุดท้ายของบทเพลง ซูเบิร์ตได้เปลี่ยนโทนาลิตี (Tonality) จากบันไดเสียงไมเนอร์เป็นบันไดเสียงคู่ขนานทางเมเจอร์ นอกจากนี้เขาได้ซ้ำ 4 บรรทัดสุดท้ายพร้อมด้วยการทวนซ้ำของบรรทัดที่ 8 เพื่อเน้นช่วงท้ายเพลง

ซูเบิร์ตให้ความสำคัญกับโน้ตย่อยเอกหรือโมทีฟที่ดำเนินต่ำลงมาตลอดตั้งแต่ 2 บทกวีแรก ของบทเพลง เขาได้ซ้ำโมทีฟ 3 ครั้ง นั่นคือ 1 ครั้งสำหรับเปียโนและ 2 ครั้งสำหรับแนวขับร้อง ซึ่งอยู่ภายใน 2-3 บรรทัดแรก และนำกลับมาใช้อีกครั้งในส่วนของโน้ตเปียโนในภายหลังของฉันทลักษณ์บทกวีสุดท้าย ซึ่งเป็นผลต่อการทวนซ้ำถึง 7 ครั้งในครั้งแรกของโน้ตเพลง ทุกครั้งเมื่อเราได้ยินเสียงโน้ตเพลงในลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้ฟังนึกถึงความนึกคิดของนักเดินทางตั้งแต่การเดินทางในตอนเริ่มต้นที่เปรียบเหมือนคนแปลกหน้า

ลักษณะการเคลื่อนที่แบบวนเช่นนี้ถูกหยุดลงด้วยการเปลี่ยนระบบอิงกุกแจเสียง (Tonality) เมื่อชาย ผู้เดินทางในบทกวีได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์จากผู้เป็นที่รักของเขา ดังปรากฏในเนื้อ

เพลง “Das Mädchen sprach von Liebe, die Mutter gar von Eh” (The girl, she talked of love, the mother even of marriage, ห้องเพลงที่ 15-23)” ดังภาพที่ 3 ซึ่งแสดงถึงห้องเพลงที่ 15-23

แนวร้องของนักเดินทางจะเป็นการสรุปความคิดของตัวละครที่ยังคงดำรงอยู่ในขณะนั้น ทั้งนี้เป็นการแสดงถึงบุคลิกของตัวละครที่แท้จริง เป็นตัวแสดงที่นำเข้าสู่ระบบอิงกัญแจเสียงดีไมเนอร์ที่มีมาก่อนหน้านี้ และส่งเข้าไปยังบทกวีของตัวแสดงใน 2 แนวสุดท้ายของบทกวี ดังปรากฏในภาพที่ 3

strauce. Das Mädchen sprach von Lie - be, die Mut - ter gar von
heit. Es zieht ein Mon - den - schat - ten als mein Ge - fähr - te -

ligato

· Eh, das Mädchen sprach von Lie - be, die Mut - ter gar von Eh -
mit, es zieht ein Mon - den - schat - ten als mein Ge - fähr - te mit,

ภาพที่ 3 Gute Nacht แสดงห้องเพลงที่ 15-23 แสดงการเข้าสู่ระบบอิงกัญแจเสียงดีไมเนอร์

(ที่มา: Franz Schubert, *franz schuberts werke kritisch durchgesehen gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

ในเพลงที่ 2 Die Wetterfahne ผู้ประพันธ์เปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะเป็น 6/8 แสดงให้เห็นถึงการกระทำร่วมกันของสายลมและสภาพอากาศด้วยการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบ การเคลื่อนที่ของโน้ตที่ดำเนินขึ้นหรือดำเนินต่ำลง แสดงถึงความสดใสของฤดูหนาวดังภาพที่ 4

Ziemlich geschwind, unruhig.

Singstimme.

Pianoforte.

Der Wind spielt mit der Wet-terfah-ne auf mei-nes schö-nen Liebchens Haus.

ภาพที่ 4 บทเพลง *Wetterfahne* แสดงเครื่องหมายกำหนดจังหวะเป็น 6/8 พร้อมการเคลื่อนที่ขึ้นและลงของเครื่องดนตรีที่บรรเลงประกอบการขับร้อง

(ที่มา: *Franz Schubert, franz schuberts werke kritisch durchgesehenen gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

ทำนองของนักร้องในบทเพลงนี้มีลักษณะที่แสดงถึงความปวดร้าว และสิ่งที่คาดไม่ถึงราวกับการเคลื่อนไหวของสายน้ำ โดยนักเดินทางที่เป็นตัวแสดงในบทกวีนี้จะร้องว่า “What do you care in y pain?” 3 ครั้ง ในบทเพลงซึ่งในครั้งที่ 3 เสียงของโน้ตเพลงจะอยู่ในระดับเสียงที่สูง บทเพลงมีความยาว 2 หน้า แต่สามารถสร้างความเจ็บปวดทางอารมณ์ได้ไม่น้อยซึ่งเป็นแรงผลักดันในการเดินทางของนักเดินทางอันเป็นตัวละครในบทกวี ใน *Winterreise* นี้ แสดงให้เห็นว่าไม่ได้มีเพียงอารมณ์ของบทเพลงเพียงแค่อารมณ์เดียวแม้บทเพลงจะไม่ยาว หลังจากอารมณ์ที่เศร้าหมองและขมขื่นใน *Die Wetterfahne* ในบทเพลงที่ 3 ที่มีชื่อว่า *Gefror'ne Tränen* ยังคงมีความเศร้าแต่แฝงไว้ด้วยความอ่อนโยน สิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟังได้ยินและตระหนักถึงหยดน้ำตาที่แข็งเหมือนชื่อเพลง ซึ่งชื่อเพลง *Gefror'ne Tränen* นั้นหมายถึง *Frozen Tears* โดยการเสนอการบรรเลงเปียโนอย่างเดี๋ยวก่อนเริ่มเข้าสู่การขับร้องของนักร้อง ความเร็วจังหวะถูกกำกับด้วยคำว่า “Nicht Zulangsam” แปลว่า ไม่เร็ว หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่การขับร้องบทกวีในวรรคที่ว่า “als wolltet ihr zerschmelzen des ganzen Winters Eis!” แปลว่า “that you should melt a whole winter’s

ice!” นั้นเปรียบเสมือนทุกก้าวอย่างที่ค่อย ๆ ก้าวเดินอย่างเชื่องช้าของนักเดินทางผู้โศกเศร้า   ดัง
ภาพที่ 5

The image displays a musical score for the song 'Die Wetterfahne' by Franz Schubert. It is divided into two systems. The first system features a vocal line (Singstimme) and a piano accompaniment (Pianoforte). The vocal line begins with a circled instruction 'Nicht zu langsam.' The piano accompaniment starts with a piano (pp) dynamic and includes a 'decresc.' marking. The second system shows the vocal line with the lyrics 'Ge - fro - rne Tropfen fal - len von mei - nen Wangen ab: ob es mirdennent -' and the piano accompaniment with a forte (fp) dynamic and a 'decresc.' marking.

ภาพที่ 5 Die Wetterfahne แสดงเครื่องหมายกำหนดความเร็วจังหวะและบทกวี
(ที่มา: Franz Schubert, *franz schuberts werke kritisch durchgesehen*
gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818)

ความเศร้าและน้ำตาที่ไหลรินของนักเดินทางนั้นกลับมาอีกครั้งจากการจินตนาการด้วยโน้ตโด
มินันท์ (Dominant) ซึ่งเป็นการเข้าสู่บทเพลงที่ 4 นั่นคือ Erstarrung หรือ The Numbness
ความเร็วจังหวะในเพลงนี้เร็วเหมือนอารมณ์ที่บ้าคลั่งในขณะที่อารมณ์ของตัวละครอ้างว้างไร้
ความรู้สึกล้อมรอบด้วยความอ้างว้างด้วยทิมะ ดังความโดดเดี่ยวอ้างว้างในฤดูหนาว รูปแบบของโน้ต
สามพยางค์ที่บรรเลงอย่างรวดเร็วนี้ถูกใช้กับเทคนิคการบรรเลงซ้ำโดยเปียโนตลอดทั้งเพลง จะเห็นได้
ว่าบทเพลงต่าง ๆ ของชูเบิร์ตนั้นสามารถแสดงอารมณ์ห้วงลึกของความโศกเศร้าได้อย่างดีเยี่ยม ใน
ส่วนของแนวร้องที่มีเนื้อเพลงว่า “Wo find’ ich eine Blüte, wo find’ ich grünes Gras?” ซึ่ง
แปลว่า “Where can I find a blossom, where can I find green grass?” นี้ใช้เครื่องหมายแปลง
เสียง (Accidental Sign) นำมาใช้สร้างสรรคเพื่อเข้าสู่การเปลี่ยนกุญแจเสียง (Modulation) ไปยัง

บันไดเสียงเมเจอร์ เปรียบเป็นการพูดของนักเดินทางเป็นนัยยะของฤดูใบไม้ผลิที่ทำให้จิตใจของเขา
เบิกบาน ในภาพที่ 6

schl. Wo
p pp ligato
find' ich ei - ne Blü - the, wo find' ich grü - nes Gras? die

ภาพที่ 6 Erstarrung แสดงการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงเพื่อเตรียมเข้าสู่การเปลี่ยนกุญแจเสียง
(ที่มา: Franz Schubert, *franz schuberts werke kritisch durchgesehenen
gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งในงานประพันธ์ชิ้นนี้ของชูเบิร์ตคือ ใช้ช่วงเสียงที่ค่อนข้างกว้าง
ในระหว่างหนึ่งช่วงเสียงในแนวซ็บร้องเพื่อช่วยบิบัคันอารมณ์ ซึ่งปรากฏในบทเพลงที่ 9 Irrlicht ดัง
แสดงในภาพที่ 7

Rin-nen wind' ich ru - hig mich hin - ab; je-der Strom wird's Meer ge - winnen, je - des

Lei - den auch sein Grab, je-der Strom wird's Meer ge - win-nen, je - des

Lei - den auch sein Grab.

ภาพที่ 7 Irrlicht แสดงช่วงเสียงที่กว้างในระยะห่างหนึ่งช่วงเสียงในแนวขั้วร้อง
(ที่มา: *Franz Schubert, franz schuberts werke kritisch durchgesehenen gesamtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ในเพลงที่ 10 Rast นั้น ความดัง-เบา (Dynamic) ของบทเพลงแสดงให้เห็นถึงภาพของนักเดินทางที่บ่นพึมพำและการร้องไห้อย่างเศร้าโศกเสียใจคละเคล้าความหดหู่ ในส่วนท้ายของบทประพันธ์นี้มีบทกวีว่า “fühlst in der still’ erst deinen Wurm mit heißem stich sich regen!” ซึ่งหมายถึง “now in the stillness feel the serpent within rear up with its searing sting.” นั้นได้กลับมาใช้ช่วงเสียงที่กว้างและสูงเหมือนกับเพลง Irrlicht ดังภาพที่ 8

du, mein Herz, in Kampf und Sturm so wild und so ver - wegen *leise* fühlst in - der Still' erst deinen Wurm

mit heissem Stich sich re - gen, *stark* fühlst in - der Still' erst dei - nen Wurm *leise*

mit heissem Stich sich re - gen. *stark*

ภาพที่ 8 Rast แสดงช่วงเสียงที่กว้างและสูงเหมือนกับเพลง Irrlicht

(ที่มา: Franz Schubert, *franz schubert's werke kritisch durchgesehenen gesammtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

CHULALUNGKURN UNIVERSITY

บทเพลง 2 เพลงสุดท้ายของครึ่งแรกในบทชุดเพลงร้อง Winterreise นี้ คือ Frühlingstraum หรือ Dream of Spring และ Einsamkeit หรือ Lonliness ด้วยชื่อของบทเพลงนั้นได้แสดงให้เห็นถึงวันวานแห่งความสุขที่มี ก่อนจะเข้าสู่ความทุกข์ในฤดูหนาวของชีวิตนักเดินทางอีกครั้ง บทเพลงนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของทำนองเด่นรำในจังหวะแบบ 6/8 ในขณะที่ความเศร้าของนักเดินทางนั้นถูกแทนที่ด้วยกุญแจเสียงไมเนอร์ พร้อมกับเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบ 2/4 บทเพลงจบด้วยไมเนอร์คอร์ดสุดท้ายเปรียบได้กับความฝันที่ค่อย ๆ จบลงอย่างสมบูรณ์ บทเพลง Einsamkeit หรือ Lonliness นั้นการจบครึ่งแรกของชุดเพลงร้อง Winterreise เสมือนทำนองหลักของความเศร้าหมองที่โดดเดี่ยว ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าความเศร้าของนักเดินทางสร้างขึ้นมาจากการเคลื่อนที่ของทำนองที่

ทำให้เหมือนกับการเดินอย่างกรายด้วยเสียงสั้นของโน้ตดนตรี (Staccato) และคอร์ดต่าง ๆ ที่ถูกบรรเลงด้วยเปียโน ช่วงบทกวีที่ต้องขับขานว่า “Ach, daß die Luft so ruhig! Ach, daß die Welt so licht!” หมายถึง “Pity the air is so calm, pity the world is so bright!” นอกจากนั้นตอนจบของบทเพลงคีตกวีได้ใช้เทคนิครัวโน้ต (Tremolo) ตามด้วยโน้ตสามพยางค์ (Triplet) ในแนวของเปียโนแสดงภาพของนักเดินทางที่ร้องให้คร่ำครวญ ในขณะที่นักเดินทางต้องร้องบทกวีที่มีเสียงทะยานขึ้นสู่เสียงสูงที่ว่า “War ich so elend nicht.” หมายถึง “I was not so miserable.” ดังปรากฏในภาพที่ 9

The image shows a musical score for Franz Schubert's song 'Einsamkeit' (F.S. 890). The score is in G major and 3/4 time. It features a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are in German. The score is annotated with red and green boxes and arrows to highlight specific musical techniques:

- Tremolo:** A red arrow points to a section of the piano accompaniment in the first system, where the right hand plays a rapid, repeated eighth-note pattern. This is labeled 'Tremolo' in red text.
- Triplets:** A green arrow points to a section of the piano accompaniment in the second system, where the right hand plays a triplet of eighth notes. This is labeled 'Triplets' in green text.

The score includes dynamic markings such as *cresc.*, *f*, *p*, *sp*, and *pp*. The lyrics are: "Ach, daß die Luft so ruhig! ach, daß die Welt so licht! Als noch die Stürme tobten, war ich so elend, so elend nicht."

ภาพที่ 9 เพลง *Einsamkeit* แสดงให้เห็นถึงการใช้เทคนิครัวโน้ต (Tremolo) และโน้ตสามพยางค์ (Triplet) การให้แนวขับร้องที่ทะยานขึ้นสู่เสียงสูงในตอนจบเพลง
(ที่มา: *Franz Schubert, franz schuberts werke, Serie XX, Lieder Und Gesange, 1818*)

บทเพลงทั้ง 12 บทเพลงนี้เป็นรอบการวนจบที่สมบูรณ์แบบดั้งเดิมของบทเพลงก่อนที่ซูเบิร์ตจะค้นพบ 12 บทกวี ใน Winterreise ต่อมา ถึงแม้ว่าบทเพลง 12 บทแรกเป็นการแสดงในลำดับแรกของ Winterreise ก็ตาม บทเพลงอีกครั้งหลังนั้นได้พลิกโฉมดนตรีทั้งเรื่องของเนื้อหาและ ดัชนีดนตรี ซึ่งบทเพลงในลำดับต่อมาซึ่งมีชื่อว่า Die Post เป็นบทเพลงที่เริ่มในครั้งหลังของชุดเพลงร้องนี้ด้วย ซึ่งเริ่มเข้าบทเพลงด้วยการกระจายโน้ตลำดับที่ 1, 3, 5 ของคอร์ด (Arpeggio) ทางเมเจอร์ โดยในแนวของเปียโนให้โน้ตของมือซ้ายบรรเลงอย่างเสียงสั้น (Staccato) และโน้ตของมือขวาให้บรรเลงต่อเนื่อง (Legato) โดยให้บทเพลงนั้นอยู่ภายใต้เครื่องหมายแจเสียงเมเจอร์หกจังหวะแบบ 6/8 ในกุญแจเสียงทางเมเจอร์ ให้ความรู้สึกเหมือนรถม้าที่พุ่งทะยานไปสู่ไปรษณีย์ แม้ว่าบทเพลงจะเปี่ยมไปด้วยความสุขสดใส แต่หากความเศร้าและกังวลยังแฝงและปรากฏอยู่ บทเพลงสุดท้ายของชุดเพลงร้องซึ่งมีชื่อว่า Der Leiermann หรือ Hurdy-gurdy Man เป็นชิ้นงานที่แฝงด้วยความน่าสะพรึง แนวของเปียโน และแนวขับร้องเหมือนสนทนาร่วมกัน ในตอนท้ายของบทเพลงเปียโนจะบรรเลงด้วยเครื่องหมายกำกับความดังเบาจากเบาไปดัง (Crescendo) และค่อย ๆ เบาลงจนจบเปรียบเสมือนกับการที่ค่อย ๆ จางหายไปและจบอย่างสมบูรณ์แบบ

2.2.2 Liederkreis, Op. 39 โดยโรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann)

Liederkreis, Op. 39 เป็นผลงานการประพันธ์ของโรเบิร์ต ชูมันน์ Liederkreis นี้เป็นชุดเพลงร้องโดยชูมันน์ได้นำบทกวีของ Joseph Von Eichendorff ในชุดที่มีชื่อว่า Intermezzo ชูมันน์ได้ประพันธ์ชุดเพลงร้องจำนวน 2 ชุดไว้ในชื่อเดียวกัน ชุดแรกคือ Liederkreis, Op. 24 ซึ่งบทกวีประพันธ์โดย Heinrich Heine และ Liederkreis, Op. 39 นี้โดยรู้จักกันในนาม Eichendorff Liederkreis ชูมันน์ได้เขียนให้แนวขับร้องเพียงแนวเดียวที่ไม่มีการนำมาถอดแบบใหม่หรือสร้างสรรค์ใหม่โดยอารมณ์ต่าง ๆ ของบทเพลงนั้นล้วนแล้วมาจากรายละเอียดต่าง ๆ ที่เน้นย้ำของบทกวี ชุดเพลงร้อง Liederkreis, Op. 39 ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในชุดเพลงร้องที่ดีที่สุดในศตวรรษที่ 19 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับประสบการณ์ทางภูมิทัศน์ที่สุดแสนจะโรแมนติก ชูมันน์ได้เริ่มประพันธ์ผลงานชิ้นในเดือนพฤษภาคม ปีค.ศ. 1840 ปีที่เขาสร้างสรรค์บทเพลงนี้ถือเป็นปีแห่งเพลงร้องศิลป์ (Lied) หรือ “The year of song” หรือ “Liederjah” ชุดเพลงร้องชุดนี้ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 12 เพลง ได้แก่ In der Fremde, Intermezzo, Waldesgespräch, Die Stille, Mondnacht, Schöne Fremde, Auf einer Burg, In der Fremde, Wehmut, Zwielficht, Im Walde และ Frühlingsnacht

เพลงที่ 1 In der Fremde ได้ถูกผสมผสานอย่างกลมกลืนระหว่างท่วงทำนองและเสียงประสาน โครงสร้างเป็นแบบ A B A จัดอยู่ในสังคีตลักษณะแบบ Ternary เริ่มต้นบทเพลงด้วยกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ ดังภาพที่ 10 หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นเอเมเจอร์ บีไมเนอร์และกลับมาสู่กุญแจเสียงเดิมคือ เอฟชาร์ปไมเนอร์

Nº 1. In der Fremde.
Nicht schnell.

Mit Pedal.

ภาพที่ 10 แสดงตอนเริ่มต้นเพลงด้วยกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ (F# Minor)

(ที่มา: Robert Schumann, Franz Schubert's Werke Liederkreis, Op. 39 zwölf Gesänge von J. von Eichendorff, Serie 13 No. 9, (2020: Online))

เข้าสู่บทเพลงด้วยกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 - 11 หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นเอเมเจอร์จะปรากฏในห้องเพลงที่ 12 - 15 ดังภาพที่ 11 สามารถเห็นได้จากโน้ตในคอร์ดซึ่งเป็นคอร์ดเอเมเจอร์

Stich und Druck von Breitkopf & Härtel in Leipzig.

Original-Verleger: C. F. Peters in Leipzig.
R. S. 127.

Ausgegeben 1855.

3

ภาพที่ 11 แสดงห้องเพลงที่ 11 – 15 อยู่กฤษฎาแจเสียงเอเมเจอร์ (A Major)

(ที่มา: Robert Schumann, Franz Schubert's Werke Liederkreis, Op. 39 zwölf Gesänge von J. von Eichendorff, Serie 13 No. 9, (2020: Online))

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

หลังจากนั้นกฤษฎาแจเสียงปีไมเนอร์ในห้องเพลงที่ 16 - 21 และกลับมาสู่กฤษฎาแจเสียงเดิมคือ เอฟชาร์ปไมเนอร์ในห้องเพลงที่ 21 - 28 ดังภาพที่ 12

The image displays five systems of musical notation for piano. Each system consists of a treble and bass clef staff. The first system (measures 15-17) is marked with a piano (*p*) dynamic. The second system (measures 18-20) is marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The third system (measures 21-22) is also marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The fourth system (measures 23-25) is marked with a piano (*p*) dynamic. The fifth system (measures 26-28) is marked with a pianissimo (*pp*) dynamic. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests and slurs.

ภาพที่ 12 แสดงกัญแจเสียงปีไมเนอร์ในท้องเพลงที่ 16 - 21 และกลับมาสู่กัญแจเสียงเดิมคือ
เอพซาร์ปไมเนอร์ในท้องเพลงที่ 21 - 28

(ที่มา: Robert Schumann, Franz Schubert's Werke Liederkreis, Op. 39 zwölf Gesänge von
J. von Eichendorff, Serie 13 No.9, (2020: Online))

บทเพลงร้องชุดนี้ลีเพลงต่าง ๆ สามารถทำให้ผู้ฟังจินตนาการถึงแสงจันทร์ เสียงนกในดงเกล
เสียงของต้นไม้ใบหญ้าในป่า เสียงของลำธารที่สุตแสนจะสวยงาม ตอนเริ่มเข้าสู่บทเพลง Liederkreis
Op. 39 นี้ได้ก่อให้เกิดลักษณะเสียงทั่ว ๆ ไปสำหรับวลีในบทกลอนต่าง ๆ โดยอาศัยพลังแห่งการ
ขับร้องที่ดำเนินไปพร้อมกับรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลง กัญแจเสียงที่มีเสียงกลมกลืนนั้นให้

ความรู้สึกที่แข็งแกร่งมากกว่าสิ่งอื่น ๆ และเสียงสระของบทกวีถูกทำให้ยืดยาวออกเพื่อเน้นการ
แสดงออกทางอารมณ์ให้ชัดเจนขึ้น

การที่เพลง In der Fremde นี้เปิดเข้าสู่บทเพลงด้วยการบรรเลงเปียโนพร้อมโน้ตที่ถูก
ประพันธ์ด้วยการแยกโน้ต (Arpeggio) ในคอร์ดเอฟชาร์ปไมเนอร์ การกระจายโน้ตเช่นนี้ทำให้มี
ความรู้สึกถึงการเคลื่อนที่ที่มีความต่อเนื่องเหมือนฉากหนึ่งของพายุที่ถูกดำเนินเรื่องโดยผู้เล่า ความ
ดัง-เบา (Dynamic) ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้กับเปียโนนั้นแสดงให้คิดว่ามีพายุอยู่ในที่ห่างไกลออกไป ฉาก
แห่งความเร่งรีบรวดเร็วนี้ถูกนำเสนอผ่านการบรรเลงด้วยโน้ตเข้ต 2 ชั้น อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งบท
เพลง ในส่วนของแนวซ้บร้องที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องนั้นจะให้ความรู้สึกที่โดดเดี่ยว การที่ซ้บมันน์เปลี่ยน
กุญแจเสียงเป็นเอเมเจอร์ทำให้บทประพันธ์มีเสียงที่สว่างสดใสขึ้น แต่เมื่อย้ายไปยังกุญแจเสียงบีไม
เนอร์ทำให้ความมืดมนกลับมาสู่บทเพลงและย้ายไปสู่กุญแจเสียงเดิม จบลงโดยมีเสียงประสานด้วย
โน้ตเข้ต 2 ชั้น ในห้องเพลงที่ 22 ยังมีการใช้โน้ตผ่าน (Passing Tone) ในแนวของเปียโนมือซ้ายที่
โน้ตเอฟชาร์ป (F#) ดังภาพที่ 13

The image shows a musical score for the song "Kei-ner kennt mich mehr hier, und Kei-ner kennt mich mehr hier." The score is in G major and 2/4 time. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The piano part features a continuous arpeggiated pattern. A pink box highlights a specific note in the piano part, labeled "Passing Tone". A red box highlights a specific note in the piano part, labeled "Pedal Note".

ภาพที่ 13 แสดงการใช้โน้ตผ่าน (Passing Tone) และโน้ตเสียงค้าง (Pedal Note)

(ที่มา: Robert Schumann, Franz Schubert's Werke Liederkreis, Op. 39 zwölf Gesang von
J. von Eichendorff, Serie 13 No. 9, (2020: Online))

ซ้บมันน์ได้ประพันธ์บทเพลงนี้ขึ้นในช่วงยุคโรแมนติก (Romantic Period) ดังนั้นการใช้
เครื่องหมายกำกับความดัง - เบา จึงมีพบเห็นและชัดเจน แต่หากในบทเพลงนี้เครื่องหมายดังกล่าวมี
ปรากฏให้เห็นเพียงห้องเพลงที่ 1, 5 และใช้เครื่องหมายดังขึ้นทีละน้อย (Crescendo) และ

เครื่องหมายเบาลงทีละน้อย (Diminuendo) ในห้องเพลงที่ 10 – 11 เท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทางเลือกของผลจากการใช้ความดัง – เบา ที่สะท้อนถึงความเจ็บงั้น และการโยกหาความตาย ผลงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึกในลักษณะที่พื้นผิวราบเรียบ สลื่นไหล ด้วยการบรรเลงเปียโนอย่างต่อเนื่อง (Legato) ควบคู่กับการขับร้องท่วงทำนองที่พริ้วไหว

2.2.3 Dichterliebe, Op.48 “A Poet’s love” โดยโรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann)

Dichterliebe, Op.48 หรือ “A Poet’s Love” ถูกประพันธ์ขึ้นในปีค.ศ. 1840 โดยโรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) Dichterliebe เป็นชุดเพลงร้องเพลงหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันดีเพลงหนึ่งของชูมันน์ ซึ่งได้นำบทกวีที่มีชื่อว่า Intermezzo ของ Heinrich Heine ซึ่งเขาได้ประพันธ์ไว้ในปีค.ศ. 1822 – 1823 ชุดเพลงร้องนี้ถูกตีพิมพ์ในชุดบทกวีที่มีชื่อว่า Das Buch der Lieder ซึ่งเป็นการแก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 2 ชุดเพลงร้องเพลงนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติของชูมันน์เป็นอย่างมาก เป็นบทกวีร้องที่มีความละเอียดอ่อน แสดงถึงความอ่อนไหวที่สะท้อนเป็นเงาของชูมันน์ด้วยสีสันท่วงทำนองเพลงที่ประกอบขึ้นของโน้ตโครมาติก (Chromatic Note) และโน้ตแขวน (Suspension) บทกวีที่ใช้เป็นเนื้อเพลงนั้นเปรียบเสมือนภาษาของดอกไม้ ความฝัน และเทพนิยาย ชูมันน์นำบทกวีมาใช้กับดนตรีของตน ซึ่งบางครั้งจะซ้ำวลีต่าง ๆ หรือใช้คำเดิมซ้ำ ๆ ในบรรทัดเพื่อใช้เป็นจุดพักเพลง (Cadence) ชุดเพลงร้อง Dichterliebe ประกอบด้วย 12 เพลง ได้แก่ Im wunderschönen Monat Mai, Aus meinen Tränen sprießen, Die Rose die Lilie, die Taube die Sonne, Wenn ich in deine Augen seh, Ich will meine Seele tauchen, Im Rhein im heiligen Strome, Ich grolle nicht, Und wüßten's die Blumen die kleinen, Das ist ein Flöten und Geigen, Hör' ich das Liedchen klingen, Ein Jüngling liebt ein Mädchen, Am leuchtenden Sommermorgen, Ich hab' im Traum geweinet, Allnächtlich im Traume, Aus alten Märchen winkt es และ Die alten, bösen Lieder

ชุดเพลงร้อง Dichterliebe นี้มีความหลากหลายทางทฤษฎีเสียงสามารถอธิบายได้ดังนี้

เพลงที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ทฤษฎีเสียง	A	A	D	G	b	e	C	a	g	g	Eb	Bb	eb	B	E	c# (Db)

บทเพลงทั้ง 16 บทเพลงนั้นสามารถประกอบกันได้อย่างสมบูรณ์แบบ ระบบความสัมพันธ์ของทฤษฎีเสียงใน 4 เพลงแรกของชุดเพลงร้องนี้ มีความเสถียรให้ความรู้สึกมั่นคงด้วยความสัมพันธ์โดมิแนนท์ (Dominant Relationship) ในเพลงที่ 1 Im wunderschönen Monat Mai ให้ความรู้สึกคลุมเครือในการอิงทฤษฎีเสียงเอเมเจอร์ (A Major Tonality) การดำเนินคอร์ด (Harmonic Progression) นั้นยังไม่สมบูรณ์จนกระทั่งเพลงที่ 2 จบลงจึงทำให้เสียงประสานจบแบบสมบูรณ์ตามภาพที่ 14

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Seh - nen und Ver - lan - gen. *ritard.*

II. Nicht schnell.

Aus mei-nen Thränen spriessen viel blü-hende Blumen her - vor, und mei-ne Seufzer

wer-den ein Nachti - gallen - chor. Und wenn du mich lieb hast, Kind - chen, schenk' ich dir die Blumen

all, und vor dei-nem Fenster soll klin - gen das Lied der Nach - ti - gall. *ritard.*

ภาพที่ 14 แสดงการดำเนินคอร์ดแบบไม่สมบูรณ์จนกระทั่งเพลงที่ 2 จบ

(ที่มา: Robert Schumann, *dichterliebe op.48 liederzyklus aus dem buche der lieder von H. Heine für eine sigstimme mit begleitung das pianoforte*, (2020: Online))

กุญแจเสียงซีชาร์ปไมเนอร์ (C# Minor) ถูกนำเสนอในเพลงสุดท้ายของชุดเพลงร้อง คือ เพลง Die alten, bösen Lieder ซึ่งเป็นกุญแจเสียงที่มีความสัมพันธ์กับกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์และเป็นโดมิแนนท์ของกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์อีกด้วย จากที่ได้กล่าวไว้ว่าในบทเพลงที่ 1 นั้นให้ความรู้สึกที่คลุมเครือทั้งการอิงกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ (A Major Tonality) และเอฟชาร์ปไมเนอร์ ในบทเพลงสุดท้ายก็เช่นกันที่แสดงถึงความแปลกในการอิงกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ตึงเครียดไปตลอดชุดเพลงร้อง ในเพลงสุดท้ายเปรียบเหมือนโคดา (Coda) หรือ

ความคิดภายหลังเพื่อให้จดจำความสำคัญที่จำเป็นของจังหวะย่อย เสียงประสานและการทำงานที่สอดประสานเป็นชุดเพลงร้อง

2.2.4 Die Schöne Müllerin โดยฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต (Franz Peter Schubert)

ของไซเคิลของชูเบิร์ตที่เป็นที่รู้จักอีกบทเพลงหนึ่งคือ Die Schöne Müllerin โดยนำบทกวีจากมาจาก บทกวี 20 บทของ วิลเฮล์ม มุลเลอร์ (Wilhelm Müller) โดยตัดตอนจากรรณกรรมเดียวกับ “Ave Maria” ของชูเบิร์ต Die Schöne Müllerin ในส่วนของโน้ตขับร้องเป็นโน้ตในช่วงเสียงของนักร้องเสียงโซปราโนและเทเนอร์ แต่บ่อยครั้งที่มีการเปลี่ยนกุญแจเสียงให้อยู่ในช่วงเสียงที่ต่ำลง ในเนื้อหาของบทประพันธ์ช่วงเรื่องราวของชายหนุ่มบทประพันธ์จะถูกขับร้องโดยนักร้องผู้ชาย ส่วนของเปียโนนั้นได้รับหน้าที่อย่างหนักหน่วงไม่เพียงแต่ทำหน้าที่แค่บรรเลงประกอบเท่านั้น ยังทำหน้าที่ช่วยสนับสนุนการแสดงออกทางอารมณ์อย่างหนักหน่วง บทประพันธ์มีความยาวประมาณ 60 - 70 นาที ประกอบด้วย 20 บทเพลง ได้แก่ Das Wandern, Wohin, Halt, Danksagung an den Bach, Am Feierabend, Der Neugierige, Ungeduld, Morgengruss, Des Müllers Blumen, Tränenregen, Mein, Pause, Mit dem grünen Lautenbande, Der Jäger, Eifersucht und Stolz, Die liebe Farbe, Die böse Farbe, Trockne Blumen, Der Müller und der Bach, Des Baches Wiegenlied ครึ่งหนึ่งของของไซเคิลชุดนี้มีสังคีตลักษณะแบบเปลี่ยนเนื้อคันทานอง (Strophic Form) เป็นเรื่องราวมีเปลี่ยนแปลงจากเนื้อเรื่องที่มีความสุขไปสู่เรื่องราวของโศกนาฏกรรม ช่วงเริ่มต้นของของไซเคิลกล่าวถึงการเดินทางของชายผู้หนึ่งมีชื่อว่า Miller Wander ผู้ที่มีความสุขในชีวิตจนบทเดินทางจากโรงสีไปยังลำธาร เขาตกหลุมรักลูกสาวเจ้าของโรงสีในเนื้อเรื่อง แต่หากเป็นรักที่ไกลเกินเอื้อมเพราะตัวเขาเองเป็นเพียงนักเดินทางคนหนึ่ง เขาพยายามจะสร้างความประทับใจให้ตัวเธอแต่หากไม่เป็นเช่นนั้นความรักของเขาถูกแทนที่ด้วยความประทับใจของหญิงสาวที่มีต่อนายพรานชุดสีเขียว ในความปวดร้าวของเขาจะแทนด้วยสีเขียว ในตอนท้ายชายหนุ่มเต็มไปด้วยความสิ้นหวังเหมือนจมน้ำตายในลำธาร ในบทประพันธ์สุดท้ายถูกขับกล่อมด้วยเพลงกล่อมเด็ก (Lullaby)

Das Wandern หรือ “Wandering is the miller's joy” อยู่ในกุญแจเสียงบีแฟล็ตเมเจอร์ กล่าวถึงการเดินทางที่เปี่ยมสุขของ Miller การขับร้องกล่าวถึงการพักผ่อน ลำธาร ไร่นา การค้าขาย ล้อเกวียนของเขา บทเพลงนี้มีสังคีตลักษณะแบบเปลี่ยนเนื้อคันทานอง เครื่องดนตรีที่บรรเลงประกอบยังคงดำเนินการเล่นแบบการเลียน (Imitation) ในการแปรทำนองหลักหรือวัตถุดิบที่มีอยู่นั้นคือการร้องเพลงของ Miller ชูเบิร์ตประพันธ์แนวเปียโนไว้อย่างเรียบง่าย สง่างาม มีเอกลักษณ์เฉพาะด้วย

เทคนิคการเล่นที่พัฒนาแนวทำนอง ทำให้ซอโซเคลิโพเราะรีนไหลน่าฟังพร้อมการเน้นย้ำแนวเสียงต่ำและยังคงใช้ภาพลักษณ์เช่นในไปตลอด ที่สำคัญตัวละครคนหนึ่งชื่อ Brook คีตกวีให้แนวเปียโนเป็นตัวแทนของตัวละครผู้นี้ซึ่งจะปรากฏตัวในลำดับต่อไป

Wohin หรือ “Where to?” บทเพลงนี้จัดอยู่ในกุญแจเสียงจีเมเจอร์กล่าวถึงเมื่อครั้ง Miller และ Brook ได้พบกัน คีตกวีประพันธ์ให้โน้ตเปียโนแทนการไหลของลำธารด้วยการใช้โน้ตที่พลิกกลับครั้งที่ 1 ด้วยการกระจายคอร์ด บทเพลงนี้แทนการเล่าเรื่องของ Brook ตลอดทั้งบทเพลง

Halt อีกชื่อหนึ่งคือ “Stop” ลักษณะเด่นของบทเพลงนี้ใช้คอร์ดดีมินิชท์และเสียงประสานที่เป็นไมเนอร์แทนการบอกใบ้กลางสังหรณ์

Danksagung an den Bach หรือ “Thanksgiving to the Brook” จัดอยู่ในกุญแจเสียงจีเมเจอร์ในแนวของเปียโนใช้เสียงประสานที่เป็นกุญแจเสียงคู่ขนานทาง Minor โดยบรรเลงแบบกระจายคอร์ด

Am Feierabend อีกชื่อหนึ่งคือ “Evening’s Rest” เป็นตอนที่ชายหนุ่มได้ตกหลุมรักหญิงสาว ดนตรีนั้นใช้ในลักษณะเดียวกับ Halt ที่มีลักษณะเป็นการกระจายคอร์ดและเสียงประสานที่เป็น Minor เสมือนการถามของ Miller และการให้คำแนะนำโดย Brook

Der Neugierige หรือ “The Inquirer” ความกังวลใจของ Miller ในบทประพันธ์นี้อยู่กุญแจเสียงเอไมเนอร์ เมื่อหญิงสาวได้บอกราตรีสวัสดิ์ทุกคนโดยไม่ใยดีตัวเขา โน้ตเปียโนบรรเลงด้วยอาร์เพจจิวในลักษณะขึ้นและลงจากบทเพลงก่อนหน้านี้คือ Halt บทเพลง Der Neugierige เป็นบทเพลงในส่วนแรกที่มีจุดพลังสูงสุดของบทเพลงโดยตัวเอกจะร้องว่า “die schöne Mullerin”

ในบทเพลงที่ 9 Des Müllers Blumen หรือ “The Miller's Flowers” นี้มีสิ่งที่น่าสนใจคือให้ตัวละครอย่าง Miller อุบมาอุปมายบทกวีระหว่างดอกไม้สีฟ้าข้างลำธารและดวงตาสีฟ้าของหญิงสาว ดนตรีบรรเลงในรูปแบบของอาร์เปจกายโต้เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบ 6/8 ด้วยสังคีตลักษณะแบบแบบเปลี่ยนเนื้อคองทำนอง

Tränenregen หรือ “Rain of Tears” เป็นบทเพลงที่ 10 ตัวละครทั้ง 3 คือ Miller, Maiden และ Brook แบ่งปันความรู้สึกอันอ่อนโยนผ่านลักษณะตัวละครหลักแต่ละตัวออกมา สังคีตลักษณะยังคงเป็นแบบเปลี่ยนเนื้อคองทำนองมีส่วนหางเพลง (Coda) ในกุญแจเสียงคู่ขนานให้เปรียบเป็นการจากไปของ Maiden

สำหรับบทเพลงที่ 11 Mein หรือ “Mine” มีสิ่งที่น่าสนใจคือ ตัวละครอย่าง Miller ร้องเพลง มีช่วงเอื้อน (Melisma) แทนความคลั่งไคล้ที่มีต่อหญิงสาว

เพลงที่ 14 Der Jäger หรือ “The Hunter” คีตกวีประพันธ์โน้ตแนวเปียโนให้มีลักษณะเหมือนเสียงแตรล่าสัตว์ของนักสัตว์ภายใต้เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบ 6/8 มีการเปลี่ยนท่วงเสียงระหว่างซีไมเนอร์กับอีแฟลิตเมเจอร์อันแสดงถึงจุดเริ่มต้นในศอกนาฏกรรมของ Miller

มีการใช้เทคนิค Ostinato ในบทเพลงที่ 16 Die liebe Farbe หรือ “The Beloved Colour” ในท่วงเสียงเฟฟซาร์ปไมเนอร์ด้วยโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้นที่ซ้ำไปมามากกว่า 500 ครั้งในสังคีตลักษณะแบบเปลี่ยนเนื้อค้งทำนอง การเคลื่อนที่ของแนวเปียโนมีการเคลื่อนที่ตามแนวของนักร้องที่ยังคงดำเนินด้วยเทคนิคแนวซ้ำยืนพื้น (Ostinato)

Der Müller und der Bach หรือ “The Miller and the Brook” แสดงให้เห็นถึงความเศร้าเสียใจสิ้นหวังของ Miller และปลอบใจของ Brook จนกระทั่ง Miller ยอมจำนนต่อความรู้สึกของตัวเองผ่านบทประพันธ์แบบ Barcarolle ยังคงดำเนินรูปแบบการกระจายคอร์ดและใช้คอร์ดคู้ทก นีโอโพลิตัน (Neapolitan Chord)

Des Baches Wiegenlied หรือ “Of the Brook's Lullaby” เป็นบทเพลงสุดท้ายของชองไซเคิล Brook เป็นผู้ขับร้องปลอบประโลม Miller จากความไม่ไยดีของ Maiden ด้วยเพลงกล่อมเด็กในสังคีตลักษณะแบบเปลี่ยนเนื้อค้งทำนองเช่นเดิมในท่วงเสียงอีเมเจอร์ ทริยโทน (Tritone) ถูกนำออกจากตอนเปิดเริ่มต้นของบทเพลงอันแสดงถึงเรื่องเล่าที่ถูกบรรยายด้วยชองไซเคิลตลอดจนจบ

ผู้ประพันธ์ได้ตระหนักถึงสิ่งสำคัญที่ได้จากชองไซเคิล Die Schöne Müllerin คือ การใช้เทคนิคการซ้ำ (Repetition) เทคนิคการเลียน (Imitation) ภายใต้เครื่องหมายกำหนดจังหวะที่อาจเปลี่ยนไปในแต่ละบทประพันธ์ของชองไซเคิล ซึ่งอาจเปลี่ยนทำนองไปเรื่อย ๆ แต่ยังคงลักษณะเดิมของบทประพันธ์ไว้ภายใต้สังคีตลักษณะหลักและสังคีตลักษณะที่มีการนำมาใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงอารมณ์หรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในการเล่าเรื่อง พร้อมทั้งรูปแบบของกระสวนจังหวะเดิม ๆ ที่สามารถใช้อารมณ์ของการดำเนินเสียงประสานไปเรื่อย ๆ นอกจากนั้นลักษณะคอร์ดที่ใช้ที่น่าสนใจคือ Neapolitan สามารถสร้างความน่าสนใจช่วยให้บทประพันธ์มีความน่าสนใจมากขึ้น

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์

3.1 ขอบเขตการสร้างสรรค์

เมื่อผู้ประพันธ์ได้กำหนดหัวข้อในการสร้างสรรค์งานดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์บทเพลงแล้วนั้น ได้ศึกษาวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทประพันธ์ในรูปแบบของชุดเพลงร้อง หรือซองไซเคิล นอกจากนี้ยังมีงานวรรณกรรม บทกวีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับบทขับ ร้องในผลงานสร้างสรรค์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

สำหรับดุष्ฎินิพนธ์นี้ เป็นการประพันธ์ในรูปแบบสังคีตลักษณะประเภท ชุดเพลงร้องหรือซอง ไซเคิล โดยประพันธ์ไว้สำหรับการร้องเดี่ยวโดยนักร้องเดี่ยวโซปราโน และนักร้องเดี่ยวบาริโตน โดยมี วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอขับร้องบรรเลงประกอบ ผู้ประพันธ์ได้กำหนด กรอบของบทประพันธ์ซองไซเคิลด้วยการกล่าวถึงความรักของพระสุธนและนางมโนราห์ตลอดจน ความงามของธรรมชาติ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 12 เพลง ดังนี้

1. เพลงที่ 1 โหมโรง เปรียบเสมือนการการบรรเลงตั้งเครื่อง โดยจุดประสงค์ของการ บรรเลงเพื่อประกาศในว่ามี การแสดงมโนราห์หรือมีการบรรเลงดนตรีมโนราห์ โดยมีวงขับร้องประสาน เสียงขับร้องประกอบวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอ มีนักร้องเดี่ยวบาริโตนขับกล่อมลำนำทำนอง
2. เพลงที่ 2 กาศครู เป็นบทเพลงบรรเลงเพื่อบูชาครูและบรรพบุรุษ โดยมีการขับร้องเดี่ยว ด้วยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตนเป็นหลัก นักร้องเดี่ยวบาริโตนจะเป็นผู้ขับลำนำบทเพลงที่มีเนื้อเพลง สรรเสริญผู้เป็นครูและสิ่งที่ศิษย์ควรปฏิบัติต่อครู
3. เพลงที่ 3 โนราห์ลงเดิน เพลงกระบวนการนี้กล่าวถึงโนราห์ใหญ่ เรื่องราวของมโนราห์ ขับ ร้องโดยนักร้องเดี่ยวโซปราโน เนื้อเรื่องบทเพลงกล่าวถึงการเดินทางพบเจอธรรมชาติ เทพเทวา สัตว์ ต่างๆ การฟ้อนรำของกนิรี ความเชื่อเรื่องการเกิดฟ้าแลบฟ้าร้องในฤดูฝน
4. เพลงที่ 4 ปัญตน เนื้อร้องบทกวีกล่าวถึงธรรมชาติอันสวยงาม เปรียบกับดนตรีที่มี ท่วงทำนองไพเราะ เปรียบการเคลื่อนไหวของสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติกับลักษณะสัมผัสเสียงต่าง ๆ ทางดนตรี บทเพลงนี้เป็นการขับกล่อมคู่ระหว่างนักร้องเสียงบาริโตนและโซปราโน

5. เพลงที่ 5 โอ้วอนิจจาความรัก เพลงนี้กล่าวถึงธรรมชาติของความรักที่มีทั้งรักที่สมหวัง และผิดหวัง โดยเฉพาะความรักที่ผิดหวัง ขับร้องบทเพลงโดยนักร้องเสียงโซปราโน เปรียบกับความรู้สึกเศร้าใจทุกซักระทมของนางมโนราห์ตอนที่ต้องห่างจากพระสุธน
6. เพลงที่ 6 คณิงจิต ขับร้องโดยนักร้องเสียงโซปราโน บทร้องกล่าวถึงความเศร้าการตัดพ้อ การจะตัดรักของนางมโนราห์และเปรียบการพินฝ่าอุปสรรคของพระสุธน
7. เพลงที่ 7 ถิ่นราตรี บทกวีเนื้อเพลงเป็นการกล่าวถึงความงามของนางอันเป็นที่รักในยามกลางคืน และตัดพ้อถึงความไม่ไยดีของคนรัก ขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน
8. เพลงที่ 8 วิจิตร บทกวีเนื้อเพลงในบทนี้ถูกขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน ซึ่งเปรียบพระสุธนกล่าวชมธรรมชาติที่มีความสวยงามงดงาม ตั้งถูกประดับตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจงสวยงามตระการตามากหรือเปรียบลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเหมือนมีชีวิตจริง
9. เพลงที่ 9 โอ้ความรัก เนื้อเพลงบทกวีได้ถูกกล่าวถึงความงามของธรรมชาติและ ความไพเราะของเสียงดนตรีที่กล่าวถึงบุคคลอันเป็นที่รักว่าไม่อาจจะเปรียบเปรยความรักที่มีนั้นกับสิ่งใดได้ ซึ่งจะถูกขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน เพื่อให้เหมือนพระสุธนกล่าวถึงความรักที่มีต่อนางมโนราห์ ครั้งที่ออกเดินทางผจญภัยเพื่อติดตามนางมโนราห์กลับคืน
10. เพลงที่ 10 ต้องจิต โดยบทกวีเนื้อเพลงกล่าวถึงความรักของชายที่มีต่อหญิงอันเป็นที่รัก ความค้นหาต้องจิตไม่อย่างร้างห่างไกลกันแม้ยามราตรีหรือเวลาใดก็อยากอยู่เคียงข้างตลอดไป นักร้องชายเสียงบาริโตนจะเป็นผู้ขับร้องบทเพลง
11. เพลงที่ 11 เสนหา บทกวีเนื้อเพลงกล่าวถึงความรักความเสนหาของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์ ความรู้สึกที่ไม่อาจจะหยุดยั้งได้ ความงดงามของนางมโนราห์นั้นทำให้พระสุธนรักนางหมดหัวใจ เมื่อถึงเวลาที่ต้องห่างไกลยามต้องรบออกศึก ทำให้พระสุธนคิดถึงนางมโนราห์อันเป็นที่รักแม้จะสวดมนต์ทำการใดก็มีอาจหักห้ามความรักความคิดถึงเสนหาที่มีได้เลย ซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเสียงโซปราโน
12. เพลงที่ 12 มันทรามโนราห์ บทเพลงนี้เป็นบทเพลงสุดท้ายของชุดเพลงร้อง ซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเสียงบาริโตน โดยจะกล่าวสรุปเรื่องราวของเนื้อเรื่องตั้งแต่ครั้งนางมโนราห์โดยพรานบุญจับนำไปถวายพระสุธน ดำเนินไปถึงเมื่อพระสุธนจำต้องห่างไกลนางมโนราห์ และนางอันเป็นที่รักโดนใส่ร้ายต้องจำบูชายัญ ทำให้นางมโนราห์สามารถบินหนีกลับไปยังถิ่นกำเนิดของตน และเมื่อพระสุธน

ต้องออกเดินทางผจญภัยฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆเพื่อให้ได้พบกับนางมโนราห์ด้วยปฏิภาณไหวพริบต่าง ๆ จนได้ครองคู่กัน

3.2 วรรณกรรม หรือบทกวีที่คัดเลือกนำมาประยุกต์ใช้ในผลงานสร้างสรรค์

เนื่องจากของไซเคิลสามารถนำบทกวีหรือวรรณกรรมมาประยุกต์ใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงานได้นั้น ผู้ประพันธ์ได้นำบทกวีต่าง ๆ ที่มีความไพเราะมาใช้กับงานดนตรีที่สร้างสรรค์ขึ้น ได้แก่

3.2.1 เพลงที่ 1 เพลงโหมโรง ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์เพลงด้วยตัวเอง โดยครั้งแรกนั้นเป็นการกล่าวเกริ่นนำถึงความรักของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์ ในส่วนครึ่งหลังเป็นนำบทกลอนของสุนทรภู่มาใช้ในผลงานดนตรี ซึ่งเป็นบทกลอนที่เลือกนำมาจากเรื่องพระอภัยมณี ตอนนางละเวงชมธรรมชาติ นางละเวงขี้ม่านีพระอภัยมณี ชมธรรมชาติและพักแรมที่เขาอังกาศ ทั้งนี้ผู้ประพันธ์เห็นว่าบทกลอนนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการชมความงามทางธรรมชาติที่ควรใส่ลงในบทเพลงเพื่อให้ความงามเกี่ยวกับธรรมชาติ

3.2.2 เพลงที่ 2 เพลงกาศกรู เป็นการกล่าวคำบูชาครุ โดยผู้ประพันธ์ได้นำบทกล่าวคำบูชาครุมาจากบทนมัสการอาจารย์คุณ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ซึ่งโดยทั่วไปในการบรรเลงดนตรีมโนราห์หรือการแสดงมโนราห์นั้นจะมีการกล่าวคำบูชาครุอยู่แล้ว เพื่อแสดงความเคารพครูผู้สอนสั่งวิชาความรู้

3.2.3 เพลงที่ 3 เพลงโนราห์ลงเดิน เป็นการนำบทกลอนที่เป็นบทเห่จ้บระบำของสุนทรภู่เรื่อง เห่จ้บระบำ มาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นบทเห่กล่อมเจ้านาย มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางพบเจอธรรมชาติ เทพเทวา สัตว์ต่าง ๆ มีกินริน โดยสุนทรภู่ได้นำเนื้อความจากตำนานเกี่ยวกับเทพเจ้าและความเชื่อเรื่องการเกิดฟ้าแลบฟ้าร้องในฤดูฝนมาประพันธ์

3.2.4 เพลงที่ 4 เพลงปัญตน โดยผู้ประพันธ์นำบทกลอนมาจากกลอนที่มีชื่อว่า สวรรค์ชั้นกวีของพระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ โดยบทประพันธ์นั้นได้กล่าวถึงสวรรค์ของกวีที่มีทั้งการบรรเลงดนตรี เสียงขับกล่อมบทกวีต่าง ๆ เปรียบได้กับบ้านเมืองของกินรี หรือบ้านเมืองของมนุษย์ที่มีความรื่นรมย์ มีสุขสมด้วยเสียงดนตรีและการขับร้อง บทกวีต่าง ๆ

3.2.5 เพลงที่ 5 เพลงไอ้ว่าอนิจจาความรัก บทขับร้องของเพลงนี้ผู้ประพันธ์ได้นำมาจากบทกลอนที่มีคำพูดตัดพ้อต่อว่าคนรักจากเรื่อง อิเหนา ทั้งนี้ความรักของพระสุนทรและนางมโนราห์นั้นไม่ได้ราบรื่น มีพ่อแฉ่งแฉ่งตามประสาความรัก ซึ่งมีการกล่าวคำพูดตัดพ้อต่อว่าคนรักดังเช่นในเรื่อง อิเหนาเช่นกัน

3.2.6 เพลงที่ 6 เพลงคณิงจิต จากนิราศภูเขาทอง ของสุนทรภู่ ทั้งนี้เป็นการกล่าวถึงความคิดถึงเฝ้าคะนิงหา ซึ่งหมายถึงได้ทั้งความคิดถึงคนรักที่ต้องห่างไกลกันและความคิดถึงภูมิลำเนาที่จากมา หากจะกล่าวถึงในเรื่องพระสุนทรมโนราห์ก็เสมือนถึงเหตุการณ์ที่นางมโนราห์และพระสุนทรที่ต้องห่างไกลกัน หรือเป็นตอนที่นางมโนราห์ต้องอยู่อาศัยเมืองมนุษย์ที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง

3.2.7 เพลงที่ 7 เพลงลำนำราตรี เนื้อเพลงในเพลงนี้ผู้ประพันธ์นำจากบทเห่กล่อมนางละเวง จากเรื่องพระอภัยมณี ซึ่งเป็นตอนที่ 8 จากบทเห่พระอภัยมณี ตอนนางสุลาสวณเภาใจช่วยพระอภัยมณี เป็นการกล่าวชมความงามของหญิงสาวในยามราตรี หากเราจะกล่าวถึงนางในวรรณคดีไทยไม่ว่าจะเป็นนางมโนราห์หรือนางละเวง หรือจินตราในเรื่องอิเหนาก็ตามล้วนแล้วมีความงามตามท้องเรื่องด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงได้เลือกบทกวีที่มีการกล่าวถึงความงามของหญิงสาวที่ชายหมายปอง

3.2.8 เพลงที่ 8 เพลงวิจิตร บทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์นำเนื้อเพลงมาจากบทกลอนจากเรื่อง อิเหนา ตอน สังคามาระตาแต่งถ้ำ ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ด้วยว่าบทกลอนนี้เป็นการกล่าวถึงความงามของสถานที่พำนักอยู่อาศัย เหมือนกับตอนที่นางมโนราห์ได้มาอาศัยในปราสาทพระราชวังของพระสุนทรหรือแม่แต่ความงามของเขาไกรลาศอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของนางมโนราห์

3.2.9 เพลงที่ 9 เพลงไอ้ความรัก จากคำกลอนเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ พระอภัยมณีและศรีสุวรรณ สองพี่น้องถูกขับออกจากเมืองและเริ่มการผจญภัยตั้งแต่นั้น ความสามารถในการชิงขังของพระอภัยมณีได้แสดงให้เห็นพราหมณ์หนุ่มชื่อโนรา สานนและวิเชียร ชมการบรรเลงเป็นครั้งแรก เพลงปีตอนนี้มีความไพเราะในลีลาสำเนียงการเป่าปี่ไม่เป็นสองรองผู้ใดและคำกล่าวเรื่องความรักว่าหากต้องมอดม้วยมรณาไปก็ก็ยังขอรักนางอันเป็นที่รักตลอดไป ให้อยู่คู่ตั้งภูมราเชยผกาโกสุมเป็นคู่ครองพิสวาททุกชาติไป

3.2.10 เพลงที่ 10 เพลงต้องจิต เป็นการนำบทร้อยกรองอันเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือพระมหาธีรราชเจ้า มาใช้ในบทประพันธ์ ซึ่งบทพระราช

นิพนธ์ของพระองค์ได้กล่าวถึงความรักที่มีต่อพระวรกัญญาปทาน พระองค์เจ้าวัธลภาเทวี อันเป็นการกล่าวถึงความคิดคำนึงถวิลหาอย่างจับจิตจับใจและเฝ้าคิดถึงอย่างจับใจทุกเวลา

3.2.11 เพลงที่ 11 เพลงเสน่ห่า ซึ่งผู้ประพันธ์ได้นำบทกลอนจากนิราศอิเหนามา คำกลอนเนื้อเรื่องเป็นการกล่าวตัดพ้อต่อว่าโชคชะตาที่อิเหนาไม่สามารถอยู่เคียงคู่กับจินตหราผู้เป็นที่รัก อีกทั้งกล่าวถึงความคิดคำนึงหาห้วงโยนางอันเป็นที่รักและช่วงท้ายได้นำบทดอกสร้อยสวรรค์อันเป็นบทกลอนครั้งกรุงเก่าเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยามาใช้ร่วมด้วย ใช้สำหรับขับลำนำเป็นทำนองเพลงในสมัยอยุธยาไม่เคร่งครัดนักกับข้อจำกัด

3.2.12 เพลงที่ 12 เพลงมันตามมโนราห์ เพลงสุดท้ายของชุดเพลงร้องนี้ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ด้วยตัวเอง โดยเนื้อเพลงเป็นการสรุปเรื่องราวของพระสุธนนางมโนราห์ตั้งแต่นางมโนราห์ถูกนายพรานบุญจับตัวมาถวายพระสุธน พระสุธนเกิดความรักต่อนางมโนราห์หลังจากนั้นเมื่อพระสุธนต้องเดินทางออกจากเมืองเพื่อไปรบ นางมโนราห์จึงถูกบูชายัญและนางได้ออกอุบายขอปีกคืนเพื่อหลบหนีกลับไปยังเขาไกรลาสและเหตุการณ์ของพระสุธนที่เดินทางผจญภัย ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อตามหานางมโนราห์และได้กลับมาครองรักกันดั้งเดิม

3.3 ขอบเขตของการประพันธ์ดนตรี

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตและข้อตกลงทางดนตรี โดยเลือกประพันธ์รูปแบบของชุดเพลงร้องหรือซอซึ้งโดยประพันธ์ไว้สำหรับการร้องเดี่ยวโดยนักร้องเดี่ยวโซปราโนและนักร้องเดี่ยวบาริโตน โดยมีวงขับร้องประสานเสียง ซึ่งประกอบด้วยนักร้องประสานเสียงโซปราโน เสียงอัลโต เสียงเทเนอร์และเสียง บาริโตนพร้อมวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลโล ในเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการขับร้องในวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลลอนั้น ประกอบด้วยเครื่องดนตรีจำนวน 5 ชิ้น ได้แก่ ไวโอลิน วิโอลา เซลโล ดับเบิลเบสและเปียโน สำหรับตัวอย่างโน้ตเพลงที่ใช้ในการอธิบายของวิทยานิพนธ์นี้จะใช้ Concert Score

3.4 วิเคราะห์บทประพันธ์ที่ถูกประพันธ์ขึ้น

ผู้ประพันธ์ได้วิเคราะห์บทประพันธ์ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อประโยชน์ในการนำองค์ความรู้เทคนิคต่าง ๆ ของผลงานนั้นมาสร้างสรรค์งานการประพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น

3.5 การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์

ผู้ประพันธ์ได้จัดกระบวนการการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์โดยการบันทึกเสียงด้วยโปรแกรม ซีเบเลียส (Sibelius) และโลจิกโปร (Logic Pro) พร้อมนำเสนอผลงานจากการบันทึกเสียงต่อคณะกรรมการสอบคณาจารย์

บทที่ 4

อรรถาธิบาย

4.1 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ชุดปฏิบัติการประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตา สำหรับนักร้องเดี่ยว โซปราโน บาร์โตน วงขับร้องประสานเสียง และวงแชมเบอร์ออร์แกนคอมเบล (DOCTORAL MUSIC COMPOSITION: “MANTRAMANHORA” SONGS CYCLE FOR SOLO SOPRANO, BARITONE, CHORUS AND CHAMBER ENSEMBLE)

บทประพันธ์มนตรามโนราห์ บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยว โซปราโน บาร์โตน วงขับร้องประสานเสียง และวงแชมเบอร์ออร์แกนคอมเบล ได้รับแรงบันดาลใจจากการทำงานวิจัยในระดับปริญญาโทของผู้ประพันธ์ เรื่อง การแสดงมโนราห์ของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ซองไซเคิลและลิตเตอร์ Winterreise ของฟรานซ์ ชูเบิร์ตและโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเพลงของโรเบิร์ต ชูมันน์ที่มีชื่อว่า Dichterliebe ซึ่งผู้ประพันธ์มีความตั้งใจที่จะนำวรรณกรรม คำกลอนบทกวีที่สามารถผูกโยงเรื่องเป็นเรื่องเดียวกันกับเรื่องมโนราห์ได้มาดัดแปลงประพันธ์ขึ้นในแบบฉบับของซองไซเคิล โดยผู้ประพันธ์ได้ศึกษาแนวทางการประพันธ์ชุดเพลงร้องในรูปแบบต่าง ๆ ของคีตกวีพร้อมทั้งศึกษาบทกวี วรรณคดี คำกลอนต่าง ๆ ที่สามารถนำมาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้อย่างลงตัว

4.2 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 1 โหมโรง และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

ผู้ประพันธ์ได้แนวคิดจากการที่ก่อนการแสดงมโนราห์ทุกครั้งจะมีการบรรเลงดนตรีก่อน โหมโรงเปรียบเสมือนการบรรเลงตั้งเครื่องก่อนการแสดงทุกครั้ง โดยจุดประสงค์ของการบรรเลงเพื่อประกาศว่าในพื้นที่ที่มีการแสดงมโนราห์หรือมีการบรรเลงดนตรีมโนราห์ ให้ผู้คนที่ได้ยินเสียงดนตรีนั้นเดินทางมาชมการแสดง โดยผู้ประพันธ์ได้วางรูปแบบของการบรรเลงดนตรีด้วยวงขับร้องประสานเสียงขับร้องประกอบวงแชมเบอร์ออร์แกนคอมเบล มีนักร้องเดี่ยวบาร์โตนเป็นผู้ขับกล่อมลำนำทำนองหลัก เนื่องจากบทประพันธ์ร้องกรองที่ผู้ประพันธ์นำมาใช้เป็นเนื้อร้องในบทเพลงนั้นมีทั้งส่วนที่ประพันธ์ขึ้นเองในครั้งแรกเป็นการกล่าวเกริ่นนำถึงความรักของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์และเนื้อเพลงครึ่งหลังของบทเพลงนำบทประพันธ์มาจากบทกลอนของสุนทรภู่มาใช้ในผลงานดนตรี ซึ่งเป็นบทกลอนที่เลือกนำมาจากเรื่อง พระอภัยมณี ตอนนางละเวงชมธรรมชาติ นางละเวงขี้ม้าหนีพระอภัยมณี ชมธรรมชาติและพักแรมที่เขาอังกาศ ทั้งนี้ผู้ประพันธ์เห็นว่า บทกลอนนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการชมความงามทางธรรมชาติที่ควรใส่ลงในบทเพลงเพื่อให้มีความงามเกี่ยวกับธรรมชาติ

บทประพันธ์ประกอบด้วย 3 โครงสร้าง คือ โครงสร้างที่ 1 ถูกจัดอยู่ในกฤษฎีเสียงซีเมเจอร์ โครงสร้างที่ 2 อยู่ในกฤษฎีเสียงเอแฟล็ตเมเจอร์และโครงสร้างที่ 3 อยู่ในกฤษฎีเสียงอีแฟล็ตเมเจอร์ สันติลักษณะของบทประพันธ์นี้เปรียบได้กับสันติลักษณะรอนโดแบบธรรมดา (Simple Rondo Form) ซึ่งมีการดำเนินดังนี้ ท่อน A อยู่ในกฤษฎีเสียงซีเมเจอร์เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 - 23 ท่อน B อยู่ในกฤษฎีเสียงเอแฟล็ตเมเจอร์ เริ่มจากห้องเพลงที่ 24 - 27 หลังจากนั้นกลับสู่ท่อน A ในกฤษฎีเสียงซีเมเจอร์ เช่นเดิม เริ่มจากห้องเพลงที่ 28 - 30 แล้วเข้าสู่ท่อน C ในห้องเพลงที่ 31 - 33 ด้วยกฤษฎีเสียงอีแฟล็ตเมเจอร์ต่อจากนั้นจึงกลับสู่กฤษฎีเสียงซีเมเจอร์เช่นเดิมในห้องเพลงที่ 34 - 31

เริ่มต้นเข้าบทเพลงด้วยการบรรเลงเปียโนในรูปแบบของโน้ต 3 พยางค์ ในส่วนของมือขวา พร้อมไวโอลิน และไวโอลา ส่วนโน้ตเปียโนในส่วนของมือซ้ายและเครื่องสายที่มีเสียงต่ำ ได้แก่ เชลโล และดับเบิลเบส บรรเลงโน้ตในอัตราจังหวะที่ยาวกว่าเครื่องดนตรีส่วนอื่น ๆ โดยมีนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทนและกลุ่มของนักร้องประสานเสียงฮัมเสียงดนตรีเพื่อนำเข้าสู่ท่อน A ลักษณะเด่นประการหนึ่งของบทประพันธ์บทนี้คือ รูปแบบกระสวนจังหวะ (Rhythmic Pattern) C ที่สามารถพบเจอได้มากที่สุดเ็นบทประพันธ์ ภาพที่ 15

Andante ♩ = 83

The image shows a musical score for a piece titled 'Andante' with a tempo of ♩ = 83. The score is arranged in a grand staff format, including vocal parts (Baritone Solo, Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, Bass Solo) and instrumental parts (Piano, Violin, Viola, Violoncello, Contrabass). The Piano, Violin, and Viola parts are highlighted with yellow boxes, indicating a specific rhythmic pattern of triplets. The Piano part is marked 'p' and the Violin and Viola parts are marked 'mf'. The vocal parts are marked 'Hm' and 'p'. The score is in 4/4 time and features a consistent triplet pattern of eighth notes in the highlighted sections.

ภาพที่ 15 แสดงกระสวนจังหวะ (Rhythmic Pattern) ในรูปแบบของโน้ต 3 พยางค์

มีการใช้เครื่องหมายแปลงเสียง (Accidental Sign) กำกับที่ตัวโน้ตเลยทั้งนี้เพื่อต้องการให้เกิดความตึงเครียด (Tension) ในบางช่วงที่ต้องการเพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทประพันธ์

รูปแบบของกระสวนจังหวะแบบที่เปลี่ยนไปทั้งนี้เพื่อเปลี่ยนอารมณ์ของบทประพันธ์ คือการใช้โน้ตเชบ็ต 2 ชั้น เริ่มเปลี่ยนในท้องเพลงที่ 12 เป็นต้นไป โดยใช้ในแนวของโน้ตเปียโน ไวโอลิน และไวโอลา นอกจากนั้นยังเปลี่ยนเสียงประสานเป็นคอร์ดซีไมเพื่อเปลี่ยนอารมณ์เพลง สีสันและส่งไปยังลักษณะจังหวะแบบใหม่ ดังภาพที่ 16

10

หมอน ดวง จ - ตรา ไฟ รัก นพ - เพียง

จ - ตรา

จ - ตรา

จ - ตรา

จ - ตรา

mp

mp

mp

mp

mp

mp

ภาพที่ 16 แสดงกระบวนจังหวะที่เปลี่ยนไป โดยเริ่มตั้งแต่ห้องเพลงที่ 12 เป็นต้นไปพร้อมกับการเปลี่ยนเสียงประสาน

4.3 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 2 กาตศร และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

บทประพันธ์นี้เป็นประพันธ์เพื่อบูชาครูและบรรพบุรุษ โดยมีการขับร้องเดี่ยวด้วยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตนเป็นหลัก นักร้องเดี่ยวบาริโตนจะเป็นผู้ขับลำนำบทเพลงที่มีเนื้อเพลงสรรเสริญผู้เป็นครู สิ่งที่ศิษย์ควรปฏิบัติต่อครู ผู้ประพันธ์ได้นำบทกล่าวคำบูชาครูมาจากบทนมัสการอาจารย์คุณพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ซึ่งโดยทั่วไปในการบรรเลงดนตรีมโนราห์หรือการแสดงมโนราห์นั้นจะมีการกล่าวคำบูชาครูอยู่แล้ว เพื่อแสดงความเคารพครูผู้สอนสั่งวิชาความรู้โดยจะขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตน

สำหรับการเลือกใช้กุญแจเสียงในบทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์ต้องการให้มีเสียงที่สดใสจึงเลือกกุญแจเสียงดีเมเจอร์ตลอดทั้งบทประพันธ์ ซึ่งจะใช้เครื่องหมายแปลงเสียงบ้างในบางช่วงเพื่อเพิ่มสีสัน

ให้บทเพลงและกระสวนจังหวะที่ยังคงมีปรากฏในบทประพันธ์นี้อยู่คือ กระสวนจังหวะของโน้ต 3 พยางค์ (Triplet) โดยอยู่ในส่วนของโน้ตแนวเปียโน ไวโอลินและไวโอลา เพื่อให้จินตนาการถึงชีวิตที่ได้บูชาครูแล้วมีความสุข มีความรื่นเริงเปี่ยมด้วยพลัง ดังภาพที่ 17

The image shows a musical score for a piece in D Major, marked 'Andante' with a tempo of 90. The score includes vocal parts (Baritone Solo, Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, Baritone Solo) and instrumental parts (Piano, Violin, Viola, Violoncello, Contrabass). The tempo is marked 'Andante' with a quarter note equal to 90. The key signature is D Major. The triplet rhythm is highlighted in red in the Piano and Violin parts.

ภาพที่ 17 แสดงกุญแจเสียงดีเมเจอร์ (D Major) และกระสวนจังหวะของโน้ต 3 พยางค์

ผู้ประพันธ์เลือกใช้สังคีตลักษณะแบบอิสระ (Free Form) ทั้งนี้ประสงค์ที่จะให้เป็นการขับร้องและบรรเลงตามบทหรือยกรองที่ใช้ ซึ่งบางช่วงของบทประพันธ์ที่ต้องการให้จินตนาการหรือรู้สึกถึงพลังจะเน้นจังหวะด้วยการเปลี่ยนจังหวะของโน้ตเพลง พร้อมให้เสียงค่อย ๆ ดังขึ้นด้วยการเพิ่มเครื่องหมายเครเชนโด (Crescendo) และเสียงประสานให้กลับมายังคอร์ดที่ 1 คือ ดีเมเจอร์ ดังภาพที่ 18

22 *mf*

Bar. Solo เอน เหมือน ท่าน มา แกล้ง_ เกณฑ์ ให้

Pno. *mf*

S. Solo เอน เหมือน ท่าน มา

A. Solo เอน เหมือน ท่าน มา

T. Solo เอน เหมือน มา

Bar. Solo เอน เหมือน มา

Vln. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

ภาพที่ 18 แสดงการเน้นย้ำจังหวะ ด้วยการเปลี่ยนจังหวะของโน้ตเพลง

เพื่อให้บทประพันธ์ส่งเข้าเนื้อเพลงที่ว่า “เหมือนท่านแกล้งเกณฑ์ให้ฉลาด และแหลมคม” เปรียบครุเป็น ผู้มอบปัญญาให้ศิษย์ ชี้แจงให้เห็นถึงทางสว่างและให้บทประพันธ์มีพลังขึ้น ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดเอฟเมเจอร์และกลับมายังคอร์ดที่ 4 คือ จีเมเจอร์ของกุญแจเสียงหลัก ส่งไปยังคอร์ด 5 คือ เอเมเจอร์จึงเข้าสู่เนื้อเพลงดังกล่าวในคอร์ดที่ 1 ของกุญแจเสียงหลักคือ ดีเมเจอร์ตามภาพที่ 19

และ ภา ณา ธิ เียง

Bar. Solo

เอน เหมือน ฟ่าน มา แก้ง ใ

F G A D

ภาพที่ 19 แสดงการใช้เสียงประสานที่เปลี่ยนไป

การเคลื่อนที่ของเสียงประสานในรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดในช่วงทำย ตั้งแต่ห้องที่ 44 เป็นต้นไปดังปรากฏในโน้ตแนวของเปียโน คือ การเคลื่อนที่แบบสวนทาง (Contrary Motion) ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานแบบสวนทาง (Contrary Motion)

2 ห้องสุดท้ายของบทประพันธ์ผู้ประพันธ์ใช้เสียงประสานจากคอร์ด V7/I คือ เอเซเวน (A7) ส่งไป คอร์ดดีไมเจอร์เพื่อให้บทประพันธ์มีพลังจึงให้จบที่คอร์ดที่ 1 ของกุญแจเสียงและเพื่อให้มีความ

สไตส์ของเสียงจึงกำหนดให้โน้ตดำเนินยังเสียงสูง โดยให้โน้ตในแนวของเปียโนดำเนินตามลำดับขั้น พร้อมกำกับเครื่องหมายความดังของเสียงด้วย F (Forte) เพื่อให้มีเสียงที่ดัง ดังความสว่างสดใสของ โลกยามแสงพระอาทิตย์สาดส่องลงมาตามภาพที่ 21

Figure 21 shows a musical score for a piano and vocal ensemble. The piano part is highlighted with a red box, indicating the forte (F) dynamic. The vocal parts are labeled S. Solo, A. Solo, T. Solo, and Bar. Solo, with the word 'Hoo' written below the notes. The piano part includes staves for Pno., Vln., Vla., Vc., and Cb.

ภาพที่ 21 แสดงเสียงประสานจากคอร์ด V7/I คือ เอเซเว่น (A7) ส่งไปยัง คอร์ดดีไมเจอร์และการดำเนินโน้ตตามลำดับขั้นไปยังเสียงสูง พร้อมเครื่องหมายกำกับความดังของเสียงคือ F (Forte)

4.4 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 3 โนราห์ลงเดิน และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

ผู้ประพันธ์นำบทกลอนที่เป็นบทเห่จรัสระบำของสุนทรภู่เรื่อง เห่จรัสระบำ มาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นบทเห่กล่อมเจ้านาย มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางพบเจอธรรมชาติ เทพเทวา สัตว์ต่าง ๆ กินรี โดยสุนทรภู่ได้นำเนื้อความจากตำนานเกี่ยวกับเทพเจ้าและความเชื่อเรื่องการเกิดฟ้าแลบฟ้าร้องในฤดูฝนมาประพันธ์

เนื่องจากการดำเนินเดินทางของพระสุธนต์องผาฟีนอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ไปสู่จุดหมายยัง เขาไกรลาสอันเป็นที่อยู่พำนักของนางมโนราห์นั้น ต้องพบเจอธรรมชาติต่าง ๆ สัตว์ คนธรรพ์ กินรี เทพเจ้า ฟาแลบฟ้าร้องตามฤดูกาลต่าง ๆ ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงเลือกใช้กุญแจเสียงที่ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ในยามผจญภัยไปยังดินแดนต่างถิ่น คือ บีไมเนอร์ พร้อมเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่เปลี่ยนไปคือ 6/8 ลักษณะของโน้ตที่ปรากฏในบทประพันธ์มีความกระชั้น จังหวะค่อนข้างเร็ว นักร้องเดี่ยวเสียง โซปราโนเป็นผู้ขับขานลำนำ เปรียบได้กับการที่นางมโนราห์เป็นผู้เล่าเหตุการณ์การเดินทางของชายที่ รักของตน ดังภาพที่ 22

The musical score for Figure 22 is set in 6/8 time with a tempo of quarter note = 70. It features a piano accompaniment and vocal soloists. The piano part begins with a melody in the right hand and a bass line in the left hand, marked *mp*. The vocal parts include Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, and Bass Solo, each with the word "Hoo" written below their respective staves. The vocal parts are marked *mf*. The instrumental parts include Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass, with the Violoncello and Contrabass parts marked *mp*. The score is divided into two systems, each starting with a tempo marking of quarter note = 70.

ภาพที่ 22 แสดงกุญแจเสียงดีไมเนอร์เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบ 6/8 ที่แตกต่างไปจาก บทประพันธ์ 2 บทแรก

สังคีตลักษณะของบทประพันธ์เป็นสังคีตลักษณะแบบอิสระ (Free Form) ทั้งนี้เพื่อให้มีการขับขานบทประพันธ์ดำเนินไปเรื่อย ๆ โดยแต่ละตอนจะมีโน้ตที่รับส่งไปยังอีกตอนเพลงเพื่อให้ความรู้สึกที่เปลี่ยนไปจากความรู้สึกเดิม แต่หากยังคงกฤญแจเสียงเดิมและใช้เครื่องหมายแปลงเสียงกำกับที่ตัวโน้ตเองเมื่อต้องการให้อารมณ์ความรู้สึกเปลี่ยนไป ตอน A เริ่มจากห้องที่ 1 – 13 เริ่มด้วยกฤญแจเสียงบีไมเนอร์ควบคู่ไปกับลักษณะจังหวะของโน้ตที่มีให้พบเจอมากในทุกแนวเครื่องดนตรีคือโน้ตเซบ็ต 2 ชั้น โน้ตเซบ็ต 1 ชั้น และตัวดำประจุด ซึ่งเป็นกลุ่มโน้ตโดยทั่วไปที่สามารถพบเจอได้ในอัตราจังหวะแบบ 6/8 ดังภาพที่ 22 ข้างต้น

ในห้องเพลงที่ 13 ใช้เสียงประสานจากคอร์ด VI ของกฤญแจเสียงบีไมเนอร์และคอร์ดที่ i ในห้องเดียวกันเป็นตัวส่งไปยังคอร์ดที่ i อีกครั้งในตอน B ซึ่งใช้โน้ตเซบ็ต 2 ชั้น ดำเนินไปตามลำดับขั้นทั้งโน้ตในแนวของเปียโนและเครื่องสาย แต่กระนั้นให้เครื่องเสียงที่มีเสียงต่ำคือ วิโอลาและคอนทราเบส ยืนพื้นด้วยโน้ตที่มีอัตราจังหวะที่ยาวกว่าไว้ พร้อมกลุ่มของนักร้องเสียงประสานที่ขับขานเสียงดนตรีที่ในอัตราจังหวะที่ยาวเพื่อให้ความรู้สึกที่น่าเกรงขามร่วมกัน รวมถึงใช้โน้ตเซบ็ต 2 ชั้น ให้ดำเนินตามลำดับขั้นทั้งขึ้นและลงในแนวเปียโนและเครื่องสายในห้องเพลงที่ 13 ดังภาพที่ 23

The image shows a musical score for a piece in G major. The score is divided into several parts: S. Solo (Soprano Solo), Pno. (Piano), A. Solo (Alto Solo), T. Solo (Tenor Solo), B. Solo (Bass Solo), Vln. (Violin), Vla. (Viola), Vc. (Violoncello), and Cb. (Contrabasso). The piano part is highlighted with a red box, and the chord symbols G and Bm are written below it. The score includes lyrics in Thai and English, and dynamic markings such as *mp* and *f*.

ภาพที่ 23 แสดงเสียงประสานจากคอร์ด VI ไปยังคอร์ด I และอัตราของจังหวะตัวโน้ตที่ส่งไปยังตอน

B

ตอน C เริ่มขึ้นในท้องเพลงที่ 23 ด้วยการเน้นย้ำจังหวะของโน้ตในอัตราส่วนที่สั้นเพื่อเปลี่ยนอารมณ์บทเพลง เนื้อเพลงได้กล่าวว่า “เทพไทเขี้ยวคว่า นางฟ้าพื่อนหนี เรียงล่อรอรี รำติวงเวียน” มีการใช้เสียงประสานจากคอร์ด I และ V7 ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) คือ คอร์ดดีไมเจอร์ และคอร์ดเอเซเวน (A7) ภาพที่ 24

The image displays a musical score for the song 'นางฟ้าฟอนหนึ่' (The Fairy). It includes a vocal line (S. Solo) and a piano accompaniment (Pno.). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The lyrics are: 'นาง ฟ้า ฟอน หนึ่ |' (top), 'ร่า ตี วง เวียน คลอ เคล้า เพรา พรัง ร่า เป็น สิงห์ เล่น_ ทาง' (middle). The piano part features several chords highlighted with red boxes: D major and A7 major in the first measure, D major in the second, D major in the third, and A major in the fourth. The measure numbers 28, 29, 30, and 31 are indicated at the beginning of the piano part.

ภาพที่ 24 เสียงประสานจากคอร์ด I ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) คือ คอร์ดดีไมเจอร์

ตอน C เริ่มขึ้นในท้องเพลงที่ 39 – 49 กลับสู่กุญแจเสียงปีไมเนอร์ให้ความรู้สึกน่ากลัว น่าตื่นเต้นเช่นเดิม ผู้ประพันธ์ใช้อัตราจังหวะของโน้ตเขยิบ 2 ชั้นในการดำเนินลง และขึ้นตามลำดับ ขึ้นไปยังเสียงสูง พร้อมเครื่องมายดั่งเบาเพื่อเตรียมส่งเข้าสู่ตอน A อีกครั้ง โดยการเคลื่อนที่ของโน้ต นั้นทั้งการเคลื่อนที่แบบสวนทาง (Contrary Motion) และการเคลื่อนที่แบบคู่ขนาน (Parallel Motion) ในท้องเพลงที่ 47 ดังภาพที่ 25

45

S. Solo
Ha

Pno.
f

S. Solo
Hoo
Ha

A. Solo
Hoo
Ha

T. Solo
Hoo
Ha

B. Solo
Hoo
Ha

Vln.
f

Vla.
f

Vc.

Cb.

ภาพที่ 25 แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตทั้งการเคลื่อนที่แบบสวนทาง (Contrary Motion) และการเคลื่อนที่แบบคู่ขนาน (Parallel Motion)

สิ่งสำคัญอีกประการ คือ บทประพันธ์นี้เน้นร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนจะขับร้องทำนองที่ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะตอนสุดท้ายที่ดำเนินเสียงไปยังเสียงสูงที่สุดในบทประพันธ์ คือ โน้ตบี ในระดับเสียง B6 ตั้งแต่ห้องเพลงที่ 59 – 61 ดังภาพ 26

ภาพที่ 26 แสดงการดำเนินโน้ตไปยังระดับเสียงของโน้ตที่สูงที่สุดในบทประพันธ์

บทประพันธ์ตอนจบเป็นการกลับมาของท่อน A อีกครั้ง ใน 4 ห้องเพลงสุดท้ายผู้ประพันธ์ใช้โน้ตเข้ต 3 ชั้น 8 พยางค์ ในแนวของโน้ตเปียโน ไวโอลินและวิโอลาให้ดำเนินตามลำดับขั้นสู่เสียงสูงเพื่อบอกถึงชัยชนะจากการฝ่าฟันอุปสรรคจากธรรมชาติ พายุลมฝนต่าง ๆ และห้องสุดท้ายกำหนดให้โน้ตเป็นสามปรับ (Picardie Third) โดยเสียงที่ได้จะมีความสดใส เปรียบเสมือนฟ้าหลังฝนที่สดใสปรากฏในภาพที่ 27

64

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8 พยางค์

โน้ตสามปรับ (Picardie Third)

ภาพที่ 27 แสดงโน้ตเข้ต 3 ชั้น 8 พยางค์ และการใช้โน้ตสามปรับ (Picardie Third)

4.5 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 4 ปัญตน และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อร้องบทกวีกล่าวถึงธรรมชาติอันสวยงาม เปรียบกับดนตรีที่มีท่วงทำนองไพเราะเปรียบ การเคลื่อนไหวของสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติกับลักษณะสัมผัสเสียงต่าง ๆ ทางดนตรี บทเพลงนี้เป็นการ ขับกล่อมคู่ระหว่างนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตนและโซปราโน นำบทกลอนมาจากบทร้อยกรองที่มีชื่อว่า “สวรรณค์ชั้นกวี” ของพระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ โดยบทประพันธ์นั้นได้กล่าวถึงสวรรณค์ ของกวี ที่มีทั้งการบรรเลงดนตรี เสียงขับกล่อมบทกวีต่าง ๆ เปรียบได้กับบ้านเมืองของกินรี หรือ บ้านเมืองของมนุษย์ที่มีความรื่นรมย์ มีสุขสมด้วยเสียงดนตรีและการขับร้องบทกวีต่าง ๆ

บทประพันธ์ปัญตนนี้ มีสังคีตลักษณะแบบอิสระ (Free Form) โดยทั้งหมด 5 ตอน ดังต่อไปนี้ ตอน A เริ่มจากห้องที่ 1 – 38 ตอน B จากห้องที่ 39 – 82 ตอน C จากห้องที่ 83 – 98 และตอน A ที่ กลับมาอีกครั้งในห้องที่ 99 – 119 บทประพันธ์นี้จัดอยู่ในกฎแจเสียงจีไมเนอร์ใช้เครื่องหมาย แปลง เสียง (Accidental Sign) กำกับที่ตัวโน้ตหากต้องการเปลี่ยนอารมณ์ของบทประพันธ์ ตอนเริ่มบท ประพันธ์ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตในลักษณะที่เป็นโน้ตรั้ว (Tremolo) ในแนวของโน้ตเปียโนมือซ้าย เซล โลและคอนทราเบส ส่วนโน้ตมือซ้ายของแนวเปียโนบรรเลงโน้ตที่เป็นเชปิต 2 ชั้น ที่ดำเนิน อย่างต่อเนื่องกัน โดยนักร้องขับร้องประสานเสียงจะร้องเสียงประสานเปิดบทประพันธ์เพื่อให้ความ งามตื่นตันทันน่าค้นหา เสียงประสานที่ขับร้องนั้นเป็นเสียงของโน้ตเป็นคอร์ด i ของกฎแจเสียง คือ คอร์ด จีไมเนอร์และดำเนินไปสู่คอร์ดที่ V คือ คอร์ดดีไมเจอร์ ดังภาพ 28

The image shows a musical score for four vocal parts: Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, and Baritone Solo. Each part has a staff with a treble clef (except for Baritone Solo which has a bass clef) and a key signature of one flat (B-flat). The time signature is 3/8. The lyrics for all parts are "Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo". Below the lyrics, there are red markings: 'i' under the first 'Hoo', 'V' under the second 'Hoo', 'i' under the third 'Hoo', 'V' under the fourth 'Hoo', and 'i' under the seventh 'Hoo'. The markings 'i' and 'V' are in red, while the others are in black.

ภาพที่ 28 แสดงคอร์ด i ของกฎแจเสียง คือ คอร์ดจีไมเนอร์ดำเนินไปสู่คอร์ดที่ V คือ คอร์ดดีไมเจอร์

นักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนเป็นผู้ขับขานบทประพันธ์เป็นคนแรกในท้องเพลงที่ 26 หลังจากนั้นนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตนร้องรับโน้ตจากนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนด้วยโน้ตเข้บัต 2 ชั้น ดำเนินตามลำดับขึ้นไปสู่เสียงสูงในท้องเพลงที่ 64 เพื่อให้บทเพลงน่าเกรงขามแทนแนวเสียงโซปราโนที่ฟังดูหวานในบรรยากาศที่พิศวง ดังภาพที่ 29

59

S. *ผัน ดน ไป ตัน โนน จัง หวะ โจน สง จับ รับ_กัน_ไป*

Bar. *Ha*

ภาพที่ 29 แสดงโน้ตของแนวนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนและบาริโตนที่ร้องรับ - ส่งกัน

ผู้ประพันธ์ใช้การเคลื่อนที่ของโน้ตในแนวของนักร้องประสานเสียงแบบสวนทางกัน เพื่อให้เสียงประสานมีความโปร่งและสว่าง ส่วนโน้ตแนวของไวโอลินและไวโอลานั้นให้เคลื่อนที่แบบคู่ขนาน ดังภาพที่ 30

The image shows a musical score for six parts: S. Solo, A. Solo, T. Solo, Bar. Solo, Vln., and Vla. The score is in a key with one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The vocal parts (S. Solo, A. Solo, T. Solo, Bar. Solo) all have the syllable 'Ha' written below their respective staves. Red arrows point to specific melodic lines in each part, indicating a consistent upward or downward movement. The Vln. and Vla. parts are also shown, with a dynamic marking of *f dim.* at the end of the section.

ภาพที่ 30 แสดงการเคลื่อนที่ของโน้ตในแบบสวนทางกันและเคลื่อนที่แบบคู่ขนาน

ในตอนท้ายของบทประพันธ์ คือ การกลับมาของตอน A เริ่มห้องเพลงที่ 99 – 119 เป็นการสรุปใจความของบทประพันธ์อีกครั้ง ในห้องเพลงที่ 112 – 119 ผู้ประพันธ์ใช้การดำเนินคอร์ดพื้นฐาน และจบห้องเพลงสุดท้ายที่คอร์ดที่ i ของกุญแจเสียงจี ไมเนอร์ นั่นคือคอร์ดจี ไมเนอร์ โดยให้โน้ตที่มีเสียงต่ำบรรเลงเป็นชั้นคู่ 8 ซึ่งใช้โน้ตภายในคอร์ด พร้อมกับบรรเลงโน้ตที่เดินตลอดในอัตราส่วนของโน้ตเข้ต 1 ชั้น ทั้งในแนวของการขับร้องประสานเสียง และเครื่องสายที่มีการดำเนินตลอดเน้นย้ำให้บทประพันธ์มีพลัง ดังปรากฏในภาพที่ 31 และ 32

109

S. *ซึ่ง ขำ ปอง สด ส น-รี เอย* *f*

Bar.

Pno.

V i VII i iv VII i

S. Solo Ha Ha

A. Solo Ha

T. Solo Ha

Bar. Solo Ha Ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

ภาพที่ 31 แสดงการดำเนินคอร์ดพร้อมกับบรรเลงโน้ตที่เดินตลอดในอัตราส่วนของโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น
ในห้องเพลงที่ 112 - 114

The image shows a musical score for measures 115 to 119. The score includes vocal parts (Soprano, Baritone, and Solo) and instrumental parts (Piano, Violin, Viola, Violoncello, and Contrabasso). The piano part and the string quartet parts are highlighted with green boxes. The tempo is marked '115' and the dynamics are 'ff'.

ภาพที่ 32 แสดงการดำเนินคอร์ดพร้อมกับบรรเลงโน้ตที่เดินตลอดในอัตราส่วนของโน้ตเช็ต 1 ชั้น
ในท้องเพลงที่ 115 - 119

4.6 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 5 โอ้วาอนิจจาความรัก และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เพลงนี้กล่าวถึงธรรมชาติของความรักที่มีทั้งรักที่สมหวังและผิดหวัง โดยเฉพาะความรักที่ผิดหวังซ้ำซ้อน บทเพลงโดยนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโน เปรียบกับความรู้สึกเศร้าใจทุกข์ระทมของนางมโนราห์ตอนที่ต้องห่างจากพระสุธนชายผู้เป็นที่รัก บทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์ประสงศ์ให้มีท่วงทำนองที่ไม่เศร้าโศกถึงขนาดหดหูแต่อย่างไร แต่ต้องการให้มีเสียงค่อนข้างสดใส เหมือนการที่เราเข้าใจในสัจธรรมของความรัก ดังนั้นจึงเลือกใช้กุญแจเสียงดีเมเจอร์โดยให้นักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนเป็นผู้ขับกล่อมบทประพันธ์ให้เหมือนกับการพูดเปรยไม่ใช้การตัดพ้อต่อว่าในโชคชะตาแต่อย่างไร

บทประพันธ์ไอ้ว่าอนิจจาความรักนี้จัดอยู่ในสัณฐานลักษณะสองตอนแบบธรรมดา (Simple Binary Form) โดยตอน A ซึ่งเป็นตอนที่ 1 เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 – 15 ตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 16 – 31 ลักษณะกระสวนจังหวะของตอน A และ B นั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ดังภาพที่ 33 และ 43

ภาพที่ 33 แสดงกระสวนจังหวะหลักของตอน A

ภาพที่ 34 แสดงกระสวนจังหวะหลักของตอน B

ตอนเริ่มบทประพันธ์ปรากฏโน้ตรวี (Tremolo) ในแนวของโน้ตเปียโนมือซ้าย เซลโลและคอนทราเบส ในขณะที่โน้ตที่บรรเลงเสียงสูงเช่น โน้ตเปียโนมือขวา ไวโอลินและเชลโลนั้นบรรเลงด้วยโน้ตเข้ต 2 ชั้นอย่างต่อเนื่อง ดังภาพที่ 35

The image displays a musical score for an orchestral piece, marked "Andante" with a tempo of 86. The score is divided into two systems. The first system includes vocal staves (Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, Baritone Solo) and piano accompaniment (Piano). The piano part features a prominent tremolo effect in the bass line, highlighted by a yellow box and a callout bubble labeled "โน้ตรั้ว (Tremolo)". The second system includes string staves (Violin, Viola, Violoncello, Contrabass). The string section also exhibits a tremolo effect, highlighted by a yellow box and a callout bubble labeled "โน้ตรั้ว (Tremolo)".

ภาพที่ 35 แสดงโน้ตรั้ว (Tremolo) และโน้ตเชบิต 2 ชั้นตอนเปิดเข้าบทประพันธ์

นอกจากนั้นยังดำเนินเสียงประสาน (Chord Progression) ผู้ประพันธ์ใช้การดำเนินเสียงประสานพื้นฐานคือ I - IV - V - IV - V นั่นคือ D - G - A - G - A ใน 4 ห้องเพลงแรก ซึ่งเมื่อนักร้องได้ขับขานท่วงทำนองเสียงประสานจึงกลับมาเป็นคอร์ด I คือ คอร์ด D ในห้องเพลงที่ 5 ดังภาพที่ 36

Andante ♩ = 86

Soprano Solo

Piano

S. Solo

Pno.

IV [G] V [A] I [D]

ไอ้ ว่า อ นิจ จา ความ รัก พัง

ภาพที่ 36 แสดงการดำเนินเสียงประสานพื้นฐาน I - IV - V - IV - V นั่นคือ D - G - A - G - A

ก่อนเข้าตอน B ในห้องเพลงที่ 14 ผู้ประพันธ์ใช้เครื่องหมายแปลงเสียงกำกับที่โน้ตบี ให้กลายเป็นโน้ตบีแฟล็ตซึ่งเป็นเครื่องหมายจร เพื่อเตรียมเปลี่ยนอารมณ์เพลงให้ฟังดูน่าสนใจและผ่อนคลายมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเข้าสู่ตอน B ในห้องเพลงที่ 14 ด้วยอารมณ์ความรู้สึกใหม่ด้วยการเปลี่ยนกระสวนจังหวะซึ่งเป็นโน้ตหลักของแนวดนตรีบรรเลง (Accompaniment) ในแนวโน้ตเปียโนไวโอลิน วิโอลา เซลโลและคอนทราเบส ในรูปแบบโน้ต 3 พยางค์ (Triplet) ดังภาพที่ 37

14

S. Solo
มิ... ได้... แค้น... เหมือน... ออ... ข้า...

Pno.
Pia.

S. Solo
ใน... ภาพ... จม... แดน... ข้า...

A. Solo
ใน... ภาพ... จม... แดน... ข้า...

T. Solo
ใน... ภาพ... จม... แดน... ข้า...

Bar. Solo
ใน... ภาพ... จม... แดน... ข้า...

Vln.
Vla.
Vc.
Cb.

ภาพที่ 37 แสดงเครื่องหมายแปลงเสียงและการเปลี่ยนกระสวนจังหวะในตอน B

ในบทประพันธ์นี้โน้ตของแนวกลุ่มนักร้องประสานเสียงทั้ง 4 แนวนั้นส่วนใหญ่จะลากเสียงยาวตามจังหวะของตัวโน้ต เพื่อสร้างความสดใสและมีพลังเพิ่มขึ้น ใน 3 ห้องเพลงสุดท้ายนั้นเสียงประสานมีการเคลื่อนที่แบบสวาททางและเพื่อให้ได้เสียงที่ลดหลั่นลงมาเหมือนปมได้ถูกคลี่คลาย ท้องฟ้ากลับสดใสโดยพลันได้ใช้เสียงของคอร์ดแบบครึ่งเสียง (Chromatic Chord) จนถึงคอร์ด I ของกุญแจเสียงประจำบทประพันธ์นั้นคือ คอร์ดดีไมเจอร์ ดังภาพที่ 38

29 11

S. Solo

ใคร

Pno.

f

p

Ped.

ภาพที่ 38 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานแบบสวนทางและคอร์ดที่มีการลดหลั่นลงมาจนถึงคอร์ด I ของกุญแจเสียงประจำบทประพันธ์

4.7 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 6 คณิตจิต และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

นักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนเป็นผู้ขับร้องเปรียบเหมือนคนเล่าเรื่อง โดยเป็นการกล่าวถึงความเศร้าการตัดพ้อการจะตัดรักของนางมโนราห์และเปรียบการพันผ้าอุปสรรคของพระสุธนและที่สำคัญคือการกล่าวถึงความคิดถึงบ้านเกิดเมืองนอนของนางมโนราห์ โดยเป็นการนำทร้อยกรองจากนิราศภูเขาทองของสุนทรภู่มาใช้กับบทประพันธ์ทางดนตรี ทั้งนี้เป็นการกล่าวถึงความคิดถึงเผ่าคะนิงหา ซึ่งหมายถึงได้ทั้งความคิดถึงคนรักที่ต้องห่างไกลกันและความคิดถึงภูมิลำเนาที่จากมา หากจะกล่าวถึงในเรื่องพระสุธนมโนราห์ก็เสมือนถึงเหตุการณ์ที่นางมโนราห์และพระสุธนที่ต้องห่างไกลกัน หรือเป็นตอนที่นางมโนราห์ต้องอยู่อาศัยเมืองมนุษย์ที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง

สังคีตลักษณะของบทประพันธ์นี้เป็นแบบอิสระ (Free Form) ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอน A เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 – 33 และตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 34 – 56 เนื้อเพลงถูกบรรยายด้วยถ้อยคำที่เศร้าโศกดำเนินไปเรื่อย ๆ ผู้ประพันธ์จึงเลือกใช้กุญแจเสียงทางไมเนอร์เพื่อสื่อถึงอารมณ์ดังกล่าว นั่นคือ กุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ ทั้งนี้เพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกที่อึมครึมคล้ายเมฆหมอกปกคลุมจิตใจที่โศกเศร้า ผู้ประพันธ์ได้ให้โน้ตในแนวของกลุ่มนักร้องประสานเสียงขับร้องด้วยอัตราจังหวะที่ยาวแซมด้วยโน้ตสะบัด (Grace Note) พร้อมกับนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนเพื่อช่วยเสริมกันและกัน ภาพที่ 39

Musical score for Soprano Solo, Piano, and strings. The score is in 4/4 time with a tempo of quarter note = 80. The key signature has two sharps (F# and C#). The Soprano Solo part has a pink box around a grace note. The Piano part has a green box around an arpeggiated figure. The Violoncello and Contrabass parts also have green boxes around their arpeggiated figures. The vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, Baritone) are marked 'mp' and 'Hm'.

ภาพที่ 39 แสดงโน้ตในแนวของกลุ่มนักร้องประสานเสียงขับร้องด้วยอัตราจังหวะยาวแซมด้วยโน้ต
สะบัด(Grace Note)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เพื่อให้ความรู้สึกหม่นหมองอึมครึมเหมือนหมอกปกคลุมดำเนินอย่างต่อเนื่องผู้ประพันธ์ให้โน้ตในแนวของเปียโนมือซ้ายและแนวของเชลโลบรรเลงโน้ตแยก (Arpeggio) ในคอร์ดนั้น ๆ ด้วยรูปแบบอัตราจังหวะของโน้ตเข้ต 2 ชั้น โดยเริ่มจากโน้ตในคอร์ด i ของกุญแจเสียงเอฟชาร์ปไมเนอร์ในตอนเข้าสู่บทประพันธ์ตั้งแต่ห้องเพลงแรกตามภาพที่ 39 นอกจากนั้นยังให้โน้ตในแนวของคอนทราเบสบรรเลงโน้ตกระโดดจากตัวโทนิค (Tonic) ไปยังโดมิแนนท์ (Dominant) ของคอร์ดนั้น ๆ ดังภาพที่ 40

ภาพที่ 40 แสดงโน้ตในแนวของคอนทราเบสบรรเลงโน้ตกระโดดจากตัวโทนิค (Tonic) ไปยังโดมิแนนท์ (Dominant) ของคอร์ดนั้น ๆ

รูปแบบของกระสวนจังหวะหลักในบทประพันธ์นี้ปรากฏ 4 แบบ ซึ่งใช้ในการบรรเลงในแนวของเครื่องดนตรีต่างๆ ได้แก่

1. โน้ตเข้ต 2 ชั้น ดังภาพที่ 41

ภาพที่ 41 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตเข้ต 2 ชั้น

2. โน้ตตัวดำ ดังภาพที่ 42

ภาพที่ 42 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตตัวดำ

3. โน้ตตัวดำและโน้ตเข้ต 1 ชั้น ที่รวมในท้องเพลงเดียวกัน ดังภาพที่ 43

ภาพที่ 43 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ตตัวดำ และโน้ตเข้ต 1 ชั้น

4. โน้ตเข้บ้ต 1 ช้ัน ด้งภำพที่ 44

ภำพที่ 44 แสดงกระสวณจ้งหะเบบโน้ตเข้บ้ต 1 ช้ัน

5. โน้ตตัวดำที่มีกำรบรรเลงเบบกระดอต ด้งภำพที่ 45

ภำพที่ 45 แสดงกระสวณจ้งหะเบบโน้ตตัวดำที่มีกำรบรรเลงเบบกระดอต

ตั้งแต่ห้องเพลงที่ 27 – 33 ใช้เสียงประสานจากคอร์ด I - IV ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) คือคอร์ดเอฟชาร์ปเมเจอร์ไปยังคอร์ดบีเมเจอร์อีกทั้งปรากฏโน้ตเดินตามลำดับขึ้นไปยังเสียงสูงในห้องที่ 33 ตามภำพที่ 46 เพื่อเป็นการเตรียมส่งเข้าสู่ตอน B ที่กลับมาใช้กุญแจเสียงเอฟชาร์ป ไมเนอร์อีกครั้งในห้องที่ 34

The image displays a musical score for voice and piano, consisting of three systems. The key signature is D major (two sharps). The first system (measures 27-28) features a vocal line starting with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and lyrics "คา แคม กก ชื่น รก". The piano accompaniment includes a chord of F# in measure 27 and B in measure 28. The second system (measures 29-31) has lyrics "เร็ว เป็น เงา ง่า น้า เจิง... ดู เร็ง ว้าง". The piano part includes chords Bm, F#, Bm, and D#dim. The third system (measures 32-33) has lyrics "เพรียว พรอม หน้า พวก ปลา เลย...". The piano part includes chords F#m and C#. A green box highlights a section of the piano accompaniment in measure 33, with a green label "การเคลื่อนที่แบบสวนทาง(Contrary Motion)" pointing to it.

mf
คา แคม กก ชื่น รก

F# B

28
S. Solo
เร็ว เป็น เงา ง่า น้า เจิง... ดู เร็ง ว้าง

Pno.
Bm

30
S. Solo
เห็น ตุ่ม ตุ่ม หนุ่มสาว เป็น กราว เกรียว... ล้วน เรือ

Pno.
Bm F# Bm D#dim

32
S. Solo
เพรียว พรอม หน้า พวก ปลา เลย... การเคลื่อนที่แบบสวนทาง(Contrary Motion)

Pno.
F#m C#

ภาพที่ 46 แสดงการใช้เสียงประสานจากคอร์ด I - IV ในกุญแจเสียงคู่ขนาน (Parallel Key) และโน้ตเดินตามลำดับขึ้นไปยังเสียงสูง

2 ห้องเพลงสุดท้ายของบทประพันธ์เป็นการดำเนินเสียงประสานโดยทั่วไป คือ i – V- i หมายถึง การใช้คอร์ดเอฟชาร์ปไมเนอร์ส่งไปยังคอร์ดซีชาร์ปและจบลงด้วยคอร์ดเอฟชาร์ปไมเนอร์ ดังภาพที่ 47

ภาพที่ 47 แสดงการดำเนินเสียงประสาน i – V- i ใน 2 ห้องเพลงสุดท้าย

4.8 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 7 ลำนำราตรี และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อเพลงเป็นการกล่าวถึงความงามของนางอันเป็นที่รักในยามกลางคืนและตัดพ้อถึงความไม่ไยดีของคนรัก ขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทน เนื้อเพลงในเพลงนี้ผู้ประพันธ์นำจากบทเห่กล่อมนางละเวงจากเรื่องพระอภัยมณี ซึ่งเป็นตอนที่ 8 จากบทเห่พระอภัยมณี ตอนนางสุลาสิวันเอาใจช่วยพระอภัยมณี เป็นการกล่าวชมความงามของหญิงสาวในยามราตรี หากเราจะกล่าวถึงนางในวรรณคดีไทยไม่ว่าจะเป็นนางมโนราห์หรือ นางละเวงหรือจินตหราในเรื่องอิเหนาก็ตามล้วนแล้วมีความงามตามท้องเรื่องด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงได้เลือกบทกวีที่มีการกล่าวถึงความงามของหญิงสาวที่ชายหมายปอง ช่วงดนตรีบรรเลงใน 4 ห้องเพลงสุดท้ายให้ความรู้สึกสดใสเปรียบได้กับยามเช้าของแสงอาทิตย์ที่สาดส่อง เปลี่ยนจากอารมณ์เศร้าน้อยใจเป็นสว่างสดใส บทประพันธ์นี้เสมือนการที่นางมโนราห์ได้คืนสู่บ้านเกิด ณ เขาไกรลาศและเฝ้าคิดถึงพระสุธน

บทประพันธ์ลำนำราตรีมีสังคีตลักษณะแบบอิสระอันประกอบด้วย ตอน A เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 – 17 ตอน B เริ่มจากห้อง 18 – 33 ตอน C เริ่มจากห้อง 34 – 48 ตอน D เริ่มจากห้อง 49 – 63 และการกลับมาอีกครั้งของตอน A เริ่มจากห้อง 64 – 87 โดยบทประพันธ์นี้อยู่ในกุญแจเสียงจีไมเนอร์และเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นเอไมเนอร์ในห้องเพลงที่ 49

แนวของกลุ่มนักขับร้องเสียงประสานและแนวของเชลโล่ พร้อมคอนทราเบสค่อนข้างมีบทบาทสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้บทประพันธ์สามารถสื่ออารมณ์ของความเศร้าหม่นหมองในยามค่ำคืน ผู้ประพันธ์จึงเลือกให้แนวดนตรีดังกล่าวบรรเลงโน้ตในจังหวะที่ยาวขึ้นเพื่อเสริมให้แนวของนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทนเด่นชัดเจนนขึ้นตั้งแต่เริ่มเข้าสู่บทประพันธ์ ดังภาพที่ 48

Lento ♩ = 60

Baritone Solo

Piano *mp* *cresc.*

Lento ♩ = 60

Soprano Solo *mf*
Hoo_____ Hoo_____

Alto Solo *mf*
Hoo_____ Hoo_____

Tenor Solo *mf*
Hoo_____ Hoo_____

Baritone Solo *mf*
Hoo_____ Hoo_____

Violin *mf*

Viola *mf*

Violoncello *mf*

Contrabass *mf*

ภาพที่ 48 แสดงบทบาทที่สำคัญของแนวขับร้องประสานเสียง แนวของเชลโลและคอนทราเบส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ห้องเพลงที่ 47 ดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด V - iv - i - iv - V - ii - I เพื่อเตรียม
เปลี่ยนกุญแจเสียงในห้องเพลงที่ 49 ซึ่งเป็นตอน B ดังภาพที่ 49

47

Bar. *Ah...* ภุม ริน มิน ค้อย ค้อย

Pno. D Cm Gm Cm D F#m Gm

ภาพที่ 49 แสดงดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด $V - iv - i - iv - V - ii - I$ เพื่อเตรียมเปลี่ยน
 ฤกษ์เสียงในท้องเพลงที่ 49 ซึ่งเป็นตอน B

เมื่อเข้าสู่ท้องเพลงที่ 64 ซึ่งเป็นการกลับมาของตอน A แต่เสียงประสานยังอยู่ในฤกษ์เสียง
 เอไมเนอร์และ 4 ท้องเพลงสุดท้ายนั้นใช้เสียงประสานจากคอร์ดอย่างธรรมดาที่สุดแล้วจบด้วยโน้ต
 สามปรับ (Picardie Third) ในท้องเพลงที่ 87 เพื่อเปลี่ยนจากอารมณ์เศร้าหมองในกลางคืนให้
 สว่างสดใสในยามรุ่งอรุณ ดังภาพที่ 50

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

84

Bar.

E Am E Am Dm

Pno.

86 poco rit. . . .

Bar.

E Dm Am E A (Picardie Third)

Pno.

poco rit. . . . ff

ภาพที่ 50 แสดงการใช้เสียงประสานจากคอร์ดอย่างธรรมดาและการใช้น้ตสามปรับ

4.9 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 8 วิจิตร และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อเพลงในบทนี้ถูกขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตน ซึ่งเปรียบพระสุนทราภรณ์ที่มีความสวยงามดังงาม ตั้งถูกประดับตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจงสวยงามตระการตามาก หรือเปรียบลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเหมือนมีชีวิตจริง บทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์นำเนื้อเพลงมาจากบทกลอนจากเรื่อง อิเหนา ตอน สังคามาระตาแต่งคำ ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ด้วยว่าบทกลอนนี้เป็นการกล่าวถึง ความมั่งคั่งของสถานที่พำนักอยู่อาศัย เหมือนกับตอนที่นางมโนราห์ได้มาอาศัยในปราสาทพระราชวังของพระสุนทรหรือแม้แต่ความงามของเขาไกรลาศอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของนางมโนราห์

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นว่าเนื้อเพลงของบทประพันธ์กล่าวถึงความงามของสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยที่ถูกตกแต่งมาอย่างสวยงามวิจิตรอลังการ หรือธรรมชาติที่งดงามก็เปรียบได้กับที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงประพันธ์ให้ดนตรีมีลักษณะเรียบง่าย เสียงดนตรีฟังแล้วผ่อนคลาย ไม่เศร้าหรือตื่นเต้นเหมือนกับบทประพันธ์ที่ผ่านมา

สังคีตลักษณะของบทประพันธ์นี้เป็นสังคีตลักษณะแบบอิสระทั้งผู้ประพันธ์ต้องการให้เป็นการเล่าเรื่องพรรณนาความรู้สึกชื่นชมสิ่งสวยงาม การเริ่มเข้าบทประพันธ์ด้วยกุญแจเสียงดีเมเจอร์ เมื่อนักร้องเดี่ยวบาริโตนขับขานบทประพันธ์จะให้ความรู้สึกถึงธรรมชาติที่สดใส บทประพันธ์แบ่งออกเป็น 4 ตอนด้วยกัน ตอน A เริ่มจากห้องเพลงที่ 1- 11 ตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 12 – 21 ตอน C เริ่มจากห้องเพลงที่ 22 – 27 และตอน D เริ่มจากห้องเพลงที่ 28 – 35 เริ่มเข้าบทประพันธ์ด้วยการบรรเลงของเปียโนในส่วนของมือขวาและไวโอลินที่บรรเลงด้วยโน้ตเชบ็ต 2 ชั้น ด้วยในภายในคอร์ดให้ความรู้สึกพริ้วไหวสดใสและเสียงประสานส่วนใหญ่เน้นเป็นคอร์ด I และ V คือ คอร์ดดีเมเจอร์และคอร์ดเอเมเจอร์ ดังปรากฏในภาพที่ 51

The image shows a musical score for a piece titled "Larghetto" with a tempo marking of $\text{♩} = 60$. The score includes parts for Baritone Solo, Piano, Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, Baritone Solo, Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass. The piano part is the central focus, with a right-hand melody that is circled in blue. This melody consists of eighth-note patterns with chords labeled in red: D, AD, AD, D, A, D. The piano part is marked with a forte (*f*) dynamic. The violin part also has a blue box highlighting its initial section, which is marked with a forte (*f*) dynamic. The other vocal and string parts are marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic.

ภาพที่ 51 แสดงลักษณะของโน้ตแนวเปียโนและไวโอลินในลักษณะของโน้ตเชบ็ต 2 ชั้น และเสียงประสานคอร์ด I และ V คือ คอร์ดดีเมเจอร์และคอร์ดเอเมเจอร์

ก่อนเข้าสู่ตอน B ได้ใช้เสียงประสานจากคอร์ด iv – IV – V – IV – I ในห้องเพลงที่ 10-11 เพื่อส่งเข้าสู่ห้องเพลงที่ 12 ด้วยการเน้นย้ำจังหวะแบบคอร์ดแบบแท่ง (Block Chord) ดังภาพที่ 52

Bar. Solo

Bm G A G^w D

rall.

ภาพที่ 52 แสดงการใช้คอร์ด vi – IV – V – IV – I ด้วยการย้ำจังหวะด้วยคอร์ดแบบแท่ง

การเคลื่อนที่ของเสียงประสานมีทั้งแบบเคลื่อนที่ไปยังทิศทางเดียวกันและแบบสวนทางและแบบเฉียงมีปรากฏให้เห็นบ่อยในแนวของกลุ่มนักร้องประสานเสียง ดังตัวอย่างในห้องเพลงที่ 18 และ 20 ภาพที่ 53

18

The image shows a musical score for voice and piano. The piano part is in the upper staves, and the voice parts are in the lower staves. The voice parts are labeled: Bar. Solo, S. Solo, A. Solo, T. Solo, and Bar. Solo. The piano part is marked with a forte *f* dynamic. The voice parts are annotated with colored boxes and text indicating motion types: **Contrary Motion** (red box) for S. Solo and A. Solo in the first measure; **Contrary Motion** (red box) for S. Solo and A. Solo in the second measure; **Similar Motion** (green box) for T. Solo and Bar. Solo in the first measure; and **Oblique Motion** (purple box) for T. Solo and Bar. Solo in the second measure. The lyrics 'Ha' are written below the notes in the voice parts.

ภาพที่ 53 แสดงการเคลื่อนที่ของเสียงประสานในแบบต่าง ๆ

ใน 3 ห้องเพลงสุดท้ายก่อนจบการดำเนินเสียงประสานมาจากการดำเนินคอร์ด IV – I – V – V7 – I คือ คอร์ดจีเมเจอร์ คอร์ดดีเมเจอร์ คอร์ดเอเมเจอร์ คอร์ดเอเมเจอร์เซเวนและคอร์ดดีเมเจอร์ ดังภาพที่ 54

33

Bar. Solo

ภาพที่ 54 แสดงการดำเนินคอร์ด IV – I – V – V7 – I คือ คอร์ดจีเมเจอร์ คอร์ดดีเมเจอร์ คอร์ดเอ
เมเจอร์ คอร์ดเอเมเจอร์เซเว่นและคอร์ดดีเมเจอร์

4.10 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 9 โอ้ความรัก และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อเพลงกล่าวถึงความงามของธรรมชาติและความไพเราะของเสียงดนตรีที่กล่าวถึงบุคคลอันเป็นที่รักว่าไม่อาจจะเปรียบเปรยความรักที่มีนั้นกับสิ่งใดได้ ซึ่งจะถูกขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทน เพื่อให้เสมือนพระสุนทรกล่าวถึงความรักที่มีต่อนางมโนราห์ครั้งที่ออกเดินทางผจญภัยในการติดตามนางมโนราห์กลับคืน เนื้อเพลงของบทประพันธ์นั้นผู้ประพันธ์นำมาจากคำกลอนเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ พระอภัยมณีและศรีสุวรรณสองพี่น้องถูกขับออกจากเมืองและเริ่มการผจญภัยตั้งแต่นั้น ความสามารถในเชิงปีของพระอภัยมณีได้แสดงให้เห็นพรหามณ์หนุ่มชื่อโนรา สาณนและวิเชียรชมการบรรเลงเป็นครั้งแรก เพลงปี่ตอนนี้มี ความไพเราะในลีลาสำเนียงการเป่าปี่ไม่เป็นสองรองผู้ใดและคำกล่าวเรื่องความรักว่าหากต้องมอดม้วยมรณาไปก็จะต้องรักนางอันเป็นที่รักตลอดไป ให้อยู่คู่ตั้งภูมราเขยผกาโกสุมเป็นคู่ครองพิสวาททุกชาติไป เริ่มต้นเข้าบทประพันธ์ด้วยกุญแจเสียงซีเมเจอร์และใสโน้ตตัวที่ 7 ของกุญแจเสียงลงไปในคอร์ดให้กลายเป็นโน้ต 4 ตัว เพื่อเสียงที่ออกมาไม่ฟังดูกลมเกินไป นั่นคือคอร์ดซีเมเจอร์เซเว่น ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดที่เป็น Tension ทั้งนี้เพื่อให้เสียงประสานน่าสนใจ นำค้นหามากขึ้น เหมือนตอนเปิดเข้าสู่บทประพันธ์ให้ผู้ฟังได้จินตนาการว่าเมื่อเดินมาถึงหน้าบ้านที่อยู่อาศัยมีอะไรภายในบ้านเมื่อเปิดประตูบ้านเข้าไป ไม่ใช่เพียงการเดินเข้าที่ฟ้านักอาศัยเฉย ๆ

บทประพันธ์นี้จัดอยู่ในสังคีตลักษณะแบบอิสระประกอบด้วยตอน A จากห้องเพลงที่ 1 – 14 ตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 15 – 23 และมีการกลับมาของตอน A ในห้องเพลงที่ 24 – 36 ต่อจากนั้นเป็นตอน C ในห้องเพลงที่ 37 – 443 การเริ่มต้นตอน A นั้นดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเริ่มต้นด้วยกุญแจ

เสียงซีเมเจอร์เมื่อเข้าสู่ตอน B นั้นได้ย้ายกุญแจเสียงเป็นซีไมเนอร์ซึ่งเป็นกุญแจเสียงคู่ขนาน โดยใช้เทคนิคโน้ตรั้วในแนวของโน้ตเปียโนและกลุ่มของเครื่องสาย ดังภาพที่ 55

The musical score for Figure 55 is divided into two systems. The first system (measures 1-15) features a piano accompaniment with a tremolo effect in both the right and left hands, marked *mp*. The vocal parts (S. Solo, A. Solo, T. Solo, Bar. Solo) are shown with a long note and the syllable "Hoo" written below, also marked *mp*. The string section (Vln. 1, Vla., Vc., Cb.) is playing a tremolo pattern, marked *mp*. The second system (measures 16-19) shows the Bar. Solo part with the lyrics "ดิน ลิ่น ฟ้า" and the piano accompaniment with a *cresc.* marking.

ภาพที่ 55 แสดงการใช้เทคนิคโน้ตรั้ว (Tremolo) ในแนวของโน้ตเปียโนและกลุ่มของเครื่องสาย

ผู้ประพันธ์ประสงค้ให้ตอน B มีความตื่นเต้นพิศวงในการผจญภัยจึงใช้เสียงประสานจากคอร์ดดีไมเนอร์ส่งไปยังคอร์ดอีดีมินิช เอเมเจอร์ ดีไมเนอร์ ดีไมเนอร์ บีแฟล็ตเอเมเจอร์และดีไมเนอร์ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนกุญแจเสียงชั่วคราว (Modulation) อยู่ในห้องเพลงที่ 19

19

Bar. Solo

อยู่ใน สุธาธาร ขอ

Pno.

Dm E Diminished Dm A

20

Bar. Solo

พบ พาน พิศ วาส มิ คลาด

Pno.

Dm Bb Dm

ภาพที่ 56 แสดงการดำเนินเสียงประสานคอร์ดอีดีมินิช เอเมเจอร์ ดีไมเนอร์ ดีไมเนอร์ บีแฟล็ตเอเมเจอร์ และดีไมเนอร์

เมื่อปรากฏการกลับมาของตอน A ในห้องเพลงที่ 24 – 36 ทำให้บรรยากาศของดนตรีมีความผ่อนคลายซึ่งเป็นการกลับมายังกุญแจเสียงเดิม และเมื่อตอน C เริ่มขึ้นในห้องเพลงที่ 37 – 43 เปรียบเป็นการจบบทประพันธ์ด้วยคอร์ด VIb7 เพื่อสร้างสีสันของบทประพันธ์ให้น่าสนใจด้วยการทิ้งปมไว้ช่วงท้าย ดังภาพที่ 57

The image displays a musical score for a piano piece, consisting of three systems of notation. The first system features a Pedal (Ped.) line and a piano (Pno.) line. The second system shows a piano (Pno.) line with a forte (f) dynamic. The third system shows a piano (Pno.) line with dynamics ranging from mezzo-piano (mp) to pianissimo (pp). Chord symbols are written below the piano lines: G, G, Gm, Gm7, F/A, G/D, Gm7, F/A, Em7, C/G, C, and Ab7.

ภาพที่ 57 แสดงการดำเนินคอร์ดช่วงท้ายของบทประพันธ์

4.11 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 10 ต้องจิต และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อเพลงกล่าวถึงความรักของชายที่มีต่อหญิงอันเป็นที่รัก ความคึงหาต้องจิตไม่ยกรา้งห่างไกลกันแม้ยามราตรีหรือเวลาใดก็อยากได้อยู่เคียงข้างตลอดไป ผู้ประพันธ์นำบทร้อยกรองซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 มาใช้ในบทประพันธ์ซึ่งบทพระราชนิพนธ์ของพระองค์ได้กล่าวถึงความรักที่มีต่อพระวรกัญญาพทาน พระองค์เจ้าวัลลภาเทวี อันเป็นการกล่าวถึงความคิดคำนึงถวิลหาอย่างจับจิตจับใจและเฝ้าคิดถึงอย่างจับใจทุกเวลา

ผู้ประพันธ์จึงสร้างสรรค์บทประพันธ์นี้เพื่อสื่อถึงความรักของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์ทุกเวลาที่เฝ้าถวิลหา จนทำให้จิตใจหม่นหมอง เศร้าซึมเกินจะบรรยายได้โดยให้นักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทน ขับขานท่วงทำนองที่สื่อถึงอารมณ์ของตัวละครคนให้เหมือนกับตนเป็นพระสุธนเองที่ถวิลหาคนรักทุกยามเวลา

สังคีตลักษณะเป็นแบบอิสระเพื่อให้เหมือนกับการเล่าเรื่องมีการย้อนกลับมาของทำนองที่คุ้นชินในบางช่วง เพียงแต่เป็นการหยิบยืมมาในบางช่วงสั้น ๆ เริ่มต้นบทประพันธ์เริ่มต้นด้วยกุญแจเสียงดีไมเนอร์ โดยเสียงประสานดำเนินตามคอร์ดดีไมเนอร์เป็นจำนวน 4 ห้องเพลง โดยให้แนวของกลุ่มประสานเสียงซับซ้อนเสียงประสานที่เพิ่มการควบคุมลักษณะเสียงในแบบต่าง ๆ โดยกำกับที่ตัวโน้ตนั้น ๆ เพื่อแสดงถึงความรู้สึกที่อัดอั้นในใจ ดังภาพที่ 58

Andantino ♩ = 60

The musical score is divided into two systems. The first system includes the vocal soloists and the piano. The vocal parts (Soprano, Alto, Tenor, and Baritone) all sing the syllable 'Hoo'. The Soprano part has dynamics *mf* and *f*. The Alto part has dynamics *mf* and *f*. The Tenor and Baritone parts have dynamics *mf* and *f*. The piano part has dynamics *ff* and *mf*. The second system includes the string ensemble (Violin, Viola, Violoncello, and Double Bass), all marked with dynamics *ff*. The tempo is marked 'Andantino' with a quarter note equal to 60 beats per minute.

ภาพที่ 58 แสดงกุญแจเสียงดีไมเนอร์และการใช้เครื่องหมายควบคุมลักษณะเสียง

ในขณะที่ตอนเปิดเข้าบทประพันธ์โน้ตแนวเปียโนและไวโอลินบรรเลงโน้ตแยกพร้อมด้วย โน้ตนอกคอร์ดดำเนินไปยังโน้ตในคอร์ดตามภาพที่ 58 ด้านบน

การเคลื่อนที่ของเสียงประสานมีปรากฏหลายชนิดในบทประพันธ์ทั้งนี้เพื่อให้บทประพันธ์มี สีสัน ไม่น่าเบื่อการดำเนินเสียงประสานในรูปแบบต่าง ๆ จะให้ลักษณะเสียงที่แตกต่างกันไป ในบท ประพันธ์นี้กลุ่มของนักร้องประสานเสียงมีบทบาทมากขึ้นดังจะเห็นได้จากตอนเริ่มเข้าบทประพันธ์ ทั้งนี้เพื่อให้มีลักษณะเสียงที่กลั่นออกมาจากจิตใจที่อัดอั้นสุดแสนจะบรรยายได้ สิ่งที่น่าสนใจอีก ประการคือในห้องเพลงที่ 28 – 30 ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตในลักษณะคอร์ดแบบแท่งซ้ำ ๆ เพื่อเน้นย้ำ จังหวะและอารมณ์ของบทประพันธ์ ตามภาพที่ 59

ภาพที่ 59 แสดงการเน้นย้ำเสียงประสานโดยคอร์ดแบบแท่ง (Block Chord) ในห้องเพลงที่ 28 - 30

นอกจากนั้นก็มีประสานเสียงในบางช่วงยังมีบทบาทในช่วงที่ไม่มีนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโตน ขับขานโดยกลุ่มนักร้องประสานเสียงจะร้องคำว่า “ต้องจิต” ในห้องเพลงที่ 33 - 35 และ ใส่ เครื่องหมายควบคุมลักษณะของเสียงที่ตัวโน้ต เพื่อเน้นย้ำให้ทราบถึงความโหยหาหนึ่งถึงคนรักอย่าง ต้องจิตจับจิตจับใจ ตามภาพที่ 60

33

Bar. Solo

Pno. *ff* *mf*

S. Solo
ต้อง จิต ต้อง จิต ต้อง จิต

A. Solo
ต้อง จิต ต้อง จิต ต้อง จิต

T. Solo
ต้อง จิต ต้อง จิต ต้อง จิต

Bar. Solo
ต้อง จิต ต้อง จิต ต้อง จิต

ภาพที่ 60 แสดงบทบาทการขับร้องประสานเสียงของกลุ่มนักร้องประสานเสียงร้องคำว่า “ต้องจิต”

ในท้องเพลงที่ 112 ผู้ประพันธ์ได้เปลี่ยนเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) เป็นแบบ 4/4 โน้ตในแนวของเปียโนเปลี่ยนไปเป็นการบรรเลงแบบโน้ตรัวในแนวของโน้ตมือซ้าย พร้อมแนวของเชลโลและคอนทราเบส ในขณะที่แนวโน้ตของเปียโนมือขวาบรรเลงเสียงประสานแบบคอร์ดแบบแท่ง ดังภาพที่ 61 โดยเสียงประสานนั้นเป็นแบบครึ่งเสียง (Chromatic) โดยไล่เสียงลงมาเรื่อย ๆ

113

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. I

Vla.

Vc.

Db.

ภาพที่ 61 แสดงการบรรเลงโน้ตรั้วในแนวของเปียโน เซลโลและคอนทราเบส พร้อมการโน้ตแบบ บล๊อคคอร์ดของมือขวาเปียโน

ก่อนจบบทประพันธ์เสียงประสานโดยเฉพาะโน้ตแนวเปียโนนั้นบรรเลงด้วยกระสวนจังหวะ แบบโน้ต 3 พยางค์ ในรูปแบบของโน้ตครึ่งเสียง (Chromatic Note) ตั้งแต่ห้องเพลงที่ 122 – 124 และจบด้วยคอร์ดอีแฟล็ตไมเนอร์ ดังภาพที่ 62

40

122

Bar. Solo

Ped. *

Poco rit.

f

Ped.

124

Bar. Solo

Ped. *

Ped.

41

ภาพที่ 62 แสดงกระสวนจังหวะแบบโน้ต 3 พยางค์ในรูปแบบโครมาติกโน้ต

4.12 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 11 เสน่หา และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

เนื้อเพลงกล่าวถึงความรักความเสน่หาของพระสุธนที่มีต่อนางมโนราห์ ความรู้สึกที่ไม่อาจจะหยุดยั้งได้ ความมั่งคั่งของนางมโนราห์นั้นทำให้พระสุธนรักนางหมดหัวใจ เมื่อถึงเวลาที่ต้องห่างไกล ยามต้องรบออกศึกทำให้พระสุธนคิดถึงนางมโนราห์อันเป็นที่รัก แม้จะสวดมนต์ทำการใดก็มีอาจหักห้ามความรักความคิดถึงเสน่หาที่มีได้เลย ซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโน ซึ่งผู้ประพันธ์ได้นำบทร้อยกรองจากนิราศอิเหนามา คำนกลอนเนื้อเรื่องเป็นการกล่าวตัดพ้อต่อว่าโชคชะตาที่อิเหนาไม่สามารถอยู่เคียงคู่กับจินตหราผู้เป็นที่รัก อีกทั้งกล่าวถึงความคิดคำนึงหาห่วงใยนางอันเป็นที่รักและช่วงท้ายได้นำบทดอกสร้อยสวรรค์อันเป็นบทกลอนครั้งกรุงเก่าเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยามาใช้ร่วมด้วย ใช้สำหรับขับลำนำเป็นทำนองเพลงในสมัยอยุธยาไม่เคร่งครัดนักกับข้อจำกัด

สังคีตลักษณะของบทประพันธ์นี้เป็นแบบอิสระ มุ่งให้นักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนเปรียบเหมือน การเล่านิทานเรื่อย ๆ ต่อเนื่อง ซึ่งมีทั้งอารมณ์สดใสและเศร้าหม่นหมองในที่เพราะไม่อาจหักห้ามใจใน

ความเสนาหาคิดถึงนางที่รักได้ โดยเริ่มตอน A ด้วยกุญแจเสียงเอเมเจอร์ อัตราความเร็วในตอนเริ่มบท
ประพันธ์นั้นค่อนข้างช้า โดยใช้คำว่า “Lento” กำกับ เริ่มจากห้องเพลงที่ 1 – 41 ในตอน A นี้ปรากฏ
การใช้เสียงประสานจากคอร์ดที่มีลักษณะเป็นคอร์ดแบบครึ่งเสียงหรือคอร์ดโครมาติก โดยดำเนินลง
มายังห้องต่อ ๆ ไป ซึ่งปรากฏอยู่ในห้องเพลงที่ 9 – 11, 26 – 28, 34 – 36 และห้องเพลงที่ 38 –
40 ดังภาพที่ 63

8

S. Solo

— ประ หลาด นึก แต่ ตัด รัก นี้ ไม่ ขาด ประ หลาด ใจ —

Pno.

25

S. Solo

cresc.

— Hm — อุด ส่าห์ อุด อา ลัย ก็ ไม่ คลาย —

Pno.

33

S. Solo

หาย — จะ สวด มนต์ ตัน ถูก — ไป ผูก ปลาย ก็ กลับ กลาย

Pno.

mf

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

37

S. Solo

rit. . . .

เรื่อง ราว เป็น — กล่าว — กลอน

Pno.

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

ภาพที่ 63 แสดงการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ดแบบครึ่งเสียง

ตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 42 – 65 ซึ่งย้ายมาทูลุญแจเสียงเอไมเนอร์เป็นการเปลี่ยนอารมณ์เหมือนการเล่าเรื่องจากอารมณ์ที่ธรรมดาปนเศร้าเล็กน้อย เริ่มเข้าสู่อารมณ์ที่โหยหาเหมือนเนื้อเพลงที่กล่าวไว้ในห้องเพลงที่ 42 ว่า “คิดถึงน้องอย่างกรายเข้ามานั่ง”

ผู้ประพันธ์เปลี่ยนอารมณ์บทประพันธ์ในตอน C เริ่มจากห้องเพลงที่ 66 – 85 ให้สดใสเพิ่มขึ้นด้วยการเปลี่ยนทูลุญแจเสียงเป็นดีไมเจอร์ โดยให้รูปแบบของกระสวนจังหวะหลักเปลี่ยนไปด้วย ดังภาพที่ 64

Figure 64 shows two systems of musical notation. The first system covers measures 65 to 68. It features a vocal line (S. Solo) which is mostly silent, and a piano accompaniment (Pno.) with a consistent rhythmic pattern. The tempo is marked 'Tempo Andante Moderato' with a quarter note equal to 92. The key signature is D major. The piano accompaniment includes a 'rit.' marking at measure 69. Pedal points are indicated by 'Ped.' and asterisks. The second system covers measures 69 to 72, showing a change in the piano accompaniment's rhythmic pattern and the vocal line's entry.

ภาพที่ 64 แสดงรูปแบบของกระสวนจังหวะหลัก

จากนั้นได้เปลี่ยนกลับมายังทูลุญแจเสียงเอไมเนอร์ทำให้บทประพันธ์มีความสดใสขึ้น ทั้งนี้เสมือนความเข้าใจในธรรมชาติของความรักที่ต้องมีความคิดถึงโหยหาเป็นธรรมดาแล้วนั้นของพระสุธนและนางมโนราห์ทำให้ยอมรับกับความเป็นจริงนั้น ๆ และดำเนินเรื่องต่อไปเพื่อฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้ได้ครองรักกันดังใจที่ปรารถนา

โดยตอนจบนั้นผู้ประพันธ์ได้กำหนดให้เสียงทำนองที่นี้กร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนต้องขับร้อง ร้องจบที่เสียงโน้ตอีซึ่งเป็นโน้ตในลำดับที่ 5 หรือโดมินันท์ของคอร์ดเอเมเจอร์ทำให้สีสันของ บทประพันธ์มีความสว่างสดใสทันทีและจบลงด้วยคอร์ด I ในกุญแจเสียงเอเมเจอร์ ดังภาพที่ 65

The image shows a musical score for a solo voice and piano. The key signature is two sharps (F# and C#). The solo part starts at measure 95 with a long note on the pitch of A, labeled 'Dominant ของ A'. The piano accompaniment features a sequence of chords: D, A, A, D, A, E, A. The piano part includes a pedal point (Ped.) and a dynamic marking of pp (pianissimo).

ภาพที่ 65 แสดงโน้ตในลำดับที่ 5 หรือโน้ตโดมินันท์ของคอร์ดเอเมเจอร์

4.13 อรรถาธิบายบทเพลงที่ 12 มंत्रามโนราห์ และแนวคิดในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

บทประพันธ์นี้เป็นบทเพลงสุดท้ายของชองไซเคลซุดนี้ ซึ่งจะขับร้องโดยนักร้องเดี่ยวเสียงบาริโทน โดยจะกล่าวสรุปเรื่องราวของเนื้อเรื่องตั้งแต่ครั้งนางมโนราห์โดยพรานบุญจับนำไปถวายพระสุธน ดำเนินไปถึงเมื่อพระสุธนจำต้องห่างไกลนางมโนราห์และนางอันเป็นที่รักโดนใส่ร้ายต้องรำบูชายัญ ทำให้นางมโนราห์สามารถบินหนีกลับไปยังถิ่นกำเนิดของตนและเมื่อพระสุธนต้องออกเดินทางผจญภัยฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้พบกับนางมโนราห์ ด้วยปฏิภาณไหวพริบต่าง ๆ จนได้ครองคู่กัน

เนื่องด้วยเป็นบทประพันธ์ที่สรุปใจความเนื้อหาของเรื่องพระสุธน ดังนั้นผู้ประพันธ์ได้ออกแบบให้บทประพันธ์มีอารมณ์เพลงที่หลากหลาย สัจคีตลักษณ์เป็นแบบอิสระ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอน A เริ่มจากห้องเพลงที่ 1- 25 ตอน B เริ่มจากห้องเพลงที่ 26 - 95 ตอน C เริ่มจากห้องเพลงที่ 96 - 130 และตอน D เริ่มจากห้องเพลงที่ 131 - 154

ตอน A เริ่มต้นด้วยกุญแจเสียงจีเมเจอร์เป็นการเกริ่นเล่าเรื่องอารมณ์ของบทประพันธ์ยังคงสดใส เมื่อเข้าสู่ตอน ในห้องเพลงที่ 26 - 95 นั้นเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นอีไมเนอร์เริ่มมีความตื่นเต้น

เหมือนตอนที่นางมโนราห์โดนพรานบุญจับตัวไปถวายพระสุรน ในห้องเพลงที่ 38 บทประพันธ์มีลีลา
มากขึ้นด้วยการให้แนวประสานเสียงมีบทบาทมากขึ้น ดังภาพที่ 66

The musical score for Figure 66 consists of the following parts:

- Bar. Solo:** Vocal line with lyrics "มาศ คี รี" and "Hm".
- Pno.:** Piano accompaniment.
- S. Solo:** Soprano vocal line with "Hm".
- A. Solo:** Alto vocal line with "Hm".
- T. Solo:** Tenor vocal line with "Hm".
- Bar. Solo:** Bass vocal line with "Hm".
- Vln. I:** Violin I part.
- Vla.:** Viola part.
- Vc.:** Violoncello part.
- Db.:** Double Bass part.

ภาพที่ 66 แสดงของแนวขับร้องประสานเสียงบทบาทมากขึ้นเพื่อเพิ่มลีลาให้บทประพันธ์

เมื่อดำเนินเข้าสู่ตอน C ในห้องเพลงที่ 96 – 130 ได้เปลี่ยนกุญแจเสียงอีกครั้งหนึ่งเป็นกุญแจเสียงซีไมเนอร์ อารมณ์ของบทประพันธ์มีความตื่นเต้นขึ้นเปรียบดั่งตอนพระสุรนเดินทางเพื่อไปหานางมโนราห์ยังเขาไกรลาส ต้องผจญภัยฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ไปถึงเส้นชัย

มีการเตรียมส่งไปยังตอน C ในห้องเพลงที่ 94 – 95 ด้วยการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด ii – iii – IV คือ คอร์ดเอไมเนอร์ คอร์ดบีไมเนอร์และคอร์ดซีเมเจอร์โดยส่งไปยังตอน D ซึ่งมีเสียงประสานจากคอร์ดซีชาร์ปไมเนอร์ ตามภาพที่ 67

24

94 **Moderato** ♩ = 101

Bar. Solo

Am B C C#m

Pno.

sf

ภาพที่ 67 แสดงการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด ii – iii – IV เพื่อส่งไปยังตอน D

ตอน D เริ่มจากห้องเพลงที่ 131 – 154 เริ่มต้นด้วยกุญแจเสียงซีชาร์ปไมเนอร์เพิ่มความน่าสนใจด้วยการเน้นย้ำโน้ตคู่ 8 ในห้องเพลงที่ 97 – 98 ตามภาพที่ 68 และเพื่อให้ดนตรีในตอน D มีความตื่นตันทันน่าค้นหา ผู้ประพันธ์ได้กำหนดรูปแบบใหม่กระสวนจังหวะหลักในตอนนี้อย่างภาพที่ 68

Pno.

f

CHU

ภาพที่ 68 แสดงรูปแบบกระสวนจังหวะหลักของตอน D

รูปแบบของกระสวนจังหวะดังกล่าวมีปรากฏในตอน D ตลอดทั้งในแนวของเปียโน ไวโอลิน และไวโอลา ทำนองหลักนั้นจบในห้องเพลงที่ 143 แต่หน้าที่ของแนวขับร้องประสานเสียงยังไม่จบบริบูรณ์ หากยังดำเนินหน้าที่เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับตอนจบด้วยการขับร้องเสียงสั้นพร้อมเครื่องหมายกำหนดลักษณะเสียง เพื่อให้อารมณ์เพลงตื่นเต้นเหมือนการได้ประสบความสำเร็จได้รับชัยชนะจากการฟันฝ่าสิ่งต่างๆ พร้อมเสริมด้วยแนวของเปียโนในส่วนของมือขวา ไวโอลิน ไวโอลาและคอนทราเบส ดังภาพที่ 69

40

146

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

ภาพที่ 69 แสดงการขับร้องเสียงประสานแบบสั้นพร้อมเครื่องมหายกำหนดลักษณะเสียง

ลักษณะของการดำเนินเสียงประสานเพื่อทำให้บทประพันธ์จบอย่างสมบูรณ์นั้นเป็นการดำเนินคอร์ดดังภาพที่ 70 โดยการดำเนินเสียงประสานจากคอร์ด 4 คอร์ดสุดท้ายในตอนจบจากคอร์ด I - iv - V - I คือ คอร์ดซีชาร์ปไมเนอร์ เอฟชาร์ปไมเนอร์ จีชาร์ปและซีชาร์ปไมเนอร์

The image shows a piano score with four systems. Each system consists of a treble clef staff with chords and a bass clef staff with a continuous eighth-note bass line. The chords are labeled in red above the treble staff. The key signature has two sharps (F# and C#). The final chord in the fourth system is marked with 'sfz' and a fermata symbol.

ภาพที่ 70 แสดงการดำเนินคอร์ดเพื่อจบอย่างสมบูรณ์ด้วยคอร์ด *i* คือ คอร์ดซีชาร์ปไมเนอร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีกทั้งยังใส่เครื่องหมายกำหนดลักษณะเสียงแบบดังและเน้นย้ำอย่างทันทีด้วยเครื่องหมาย *sfz* (Sforzando) ในทุกแนวเสียงพร้อมจังหวะที่ลากยาวด้วยการกำกับเครื่องหมายยึดจังหวะหรือเฟอร์มาตา (Fermata)

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้ประพันธ์ได้สร้างสรรค์บทประพันธ์ประเภทของไซเคิลและลีเดอร์โดยศึกษาจากของไซเคิลหลัก 4 บท ได้แก่ Winterreise, D. 911, Op. 89 (Winter Journey) ของซูเบิร์ต Liederkreis, Op. 39, Dichterliebe, Op.48 A Poet's love ของชูมันน์และDie Schöne Müllerin ของซูเบิร์ต โดยผู้ประพันธ์ได้ศึกษาเรื่องของสังคตลักษณ์ การดำเนินเสียงประสานจากคอร์ดต่าง ๆ รูปแบบกระสวนจังหวะตลอดจนอารมณ์เพลง เนื้อหาของบทเพลงและวิธีการนำเสนอ สิ่งที่สำคัญอีกประการคือ วรรณกรรมที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ผลงานการประพันธ์ประเภทของไซเคิล “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยวโซปราโน บาริโตน วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอไวท์ทั้งหมดรวม 12 บทเพลง ได้แก่

1. โหมโรง
2. กาศครุ
3. โนราห์ลงเดิน
4. ปัญตน
5. โอ้ว่าอนิจจาความรัก
6. คณิงจิต
7. ลำนาราดรี
8. วิจิตร
9. โอ้ความรัก
10. ต้องจิต
11. เสน่หา
12. มนตรามโนราห์

การสร้างสรรคผลงานการประพันธ์มนตรามโนราห์นี้เปรียบเป็นการสรุปเรื่องราวของ พระสุนทรมโนราห์ ตลอดเรื่องราวในด้านต่าง ๆ เช่น ความงามตามธรรมชาติ ความงามของหญิงสาว ความรักชายหญิง ความคิดคะนองหาไฟหา ความโศกเศร้าจากการต้องห่างไกลกัน การผจญภัยระหว่าง การเดินทางและการฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ โดยผู้ประพันธ์ได้นำบทร้อยกรอง บทกวีของกวีนิพนธ์ผู้มี ชื่อเสียงมาใช้ประกอบในผลงานดนตรี ซึ่งบทร้อยกรองหรือบทกวีนั้นต้องมีอายุเกิน 50 ปี

5.2 การเผยแพร่และการนำเสนอผลงาน

การสร้างสรรคผลงานดุขฎีนิพนธ์การประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับ นักร้องเดี่ยวโซปราโน บาริโตน วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์อองซอมเบลอนั้นจะถูกนำไป เผยแพร่ในรูปแบบของบทความงานวิจัยโดยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ วารสารปาริชาติ (Parichart Journal)

สำหรับการเผยแพร่ผลงานการประพันธ์ต่อสาธารณชน ผู้ประพันธ์ได้ปรึกษาอาจารย์ที่ ปรึกษาในการดำเนินการเผยแพร่ผลงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการระบาดโรคโคโรนาไวรัส 2019 ด้วยวิธีการบันทึกเสียงจากโปรแกรมซีเบเลียส (Sibelius) และโลจิกโปร (Logic Pro) เพื่อให้ได้ เสียงของเครื่องดนตรีที่เสมือนจริงและให้นักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนและบาริโตนทำการขับร้อง บันทึกเสียง หลังจากนั้นจึงเผยแพร่ต่อสาธารณชนบนโซเชียลมีเดียพร้อมคณะกรรมการสอบ ความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

5.3 การอภิปรายผล

ดุขฎีนิพนธ์TNการประพันธ์ “มนตรามโนราห์” บทร้องกวีคีตาสำหรับนักร้องเดี่ยวโซปราโน บาริโตน วงขับร้องประสานเสียงและวงแชมเบอร์อองซอมเบลอน เป็นบทประพันธ์ที่สร้างสรรค์จาก การละเล่นพื้นบ้านทางใต้ที่มีชื่อว่า “มโนราห์” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์ได้รับแรง บันดาลใจจากการแสดงมโนราห์ ผู้ประพันธ์นำวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เป็นบทร้อยกรองที่มีเนื้อหา ความหมายใกล้เคียงกันมาเรียบเรียงประยุกต์ใช้เป็นเนื้อร้องในบทประพันธ์ดนตรีในรูปแบบของซอง โซเคิล เรียบเรียงเสียงประสานจากคอร์ดต่าง ๆ ตามทฤษฎีการประพันธ์ดนตรีตะวันตก เทคนิคต่าง ๆ รูปแบบกระสวนจังหวะ ตลอดจนอารมณ์เพลง เนื้อหาของบทเพลงที่กลั่นกรองออกมาเป็นบท ประพันธ์รวม 12 บทประพันธ์ นอกจากนั้นผู้ประพันธ์วิธีการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์จากการ บันทึกเสียงด้วยโปรแกรมซีเบเลียส (Sibelius) และโลจิกโปร (Logic Pro) เพื่อให้ได้เสียงของเครื่อง ดนตรีที่เสมือนจริงโดยนักร้องเดี่ยวเสียงโซปราโนและบาริโตนทำการขับร้องบันทึกเสียง หลังจากนั้น จึงเผยแพร่ต่อสาธารณชนบนโซเชียลเน็ตเวิร์ค จะเห็นได้ว่าการสร้างสรรค์บทประพันธ์ร่วมสมัยที่มีการ

ผสมผสานกันระหว่างแนวคิดปรัชญาทางตะวันออก นั่นคือการใช้วรรณกรรมจากการละเล่นพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมทางภาคใต้มาประยุกต์ใช้หลักการแนวคิดทฤษฎีการประพันธ์ดนตรีตะวันตกให้ความสอดคล้องกัน ทั้งนี้โครงสร้างและรูปแบบของบทประพันธ์เปรียบเสมือนโครงสร้างของร่างกายซึ่งใช้ในหน้าที่ต่าง ๆ เสมือนการสื่อสารเล่าเรื่อง ความหมาย อารมณ์ของบทประพันธ์ ตลอดจนรูปแบบเป็นการกำหนดกรอบของการประพันธ์ที่มีกลิ่นอายตะวันตกและตะวันออกให้เป็นที่ไปตามทิศทางที่กำหนดเป็นผลงานสร้างสรรค์ร่วมสมัยที่การกล่าวถึงวรรณกรรมพื้นบ้านของภาคใต้ในรูปแบบ เป็นการนำเสนอความงามทางวรรณกรรมและดนตรีในมิติโลกสมัยใหม่ การเพิ่มขึ้นของสุนทรียะในภาษาไทยร่วมกับดนตรีตะวันตกจะเปิดโอกาสให้สังคมอื่นได้รู้จักเข้าถึงเรื่องราวนิทานพื้นบ้านอันกลั่นมาจากความคิดที่ประณีต เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงต่อสากลจึงจำเป็นต้องถักทอร้อยเรียงเรื่องราวผ่านดนตรีตะวันตกและสามารถบันทึกเรื่องราวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อง่ายต่อการศึกษา ถ่ายทอด สืบสานอนุรักษ์ต่อยอดวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าของภาคใต้ผ่านวรรณกรรมเก่าแก่และดนตรีตะวันตกร่วมสมัยให้คงอยู่ต่อไป

ปัญหาของการทำวิจัย

เนื่องจากในขณะดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์อยู่ในสถานการณ์ของการระบาดโรคโคโรนาไวรัส 2019 ทำให้ต้องบันทึกเสียงเพื่อเผยแพร่ผลงานดนตรี อีกทั้งห้องบันทึกเสียงหลายแห่งต้องถูกปิดทำการชั่วคราว ผู้ประพันธ์จึงต้องหาสถานที่ชั่วคราวดำเนินการบันทึก เพื่อแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า ส่งผลให้คุณภาพเสียงดีในระดับหนึ่ง ซึ่งไม่อาจเทียบเท่ากับห้องบันทึกเสียงสำหรับที่ใช้ในการผลิตผลงานดนตรีโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีเราควรศึกษาผลงานดนตรีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผลงานทางดนตรีเป็นที่น่าสนใจ การวางรูปแบบของตัวดนตรีเป็นสิ่งสำคัญ เราควรศึกษากฎเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน การตีความของผู้ฟังหรือนักดนตรีแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกันทั้งเนื่องมาจากสารที่ได้รับ ประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดของแต่ละบุคคล

ผู้ประพันธ์หวังว่าผลงานการประพันธ์ชิ้นนี้จะเป็นผลงานทางแสดงดนตรีชิ้นหนึ่งที่เกี่ยวข้องวัฒนธรรมของภาคใต้ นั่นคือ วรรณคดีเรื่องพระสุธนมนโอรห์ ในด้านการขับร้องและการนำเสนอในรูปแบบของวงดนตรีชมเบอร์ออร์แกนเบลออีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้สามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้สืบไป

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โหมโรง : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นุญดีเรก

Andante ♩ = 83

Baritone Solo

Piano

Soprano Solo

Alto Solo

Tenor Solo

Bass Solo

Violin

Viola

Violoncello

Contrabass

The musical score is for a piece titled "Mahorng: Mantra Manora" by Phakaporn Nuandirek. It is in 4/4 time and marked Andante with a tempo of 83 beats per minute. The score includes parts for Baritone Solo, Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, Bass Solo, Piano, Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass. The vocal soloists (Baritone, Soprano, Alto, Tenor, Bass) have a simple melodic line starting with a whole note, followed by two quarter notes. The piano part features a complex accompaniment with triplets and sixteenth notes. The string ensemble (Violin, Viola, Violoncello, Contrabass) provides a harmonic foundation with a melody of eighth notes and triplets. The score is written in a key with one flat (B-flat major or F minor).

2

4

Bar. Solo

ด้วย ผล บุญ หน่น น้า

Pno.

p

mf

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

f

p

Vla.

f

p³

Vc.

f

mf

Cb.

f

mf

7

Bar. Solo

แต่ ปาง ก่อน_ เคย ร่วม เรียง เคียง

Pno.

S. Solo

เคย

A. Solo

เคย

T. Solo

เคย

B. Solo

เคย

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

4

10

Bar. Solo

หมอน _____ ดวง จี - ดรา _____ ให้ รัก แท้ เพียง

Pno.

S. Solo

mp

จี _____ ดรา _____

A. Solo

mp

จี _____ ดรา _____

T. Solo

mp

จี _____ ดรา _____

B. Solo

mp

จี _____ ดรา _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mp

13

Bar. Solo

เจ้า นาง โน ราช ได้ พบ พาน

Pno.

S. Solo

ได้ พบ

A. Solo

ได้ พบ

T. Solo

ได้ พบ

B. Solo

ได้ พบ

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

6

15

Bar. Solo

ผม รัก _____ พระ สุ ธน _____ พระ สุ ธน รัก

Pno.

S. Solo

พาน _____ พระ สุ ธน _____

A. Solo

พาน _____ พระ สุ ธน _____

T. Solo

พาน _____ พระ สุ ธน _____

B. Solo

พาน _____ พระ สุ ธน _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

17

Bar. Solo

นาง นาง ก็ รัก _____ พร้อม ประ จักษ์ ดิด ตาม ทุก แห่ง หน _____

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mp

8

19

Bar. Solo

— ต้อง มุก น้ำ ลุย ไฟ เพียร อด ทน ขอ เพียง พบ เจอ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

22

Bar. Solo

น้อง ยอด หัวย_____ เป็น โกรก กรวย ห้วย ธาร_____

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

10

24

Bar. Solo *f*
หุบ ละ ทาน _____ เทว หิน _____ ผุง ปัก ษา เทียว ทา กิน _____

Pno.

S. Solo
Hoo _____

A. Solo
Hoo _____ Hoo _____

T. Solo
Hoo _____ Hoo _____ Hoo _____

B. Solo
Hoo _____ Hoo _____ Hoo _____

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

27

Bar. Solo

บ้าง โผ บิน _____ ร่อน _____ เรียง _____

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mf

mf

mf

12

29

Bar. Solo

—   แจ้ว   แจ้ว   แก้ว   พลอด   ฉอด   ฉอด   ฉ่า

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

31

Bar. Solo

เสียง กระ ลม ฤ เป็น คู่ เคียง เค้า โมง เมียง

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln. *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Cb. *mp*

14

33

Bar. Solo

มอง__ แล ทั่ง _____ รวย ริน อีน จันทร _____ กะ ล่า

Pno.

S. Solo

ทั่ง _____ รวย ริน อีน จันทร _____ กะ ล่า

A. Solo

ทั่ง _____ รวย ริน อีน จันทร _____ กะ ล่า

T. Solo

ทั่ง _____ รวย ริน อีน จันทร _____ กะ ล่า

B. Solo

ทั่ง _____ รวย ริน อีน จันทร _____ กะ ล่า

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

f *mf* *f* *mf* *f* *mf* *f* *mf*

36

Bar. Solo

พัน _____ กฤ _____ ษ _____ ณา _____ เฟลิน พระ _____ ทัณ _____ ไค _____

Pno.

S. Solo

พัน _____ กฤ _____ ษ _____ ณา _____

A. Solo

พัน _____ กฤ _____ ษ _____ ณา _____

T. Solo

พัน _____ กฤ _____ ษ _____ ณา _____

B. Solo

พัน _____ กฤ _____ ษ _____ ณา _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

16

39

Bar. Solo

คลา จน สุ ริ ยา _____ เย็น รอน _____ รอน

Pno.

S. Solo

คลา จน สุ ริ ยา _____ เย็น รอน _____ รอน

A. Solo

คลา จน สุ ริ ยา _____ เย็น รอน _____ รอน

T. Solo

คลา จน สุ ริ ยา _____ เย็น _____ รอน _____ รอน

B. Solo

คลา จน สุ ริ ยา _____ เย็น _____ รอน _____ รอน

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

กาศครู : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นฤดิเรก

Andante ♩ = 90

The musical score is arranged in two systems. The top system includes vocal parts and piano accompaniment, while the bottom system includes string instruments.

Vocal Soloists: Soprano, Alto, Tenor, and Baritone. Each part begins with a whole rest, followed by a half note and a whole note. Harmonization (Hm) and dynamics (mp) are indicated.

Piano: Features a rhythmic accompaniment of eighth-note triplets in both hands. Dynamics include mp and Hm.

String Instruments: Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Violin and Viola parts feature triplet patterns. Dynamics include mp.

Tempo and Meter: The score is marked Andante with a tempo of ♩ = 90, in a 4/4 time signature with a key signature of one sharp (F#).

2

4

f

Bar. Solo

อ นึ่ง ข้ำ คำ นั้บ น้อม ต่อ พระ

Pno.

S. Solo

นั้บ ต่อ

A. Solo

นั้บ ต่อ

T. Solo

นั้บ ต่อ

Bar. Solo

นั้บ ต่อ

Vln. arco *mf*

Vla. arco *mf*

Vc. arco *mf*

Cb. arco *mf*

7

Bar. Solo

ครุ ฝั กา รุญ _____ โอบ เอื้อ _____ และ เจื้อ จุน _____ อ นุ

Pno.

S. Solo

ครุ กา รุญ _____ Hoo _____

A. Solo

ครุ กา รุญ _____ Hoo _____

T. Solo

8

ครุ กา รุญ _____ Hoo _____

Bar. Solo

ครุ กา รุญ _____ Hoo _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

4

10 *mf*

Bar. Solo

สาสน์ _____ ทุก สิ่ง สรรพ _____ ยัง บ่ ทราบ _____ ก็ ได้ _____

Pno.

S. Solo

สาสน์ _____ ทุก สิ่ง สรรพ _____ ยัง บ่ ทราบ _____

A. Solo

สาสน์ _____ สรรพ _____ ทราบ _____

T. Solo

สาสน์ _____ สรรพ _____ ทราบ _____

Bar. Solo

สาสน์ _____ สรรพ _____ ทราบ _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

13

Bar. Solo

ทราม _____ ทั้ง นฤ บาล ทุก สิ่ง อัน _____

Pno.

S. Solo

ทุก สิ่ง อัน _____

A. Solo

ทุก สิ่ง อัน _____

T. Solo

ทุก สิ่ง อัน _____

Bar. Solo

ทุก สิ่ง อัน _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

6

16

Bar. Solo

Ha _____ ชี้แจง และ แบ่งปัน ข - ยาย อัถถ ให้ ชัด

Pno.

f *f* *mf*

S. Solo

f

ชี้แจง และ แบ่งปัน

A. Solo

f

ชี้แจง และ แบ่งปัน

T. Solo

ชี้ และ

Bar. Solo

ชี้ และ

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

f *f* *f*

19

Bar. Solo

เจน จิต มาก ด้วย เมต ตา และ ก รุ ณา ป ะ เที่ยง

Pno.

S. Solo

อัถถ ให้ ชัด เจน และ ก รุ ณา ป ะ เที่ยง

A. Solo

อัถถ ให้ ชัด เจน และ ก รุ ณา ป ะ เที่ยง

T. Solo

อัถถ ให้ ชัด เจน และ ก รุ ณา ป ะ เที่ยง

Bar. Solo

อัถถ ให้ ชัด เจน และ ก รุ ณา ป ะ เที่ยง

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

22 *mf*

Bar. Solo เอน เหมือน ท่าน มา แกล้ง เกณฑ์ ให้

Pno. *mf*

S. Solo เอน เหมือน ท่าน มา

A. Solo เอน เหมือน ท่าน มา

T. Solo เอน เหมือน มา

Bar. Solo เอน เหมือน มา

Vln. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

25 *mf*

Bar. Solo จ ลาด และ แหลม คม ข จัด เวลา บรรเทา

Pno.

S. Solo และ แหลม คม

A. Solo และ แหลม คม

T. Solo และ คม

Bar. Solo และ คม

Vln. *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Cb. *mp*

10

28

Bar. Solo

โม หะ จิต มีด ที่ ญน งาม กัง ขา ณ

Pno.

S. Solo

บรฺร เทา งาม

A. Solo

บรฺร เทา งาม

T. Solo

บรฺร เทา งาม

Bar. Solo

บรฺร เทา งาม

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

31

Bar. Solo

อา _____ รณณ์ _____ ก็ ส ว่าง กระ จ่าง

Pno.

S. Solo

อา _____ รณณ์ _____

A. Solo

อา _____ รณณ์ _____

T. Solo

อา _____ รณณ์ _____

Bar. Solo

อา _____ รณณ์ _____

Vln.

mp *f*

Vla.

mp *f*

Vc.

f

Cb.

f

12

34

Bar. Solo: *ใจ _____ คุณ ส่วน นี้ ควร นับ _____ ถือ ว่า*

Pno.

S. Solo: *ใจ _____ ถือ ว่า*

A. Solo: *ใจ _____ คุณ ส่วน นี้ ควร นับ _____ ถือ ว่า*

T. Solo: *ใจ _____ คุณ ส่วน นี้ ควร นับ _____*

Bar. Solo: *ใจ _____*

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

37

Bar. Solo

เลิศ ฤ แดน ไตร ครอบ นึก และ

Pno.

S. Solo

เลิศ ฤ แดน ไตร

A. Solo

เลิศ ฤ แดน ไตร

T. Solo

เลิศ แดน ไตร

Bar. Solo

เลิศ แดน ไตร

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mp

mp

mp

mp

14

40

Bar. Solo

ดรีง _____ ใน จิต _____ น้อม _____

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

42 15

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

cresc.

cresc.

6

6

6

16 45

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

47 17

Bar. Solo

Pno. *mf*

S. Solo *mp*
Hoo _____ Hoo _____

A. Solo *mp*
Hoo _____ Hoo _____

T. Solo *mp*
Hoo _____ Hoo _____

Bar. Solo *mp*
Hoo _____ Hoo _____

Vln. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

18

49

Bar. Solo

Pno.

S. Solo
Hoo _____ Hoo

A. Solo
Hoo _____ Hoo

T. Solo
Hoo _____ Hoo

Bar. Solo
Hoo _____ Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

โนราห์ลงเดิน : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญติเรก

$\text{♩} = 70$

Soprano Solo

Piano *mp*

Soprano Solo *mf*
Hoo

Alto Solo *mf*
Hoo

Tenor Solo *mf*
Hoo

Bass Solo *mf*
Hoo

$\text{♩} = 70$

Violin

Viola

Violoncello *mp*

Contrabass *mp*

The musical score is written for a full orchestra and vocal soloists. It is in 6/8 time with a tempo of 70 beats per minute. The key signature has two sharps (F# and C#). The score is divided into two systems. The first system includes Soprano Solo, Piano, and four vocal soloists (Soprano, Alto, Tenor, Bass) who sing the word 'Hoo'. The Piano part features a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The second system includes Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Violoncello and Contrabass parts have a melodic line, while the Violin and Viola parts are currently silent.

2

4

S. Solo

เห่ เอย เห่ สวรรค์ _____ เมื่อ วนันต์ ฤ ดุ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

S. Solo

ฝน _____ เห้ เอย เห้ ส วรรค์ _____ ให้ มีด มน _____

Pno.

mf

S. Solo

_____ เห้ เอย เห้ ส วรรค์ _____ ให้ มีด มน _____

A. Solo

_____ เห้ เอย เห้ ส วรรค์ _____ ให้ มีด มน _____

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

4

12

S. Solo *f* เม ขา_____ เทวา วลา หก ให้ ฝน ตก ลง มา ฝูง

Pno. *mp* *f*

S. Solo เม ขา_____ Hoo_____ *mp*

A. Solo เม ขา_____ Hoo_____ *mp*

T. Solo Hoo_____ *mp*

B. Solo Hoo_____ *mp*

Vln. *mp* *f*

Vla. *mp* *f*

Vc. *mp* *mf*

Cb. *mp* *mf*

16

S. Solo

— เทพ เท วา กับ นาง ฟ้า ฟ้อน รำ เล่น ฝน ดี โทณ หับ ร้อง รับ จับ ระ บำ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

6

20

S. Solo

เป็น คู่ เคียง เรียง รำ ระ ทวย ท่า ท่วง ที

Pno.

S. Solo

Ha Ha
mp

A. Solo

Ha Ha
mp

T. Solo

Ha Ha
mp

B. Solo

Ha Ha
mp

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

24

S. Solo

เทพ ไชว่ คว่า นาง ฟ้า ฟ้อน หนี เรียง ล้อ รี่

Pno.

f

S. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha Ha

A. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha Ha

T. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha Ha

B. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha Ha

Vln.

f

Vla.

Vc.

Cb.

8

28

S. Solo

ร่า ดี วง เวียน คลอ เคล้า เพราะ พริ้ง ร่า เป็น สิ่ง เล่น หาง

Pno.

S. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha

A. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha

T. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha

B. Solo

Ha Ha Ha Ha Ha Ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

31

S. Solo
หงษ์ ร่อน กร กาง ทำ นอง กวาคิน ดง ไร่ ทำ มา คลี ไล

Pno.

S. Solo
Ha Ha ไร่ ทำ มา คลี ไล

A. Solo
Ha Ha ไร่ ทำ มา คลี ไล

T. Solo
Ha Ha

B. Solo
Ha Ha

Vln.
mf

Vla.
mf

Vc.
mf

Cb.
mf

10

34

S. Solo

หนึ่ ตี วง กิ น - ริน บิน _____ ลง เอี้ยว องค์ อ่อน เอียง _____

Pno.

S. Solo

หนึ่ ตี วง กิ น - ริน บิน _____ ลง เอี้ยว องค์ อ่อน เอียง _____

A. Solo

หนึ่ ตี วง กิ น - ริน บิน _____ ลง เอี้ยว องค์ อ่อน เอียง _____

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

38

S. Solo

มั่ง กร ช้อน ฟอง ประ คอง คลอ เคียง ยิ้ม— พราย ชะ

Pno.

f *mf* *f* *mf*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

f *mf* *f* *mf*

Vla.

f *mf*

Vc.

f

Cb.

f

12

42

S. Solo

มาย เมือง รอ เรียง เคียง นาง Ha

Pno.

mp

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

mp

Vla.

mp

Vc.

Cb.

45

S. Solo
Pno.
S. Solo
A. Solo
T. Solo
B. Solo
Vln.
Vla.
Vc.
Cb.

f

Hoo Ha
Hoo Ha
Hoo Ha
Hoo Ha
Hoo Ha

14

48

S. Solo

ร้ า น า ร าย ณ์ ก ร าย ค ร ม ัง ก ร ก ิน

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

52

S. Solo

ทาง _____ ทำ พระ ราม ตาม กวาง ทำ นอง นาง_ ม โน ราช์

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

p

16

55

S. Solo

กรีด เล็บ เทพ ประ นม รำ เป็น พรหม สนิ หน้า _____ เมียง

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

58

S. Solo

ขะ ม่าย ชาย ดา ไหว้ คว่า นา รี

Pno.

mf *f*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

mf *f*

Vla.

mf *f*

Vc.

mf

Cb.

mf

18

61

S. Solo

Pno. *f* *mf*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Hmm

Hmm

Hmm

Hmm

64

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

B. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

8va

mf

ff

Hmm Ha Ha Ha

8

mp *f* *mf* *ff*

f *mf* *ff*

f *mf* *ff*

f *mf* *ff*

ปัญดนตรี : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นฤดิเรก

Andantino ♩ = 76

The musical score is arranged in two systems. The first system includes vocal parts and piano accompaniment. The vocal parts are for Soprano, Baritone, Soprano Solo, Alto Solo, Tenor Solo, and Baritone Solo. The piano part is for the Piano. The second system includes string parts for Violin, Viola, Violoncello, and Contrabass. The tempo is marked 'Andantino' with a quarter note equal to 76 beats per minute. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/8. The vocal soloists have lyrics 'Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo' with a long note under the second 'Hoo'. The piano and string parts feature a rhythmic pattern of eighth notes and chords, with a forte (ff) dynamic marking.

2

9

S.

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mp

mp

mp

mp

f

f

mp

mp

Hoo

Hoo

Hoo

Hoo

Detailed description of the musical score: This system contains the second system of music on page 154. It features a vocal quartet (Soprano, Alto, Tenor, Baritone) and a full orchestra. The vocal parts are marked with a mezzo-piano (*mp*) dynamic and feature a vocalization 'Hoo' that spans across the vocal lines. The piano accompaniment is intricate, with both hands playing active lines. The string section includes Violin I and II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Violin I and II parts are marked with a forte (*f*) dynamic, while the Cello and Contrabass parts are marked with mezzo-piano (*mp*). The score is in a key with two flats and a 3/4 time signature. The system is numbered '2' at the beginning and '9' at the top of the vocal staves.

18

S. *f* สรวง

Bar.

Pno. *mf* *mp* *f*

S. Solo *mf* Ha Ha Ha สรวง *f*

A. Solo *mf* Ha Ha Ha สรวง *f*

T. Solo *mf* Ha Ha Ha สรวง *f*

Bar. Solo *mf* Ha Ha Ha สรวง *f*

Vln. *mf* *mp* *f*

Vla. *mf* *mp*

Vc.

Cb.

27

S.

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

36

S. *เส นาะ กรรณ วัล ณ นา__ สม สม ญา แห่ง ส วรรค์ ชั้ น ก รี่__ รัศ มี มี*

Bar.

Pno.

S. Solo *นา. สม ญา Ha__ รัศ มี มี* *mf*

A. Solo *นา. สม ญา Ha__ รัศ มี มี* *mf*

T. Solo *นา. สม ญา Ha__ รัศ มี มี* *mf*

Bar. Solo *นา. สม ญา Ha__ รัศ มี มี* *mf*

Vln. *f* *mf*

Vla. *f* *mf*

Vc. *f* *mf*

Cb. *f* *mf*

6

43

S. เสียงเพียง ดนตรี ประทีป ทีฆ รัศ สะ จัง หวะ โยน

Bar.

Pno.

S. Solo เสียง ประทีป ทีฆ รัศ

A. Solo เสียง ประทีป ทีฆ รัศ

T. Solo เสียง ประทีป ทีฆ รัศ

Bar. Solo เสียง ประทีป ทีฆ รัศ

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

50

S. *r* เมียร ไม้ ไบ โบก ส โนค_เกาะ _____ สุด เสนาะ เสียง นก ชึ่ง ผก โผน _____ โผ ตัน นั้น

Bar.

Pno.

S. Solo _____ สุด เสนาะ เสียง นก ชึ่ง ผก โผน _____ *f*

A. Solo _____ สุด เสนาะ เสียง นก ชึ่ง ผก โผน _____ *f*

T. Solo _____

Bar. Solo _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

59

S.
ผัน ดน ไป ตัน โนน จัง หะ โฉน สง ลับ รับ กั้น ไป

Bar.
Da Da Da Da Da Da Da Da Da Da Da

Pno.

S. Solo
โนน จัง หะ โฉน สง Ha

A. Solo
โนน จัง หะ โฉน สง Ha

T. Solo
โนน จัง หะ โฉน สง Ha

Bar. Solo
โนน จัง หะ โฉน สง Ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

66

S.

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

f

mf

mf

mf

mf

เสียง นก ร้อง คล้อง คำ ล่า น้า ชับ ดุริย ศัพท์ สำ นึก เมื่อพฤษ ไหว โปรง ประ

10

75

S.

Bar.

พัน กลิ่น ผ-กา สุ รา ลัย_ เป็น คลื่น ใน เว หาศ หยาด ยิน ดี_____

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

83

S.

Bar.
 บัง คม คัล ฉัญ ช - ลี ก - วี เทพ _____ ซึ่ง สุข เสพย์ สำ รามณ ญ ครี _____
f

Pno.

S. Solo
 ก - วี เทพ _____ *mp*

A. Solo
 ก - วี เทพ _____ *mp*

T. Solo
 ก - วี เทพ _____ *mp*

Bar. Solo
 ก - วี เทพ _____ *mp*

Vln.
f dim.

Vla.
f dim.

Vc.
f dim.

Cb.
f dim.

12

90

S.

Bar.

ณ ภาพ โนน ใน สวรรค์ ชั้น ก-วิ _____ และ ภาพ นี้ ใน ถ้อย ที่ ร้อย กรอง _____

mf

Pno.

S. Solo

ณ ศรี _____ ร้อย กรอง

A. Solo

ณ ศรี _____ ร้อย กรอง

T. Solo

ณ ศรี _____ ร้อย กรอง

Bar. Solo

ณ ศรี _____ ร้อย กรอง

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

99

S. *f* ไม่มี เว ลา วาย ใน ภาย นานา เนา ใน ฟ้า ใน ดิน ทั้ง ถิ่น สอง _____ *mf* เขิญ ส ดับ รั บ รศ บท

Bar.

Pno. *f*

S. Solo _____ ถิ่น สอง _____

A. Solo _____ ถิ่น สอง _____

T. Solo _____ ถิ่น สอง _____

Bar. Solo _____ ถิ่น สอง _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

14

108

S. *l - บอง* *ซึ่ง ขำ ปอง สด ดี* *ก - วี เอย* *f*

Bar.

Pno.

S. Solo Ha

A. Solo Ha

T. Solo Ha

Bar. Solo Ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

114

S.

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Ha Ha Ha

Ha Ha Ha

ff

ff

ff

ff

โอ้วาอนิจจาความรัก : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นฤดิเรก

Andante ♩ = 86

Soprano Solo

Piano

Soprano Solo

Alto Solo

Tenor Solo

Baritone Solo

Andante ♩ = 86

Violin

Viola

Violoncello

Contrabass

2

4

S. Solo *f* โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง

Pno. *mf* *mf* *mf* Ped.

S. Solo *f* โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง

A. Solo *f* โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง

T. Solo *f* โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง

Bar. Solo *f* โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง

Vln. *mf* 6

Vla. 6

Vc. *mf* *mp*

Cb. *mf* *mp*

Detailed description: This is a page of a musical score, page 169, marked with a '2' in the top left. It features vocal soloists and an orchestra. The vocal parts include Soprano (S. Solo), Alto (A. Solo), Tenor (T. Solo), and Baritone (Bar. Solo). The instrumental parts include Piano (Pno.), Violin (Vln.), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The score is in G major (one sharp) and 4/4 time. The vocal lines are in Thai, with lyrics: 'โฉ่ ว่า อ นิจ จา ความ รัก ฟัง'. The piano accompaniment includes a 'Ped.' (pedal) marking. The strings play a rhythmic pattern. Dynamics include *f* (forte) for the vocalists and *mf* (mezzo-forte) and *mp* (mezzo-piano) for the instruments. A '6' indicates a sixteenth-note figure in the violin and viola parts.

7

S. Solo

ประ จักษ์ ดั่ง สาย น้ำ ไหล ดัง

Pno.

S. Solo

mp

ไหล ดัง

A. Solo

mp

ไหล ดัง

T. Solo

mp

ไหล ดัง

Bar. Solo

mp

ไหล ดัง

Vln.

mf

Vla.

mf

Vc.

Cb.

4

9

S. Solo

แต่ จะ เขียว เป็น เกลียว ไป ที่ไหน

Pno.

S. Solo

แต่ จะ เขียว เป็น เกลียว ไป

A. Solo

แต่ จะ เขียว เป็น เกลียว ไป

T. Solo

แต่ จะ เขียว เป็น เกลียว ไป

Bar. Solo

แต่ จะ เขียว เป็น เกลียว ไป

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

11

S. Solo

เลย จะ ไหล คืน มา สตรี ได ใน ภาพ จม แดน

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

6

14

S. Solo

มี ได้ แค้น เหมือน ออก ข้า

Pno.

f 3 3 3 3

S. Solo

ใน ภาพ จบ แดน ข้า

A. Solo

ใน ภาพ จบ แดน ข้า

T. Solo

ใน ภาพ จบ แดน ข้า

Bar. Solo

ใน ภาพ จบ แดน ข้า

Vln.

f 3 3 3

Vla.

f 3 3 3

Vc.

3 3 3 3

Cb.

3 3

17 *f*

S. Solo ด้วย ใฝ่ รัก ให้ เกิด พัก ดรา จะมี แต่

Pno. *mf*

S. Solo ข้า ใฝ่ รัก ให้ เกิด ดรา

A. Solo ข้า ใฝ่ รัก ให้ เกิด ดรา

T. Solo ข้า ใฝ่ รัก ให้ เกิด ดรา

Bar. Solo ข้า ใฝ่ รัก ให้ เกิด ดรา

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

8

20

S. Solo

เว ท นา เป็น เนือง นิตย โฉ ว่า นา เสีย ดาย ตั นั ก

Pno.

S. Solo

นิตย

A. Solo

นิตย

T. Solo

นิตย

Bar. Solo

นิตย

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

23

S. Solo

เพราะ เชื่อ ล้น หลง รัก... จึง... ขำ... จิต... จะ ออก เชื่อ

Pno.

S. Solo

เชื่อ ล้น หลง รัก... จึง... ขำ... จิต

A. Solo

เชื่อ ล้น หลง รัก... จึง... ขำ... จิต

T. Solo

เชื่อ ล้น หลง รัก... จึง... ขำ... จิต

Bar. Solo

เชื่อ ล้น หลง รัก... จึง... ขำ... จิต

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

10

26

S. Solo

ลือ ชั่ว ไป ทัว ทิศ เมื่อ พลัง คิด ผิด แล้ว จะ โทษ

Pno.

S. Solo

เมื่อ พลัง คิด ผิด แล้ว จะ โทษ

A. Solo

เมื่อ พลัง คิด ผิด แล้ว จะ โทษ

T. Solo

เมื่อ พลัง คิด ผิด แล้ว จะ โทษ

Bar. Solo

เมื่อ พลัง คิด ผิด แล้ว จะ โทษ

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

29 11

S. Solo *ใคร*

Pno. *f* *p* *Ped.*

S. Solo *ใคร*

A. Solo *ใคร*

T. Solo *ใคร*

Bar. Solo *ใคร*

Vln. *f*

Vla. *p*

Vc. *ใคร*

Cb. *ใคร*

คณิงจิต : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญดีเรก

$\text{♩} = 80$

Soprano Solo *mp* Hm

Piano *mp*

Soprano *mp* Hm

Alto *mp* Hm

Tenor *mp* Hm

Baritone *mp* Hm

$\text{♩} = 80$

Violin *mp*

Viola *mp*

Violoncello *mp*

Contrabass *mp*

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo is marked as quarter note = 80. The vocal parts (Soprano Solo, Soprano, Alto, Tenor, Baritone) all begin with a rest followed by a half note on G4, marked *mp* and with a fermata. The piano accompaniment consists of a piano (Piano), violin, viola, violoncello, and contrabass. The piano part features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and a more complex eighth-note pattern in the left hand. The string ensemble (Violin, Viola, Violoncello, Contrabass) provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns, all marked *mp*.

2

3

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Hm

Hm

Hm

Hm

Hm

Hm

f

f

f

f

6

S. Solo

โอ้ คิด มา ส่า-รพัด จะ ดัด ขาด ดัด สวาท ดัด รัก มิ ยัก ไหว

f

Pno.

mf

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

mp

Vla.

mp

Vc.

mp

Cb.

mp

4

8

S. Solo

ถวิล หวัง นิ่ง นึก_อนาถ ใจ ถึง เกาะ ใหญ่ รา-ช คราม พอ ยาม

Pno.

S. Solo

ถวิล หวัง นิ่ง นึก_อนาถ ใจ

A. Solo

ถวิล หวัง นิ่ง นึก_อนาถ ใจ

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

10

S. Solo

เย็น ดู ห่าง ยานบ้าน ช่อง ทั้ง สอง ผัง ระวัง ทั้ง

Pno.

S. Solo

A. Solo

ระวัง ทั้ง

T. Solo

ระวัง ทั้ง

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

6

12

S. Solo

สัตร์ นำ จะ ทำ เข็ญ เป็น ที่ อยู่ ผู้ ร้าย ไมภาย เว้น

Pno.

S. Solo

A. Solo

สัตร์ นำ จะ ทำ เข็ญ เป็น ที่ อยู่ ผู้ ร้าย ไมภาย เว้น

T. Solo

สัตร์ นำ จะ ทำ เข็ญ เป็น ที่ อยู่ ผู้ ร้าย ไมภาย เว้น

Bar. Solo

Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

14

mf

S. Solo

เทียว ชอน เร้น ดี เรือ เหลือ ระอา Hm

Pno.

S. Solo

A. Solo

เทียว ชอน เร้น ดี เรือ เหลือ ระอา Hm

mf

T. Solo

8 เทียว ชอน เร้น ดี เรือ เหลือ ระอา Hm

Bar. Solo

Hm

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

16

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mf

Hoo Hoo

Hoo Hoo

Hoo Hoo

Hoo Hoo

mf

mf

Detailed description: This page of a musical score covers measures 16 and 17. It features a vocal ensemble with four soloists (Soprano, Alto, Tenor, and Baritone) and a full orchestra. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4. In measure 16, the Soprano Soloist has a melodic line, while the other vocalists and the piano accompaniment are silent. In measure 17, all vocalists enter with the word 'Hoo' on a long note. The piano accompaniment consists of a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and a more complex eighth-note pattern in the left hand. The dynamic marking *mf* (mezzo-forte) is present in the piano part and the string sections.

18

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

10

20

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

Hoo

Hoo

Hoo

Hoo

Detailed description: This page of a musical score covers measures 10 through 20. It features a vocal solo section with four parts: Soprano (S. Solo), Alto (A. Solo), Tenor (T. Solo), and Baritone (Bar. Solo). Each vocal part has a long, sustained note with a 'Hoo' lyric underneath. The piano accompaniment (Pno.) is shown in a grand staff with treble and bass clefs, featuring a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. Below the vocal parts, the string section is arranged in a grand staff with Violin (Vln.), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.) parts. The Violin and Viola parts have melodic lines with slurs and accents, while the Cello and Contrabass parts have a more rhythmic, eighth-note pattern. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 4/4. Measure numbers 10, 20, and 20 are indicated at the beginning of the score.

22

S. Solo *f*
พระ สุ ริ ยง ลง ลับ พยับ ฝน ดู มัว มน มีด มีด

Pno. *f*

S. Solo *mf*
พระ ยง ฝน มัว

A. Solo *mf*
พระ ยง ฝน มัว

T. Solo *mf*
พระ ยง ฝน มัว

Bar. Solo *mf*
พระ ยง ฝน มัว

Vln. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

12

24

S. Solo

ทุก ทิศ ศา _____ ถึง ทาง ลัด ดัด ทาง มา กลาง

Pno.

S. Solo

ทุก ศา _____

A. Solo

ทุก ศา _____

T. Solo

ทุก ศา _____

Bar. Solo

ทุก ศา _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

26 *mf*

S. Solo
 นา _____ ทั้ง แฝก คา แหม กก ขึ้น รัก

Pno.

S. Solo
 นา _____ ทั้ง แฝก คา แหม กก ขึ้น รัก

A. Solo *mf*
 นา _____ ทั้ง แฝก คา แหม กก ขึ้น รัก

T. Solo
 นา _____

Bar. Solo
 นา _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

14

28

S. Solo
เรียว เป็น เกา ง่า น้า เล็ง อดู เวียง ว้าง

Pno.

S. Solo
เรียว

A. Solo
เรียว

T. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

30

S. Solo

เห็น ดุ่ม ดุ่ม หนุ่ม สาว เป็น กราว เกรี้ยว ล้วน เรือ

Pno.

S. Solo

เรือ

A. Solo

เรือ

T. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

16

32

S. Solo
เพรียว พร้อม หน้า พวก ปลา เลย

Pno.

S. Solo
เพรียว พร้อม หน้า พวก ปลา เลย

A. Solo
เพรียว พร้อม หน้า พวก ปลา เลย

T. Solo
ha ha

Bar. Solo
ha ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

34

S. Solo *f*
เขา ถ่อ คล่อง ว่อง ไว ไป เป็น ยึด เรือ เรา ผิด เพื่อ มา นิจจา เอ้ย

Pno. *mf*

S. Solo
Hoo Hoo Hoo

A. Solo
Hoo Hoo Hoo

T. Solo
Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo
Hoo Hoo Hoo

Vln. *mf*

Vla.

Vc.

Cb.

18

36

S. Solo
ต้อง ถอน คำ รำ ไป ทั้ง ไม่เคย ประ เดี่ยว เสย

Pno.

S. Solo
Hoo ไม่เคย ประ เดี่ยว เสย

A. Solo
Hoo

T. Solo
Hoo

Bar. Solo
Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

38

S. Solo
สวป ตรง เข้า พง รก Ha

Pno.
mf

S. Solo
สวป ตรง เข้า พง รก

A. Solo
Ha

T. Solo
Ha

Bar. Solo
Ha

Vln.
mf

Vla.
mf

Vc.
mf

Cb.
mf

20

40

S. Solo

กลับ ถอย หลัง รั้ง รอ เฝ้า ถ้อ ถอน เรือ ขย่อน โยก โยน กระ โถน หก

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

42

S. Solo

เจียบ สัจด์ สัตว์ ปา ค ณา นก_____ น้ำ ค้าง ดก พราง

Pno.

S. Solo

Ha ha ha ha

A. Solo

Ha ha ha ha

T. Solo

Ha ha ha ha

Bar. Solo

Ha ha ha ha

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

22

44

S. Solo

พราย พระ พาย พัด— ไม่ เห็น คล่อง ต่อง ค้าง อยู่ กลาง

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

46

S. Solo

ทึ่ง พอ หยุด ยง จู๋ ช่ม มา รุ่ม

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

24

48

S. Solo
กั๊ด เป็น กลุ่ม กลุ่ม กลุ่ม กาย เหมือน ทราย ชัด ต่อง

Pno.

S. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

A. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

T. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln.
Vla.
Vc.
Cb.

50

S. Solo
นั่ง บัด แปะ ไป มิ ได้ นอน

Pno.

S. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

A. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

T. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

26

52

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

Hoo

Hoo

Hoo

Hoo

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

54

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

f

p

mp

Hoo

ลำนำราตรี: มันทรามโนราห์

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นุญดีเรก

Lento ♩ = 60

Baritone Solo

Piano

mp *cresc.*

Lento ♩ = 60

Soprano Solo

mf

Hoo_____ Hoo_____

Alto Solo

mf

Hoo_____ Hoo_____

Tenor Solo

mf

Hoo_____ Hoo_____

Baritone Solo

mf

Hoo_____ Hoo_____

Violin

mf

Viola

mf

Violoncello

mf

Contrabass

mf

2

5 *mf*

Bar. *mf*
 เหน้ เลาย ถึ ดา โฉม สลา ลี วัน รับ สั้ง บัง คม

Pno. *mf*

S. Solo *f*
 เหน้ เลาย ถึ Hoo

A. Solo *f*
 เหน้ เลาย ถึ Hoo

T. Solo *f*
 เหน้ เลาย ถึ Hoo

Bar. Solo *f*
 เหน้ เลาย ถึ Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8 *f*

Bar. *f*
คัล ชั่น นั้ง บน ชั่น เกรริน ทอง _____ แกล้ง ประ ดิษฐ์ คัด คำ ชับ ล่านา ทำา

Pno.

S. Solo ทอง _____

A. Solo ทอง _____

T. Solo ทอง _____

Bar. Solo ทอง _____

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

4

12

Bar.
 นอง โฉ่ ยาม คำ ย่า ช้อง ให้ มัว หมอง ใน วิญญา

Pno.

S. Solo
 โฉ่ ยาม คำ ย่า ช้อง ให้ มัว หมอง ใน วิญญา

A. Solo
 โฉ่ ยาม คำ ย่า ช้อง ให้ มัว หมอง ใน วิญญา

T. Solo
 โฉ่ ยาม คำ ย่า ช้อง ให้ มัว หมอง ใน วิญญา

Bar. Solo
 โฉ่ ยาม คำ ย่า ช้อง ให้ มัว หมอง ใน วิญญา

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

15 *mp*
Bar. Ah 28

Pno. *p*

S. Solo *mp*
Hm Hoo.

A. Solo *mp*
Hm Hoo.

T. Solo *mp*
8 Hm Hoo.

Bar. Solo *mp*
Hm Hoo.

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 15, 16, and 17. It features a vocal ensemble with Baritone, Soprano, Alto, Tenor, and Baritone Soloists, a Piano accompaniment, and a full orchestra including Violins, Violas, Violas, Cellos, and Contrabass. The vocal parts are marked *mp* and include lyrics 'Ah', 'Hm', and 'Hoo.'. The piano part is marked *p*. The string parts are marked *mf*. The score is in a key with two flats and a 3/4 time signature. Measure 15 begins with a baritone soloist singing 'Ah' over a piano accompaniment. The vocal soloists enter in measure 16 with 'Hm' and 'Hoo.' in measure 17. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The string parts provide harmonic support with various textures, including sustained notes and moving lines.

6

18 *mf*

Bar. แล ชม พนม พ นัส ไม่ ถ นัต นัย นา

Pno. *mf* *cresc.*

S. Solo *mf* นัย นา

A. Solo *mf* นัย นา

T. Solo *mf* นัย นา

Bar. Solo *mf* นัย นา

Vln. *mf* *cresc.*

Vla. *mf* *cresc.*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

21

Bar. *f* ข่าง มีด มีด ทุก ที ศา มีด ทั้ง ฟา ดิน _____ ดง _____

Pno. *f*

S. Solo ข่าง มีด ที ศา มีด ทั้ง ฟา

A. Solo ข่าง มีด ที ศา มีด ทั้ง ฟา

T. Solo ข่าง มีด ที ศา มีด ทั้ง ฟา

Bar. Solo ข่าง มีด ที ศา มีด ทั้ง ฟา

Vln. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

8

24

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

26

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score consists of ten staves. The top staff is for Baritone (Bar.), which is mostly silent with rests. The second staff is for Piano (Pno.), featuring a complex accompaniment with sixteenth-note patterns in the bass and chords in the treble. The next four staves are for vocal soloists: Soprano (S. Solo), Alto (A. Solo), Tenor (T. Solo), and Baritone (Bar. Solo). Each vocal line begins with a long note followed by the syllable 'Hoo' and then continues with a melodic line. The bottom four staves are for string instruments: Violin (Vln.), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The Violin and Viola parts have melodic lines, while the Violoncello and Contrabass parts provide a rhythmic foundation with sixteenth-note patterns.

10

29

Bar.

Pno.

S. Solo *f*
เห่ ไลย Hoo Hoo

A. Solo *f*
เห่ ไลย Hoo Hoo

T. Solo *f*
เห่ ไลย Hoo Hoo

Bar. Solo *f*
เห่ ไลย Hoo Hoo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

mp

32

Bar. *mf*
โ้ ว่า พระ ศ ศิ ธร

Pno. *mf*

S. Solo *mf*
มีด ทั้ง ฟ้า ดิน ดง

A. Solo
มีด ทั้ง ฟ้า ดิน ดง

T. Solo
มีด ทั้ง ฟ้า ดิน ดง

Bar. Solo
มีด ทั้ง ฟ้า ดิน ดง

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Cb.

12

35

Bar. *f*
ข้าง ลอย รอน รถ ทรง แจ่ม กระ จ่าง สว่าง วง _____ ส่อง ที่ ตรง แกล

Pno.

S. Solo _____ ส่อง ที่ ตรง แกล

A. Solo _____ ส่อง ที่ ตรง แกล

T. Solo _____ ส่อง ที่ ตรง แกล

Bar. Solo _____ ส่อง ที่ ตรง แกล

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

38 13

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

14

41

Bar. *f*
หวน นวล ละ ออง มณ ทา ทอง ดอง ใจ Ah

Pno.

S. Solo *f*
ใจ Ah

A. Solo *f*
ใจ Ah

T. Solo *f*
ใจ Ah

Bar. Solo *f*
ใจ Ah

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

44 15

Bar. *Ah* *Ah*

Pno. *mf*

S. Solo *Ah* *Ah*

A. Solo *Ah*

T. Solo *Ah* *Ah*

Bar. Solo *Ah* *Ah*

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

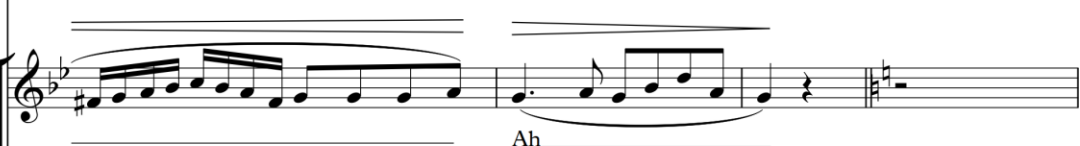
Cb. *mf*

16

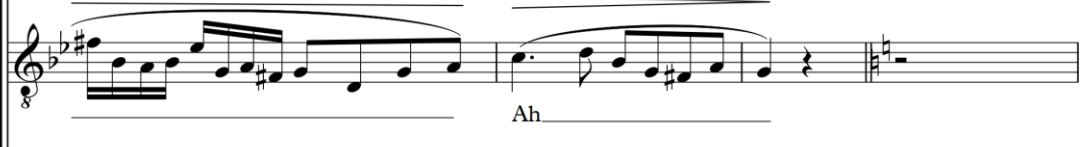
47

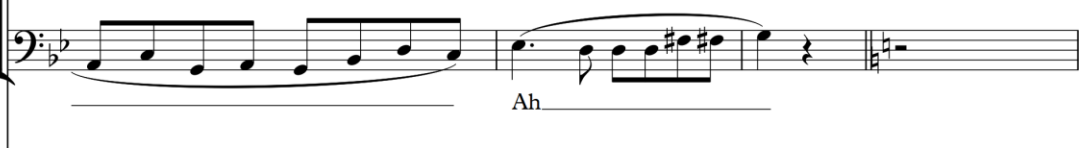
Bar.
Ah ภุม ริน บิน ค้อย ค้อย

Pno.

S. Solo
Ah

A. Solo
Ah

T. Solo
Ah

Bar. Solo
Ah

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

50

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

18

53 *mf*

Bar. *mf*
 แมง ภู น้อย ให้ เศร้าสร้อย โศก ทรวง ด้วย กลีบ ห่ม พุ่ม พวง ไม่

Pno. *mf*

S. Solo *mf*
 ทรวง ด้วย กลีบ ห่ม พุ่ม พวง ไม่

A. Solo *mf*
 ทรวง ด้วย กลีบ ห่ม พุ่ม พวง ไม่

T. Solo *mf*
 ทรวง ด้วย กลีบ ห่ม พุ่ม พวง ไม่

Bar. Solo *mf*
 ทรวง ด้วย กลีบ ห่ม พุ่ม พวง ไม่

Vln. *mf*

Vla.

Vc.

Cb.

56

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

20

58

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

61 *mf*

Bar. *mf*
ลม โขย ระ ไรย กลิ่น หอม กระ ถิน

Pno. *cresc.* *mf*

S. Solo *mf*
ให้ อุ บล เปรง บาน

A. Solo *mf*
ให้ อุ บล เปรง บาน

T. Solo *mf*
ให้ อุ บล เปรง บาน

Bar. Solo *mf*
ให้ อุ บล เปรง บาน

Vln. *cresc.* *mf*

Vla. *cresc.* *mf*

Vc. *cresc.* *mf*

Cb. *cresc.* *mf*

22

65

Bar. *f*

พิ มาณ_ มณ_ ทา ผกาภาณฺณ มา ทราบ ชาน_ ทรวง เย็น_ หอม ประ ด้ อยู่

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

68

Bar. *mp*
ไกล่ แล ก็ ไม่ ใครเห็น_ น้ำ ค้าง พราง สาด กระ_ เข็น ยะ_ เขือก

Pno. *mp*

S. Solo *mp*
ยะ_ เขือก

A. Solo *mp*
ยะ_ เขือก

T. Solo *mp*
ยะ_ เขือก

Bar. Solo *mp*
ยะ_ เขือก

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

24

71

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

74 f

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

26

76

Bar. *เสื่อ สวม นวม หุ่น ไม่ เหมือน อุ่ม แอบ องค์ หอม ดอก ไม้ ที่ ใน ดง ไม่ เหมือน ทรง สุน คณ ธา*

Pno. *mf*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

79 *f*

Bar. *f*
แป้ง สด รส รื่น ไม่ เหมือน ทรง ส คน ธา เห็น อื่น อื่น ไม่ ขึ้น ดา

Pno. *mp*

S. Solo *f*
เห็น อื่น อื่น ไม่ ขึ้น ดา

A. Solo *f*
เห็น อื่น อื่น ไม่ ขึ้น ดา

T. Solo *f*
เห็น อื่น อื่น ไม่ ขึ้น ดา

Bar. Solo *f*
เห็น อื่น อื่น ไม่ ขึ้น ดา

Vln. *mf*

Vla.

Vc. *mf*

Cb.

28

81

Bar. เหมือน ได้ เห็น หน้า พระ น้อง เอย

Pno. *dim.*

S. Solo เหมือน ได้ เห็น หน้า พระ น้อง เอย

A. Solo เหมือน ได้ เห็น หน้า พระ น้อง เอย

T. Solo เหมือน ได้ เห็น หน้า พระ น้อง เอย

Bar. Solo เหมือน ได้ เห็น หน้า พระ น้อง เอย

Vln.

Vla.

Vc.

Cb. *dim.*

84

Bar.

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

30

86 **poco rit.** . . .

The musical score consists of ten staves. The Baritone (Bar.) staff is mostly silent. The Piano (Pno.) staff features a rhythmic accompaniment of eighth notes with a **poco rit.** marking. The vocal soloists (S. Solo, A. Solo, T. Solo, Bar. Solo) perform a melodic line with the syllable "Hoo" and a **ff** dynamic. The string section (Vln., Vla., Vc., Cb.) provides harmonic support with various rhythmic patterns and a **ff** dynamic. The score concludes with a double bar line.

วิจิตร : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญดีเรก

Larghetto ♩ = 60

Baritone Solo *mf*
พระ

Piano *f*
f
Red.

Soprano Solo *mf*
พระ

Alto Solo *mf*
พระ

Tenor Solo *mf*
พระ

Baritone Solo *mf*
พระ

Larghetto ♩ = 60

Violin *f*

Viola *f*

Violoncello *f*

Contrabass *f*

2

3

Bar. Solo

เสด็จ ลด เลี้ยว เทียวชม มี ม โน ภิ รมย์ แจ่มใส

S. Solo

เสด็จ

A. Solo

เสด็จ

T. Solo

เสด็จ

Bar. Solo

เสด็จ

Vln. *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

6

Bar. Solo

เปลว ปลอง ทอง อ่า ไพ พั้น ลาด ดาด ไป ด้วย เงิน งาม

S. Solo

รมย์ แจ่ม ไส

A. Solo

รมย์ แจ่ม ไส

T. Solo

รมย์ แจ่ม ไส

Bar. Solo

รมย์ แจ่ม ไส

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

4

9

Bar. Solo

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

rall.

f

f

f

f

LW

A Tempo

12

Bar. Solo

दान दारा रघु योय थोङ्ग त्थि प्ररुत्त प्लोय रेोन ओ रराम

mf

S. Solo

mp

เพ ดาน ดา รา ระ ย่า ย้อย

A. Solo

mp

เพ ดาน ดา รา ระ ย่า ย้อย

T. Solo

mp

เพ ดาน ดา รา ระ ย่า ย้อย

Bar. Solo

mp

เพ ดาน ดา รา ระ ย่า ย้อย

A Tempo

Vln.

mf

Vla.

mf

Vc.

mf

Cb.

mf

6

15

Bar. Solo

อัจ กลับ แก้ว ม ณี อ คี ตาม ส ว่าง งาม แว วั น จั บ จิน ดา

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

18

Bar. Solo

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

8

21 **rall.** **A Tempo**

Bar. Solo

มี ชะ ราก ฝรั่ง _____ เว็ ง เป็น เขิง _____ ชั น _____ ลั น ทอง

S. Solo

มี ชะ ราก ฝรั่ง _____

A. Solo

มี ชะ ราก ฝรั่ง _____

T. Solo

มี ชะ ราก ฝรั่ง _____

Bar. Solo

มี ชะ ราก ฝรั่ง _____

Vln.

rall. **A Tempo**

Vla.

Vc.

Cb.

24

Bar. Solo

คำ ทำ คั้น กั้น ฝา จ ลัก รูป สิง สัตว์ นานา ดุน เด่น ออก มา เหมือน

S. Solo

เด่น ออก มา เหมือน

A. Solo

เด่น ออก มา เหมือน

T. Solo

เด่น ออก มา เหมือน

Bar. Solo

เด่น ออก มา เหมือน

Vln.

Vla.

Vc.

arco

Cb.

arco

10

27 **rall.** **A Tempo**

Bar. Solo *f* *mp*
จริง ทั้ง เนื้อ นก ดั่ง เป็น เห็น ประหลาด พฤษชาติ เหมือน จะ ไทว ไทว

S. Solo
จริง

A. Solo
จริง

T. Solo
จริง

Bar. Solo
จริง

Vln. *f* *mf* **rall.** **A Tempo**

Vla. *f* *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

30

Bar. Solo

กึ่ง _____ อัน รูป เสือ สีห์ หมี่ กระ ทิง _____ เหมือน จะ ย่าง วาง รัง เวียน

S. Solo

_____ อัน รูป เสือ สีห์ หมี่ กระ ทิง _____ เหมือน จะ ย่าง วาง รัง เวียน

A. Solo

_____ อัน รูป เสือ สีห์ หมี่ กระ ทิง _____ เหมือน จะ ย่าง วาง รัง เวียน

T. Solo

_____ อัน รูป เสือ สีห์ หมี่ กระ ทิง _____ เหมือน จะ ย่าง วาง รัง เวียน

Bar. Solo

_____ อัน รูป เสือ สีห์ หมี่ กระ ทิง _____ เหมือน จะ ย่าง วาง รัง เวียน

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

12

33

Bar. Solo

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln.

Vla.

Vc.

Cb.

โศกความรัก : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญติเรก

Adagio ♩ = 66

Baritone Solo *mf*
ใน เพลง ปี่ ว่า สาม พราหมณ์

Piano *legato* *p* *mp*
3

Soprano Solo *mf*
ใน เพลง ว่า

Alto Solo *mf*
ใน เพลง ว่า

Tenor Solo *mf*
ใน เพลง ว่า

Baritone Solo *mf*
ใน เพลง ว่า

Adagio ♩ = 66

Violin *p* *mp*
3

Viola *p* *mp*
3

Violoncello *p* *mp*

Contrabass *mp*

2

4

Bar. Solo

เอ๋ย ยัง ไม่ เคย ชม พิ สมัย ถึง ร้อย ฟู ผา สุ มา ลัย จะ ชื่น ใจ เหมือน สตรี ไม่ มี

Pno.

S. Solo

เอ๋ย ยัง ไม่ เคย ชม พิ สมัย ถึง ร้อย ฟู ผา สุ

A. Solo

เอ๋ย ยัง ไม่ เคย ชม พิ สมัย ถึง ร้อย ฟู ผา สุ

T. Solo

เอ๋ย ยัง ไม่ เคย ชม พิ สมัย ถึง ร้อย ฟู ผา สุ

Bar. Solo

เอ๋ย ยัง ไม่ เคย ชม พิ สมัย ถึง ร้อย ฟู ผา สุ

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

8

Bar. Solo

เลย พระจันทร์ จร สว่าง กลาง โขยมไม้ เทียบโฉม นางงาม พี่พราหมณ์เอ๋ย แม้น ได้ แก้ว แล้ว

Pno.

S. Solo

โฉม นาง พี่พราหมณ์เอ๋ย ได้

A. Solo

โฉม นาง พี่พราหมณ์เอ๋ย ได้

T. Solo

เอ๋ย ได้

Bar. Solo

เอ๋ย ได้

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

f

4

12

Bar. Solo

จะ ค่อย ประ คอง เคย_   ถ นอม เขย ชม โฉม ประ โลม ลาน_____

Pno.

S. Solo

จะ ค่อย ประ คอง เคย_

A. Solo

จะ ค่อย ประ คอง เคย_

T. Solo

จะ ค่อย ประ คอง เคย_

Bar. Solo

จะ ค่อย ประ คอง เคย_

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

15

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

ถึง ม้วย

Hoo

mp

6

16

Bar. Solo

ดิน สิ้น ฟา

Pno.

cresc.

S. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp*

A. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp*

T. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp*

Bar. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp*

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

17

Bar. Solo

ม หา สมุทรา ไม่ ลิ่น สุด ความ

Pno.

S. Solo

Hoo
mp

A. Solo

Hoo
mp

T. Solo

Hoo
mp

Bar. Solo

Hoo
mp

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

8

18

Bar. Solo

รัก สมัคร สมาน แม่ อยู่ใน สุ ภา ธาร ขอ

Pno.

S. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp* อยู่ใน สุ ภา ธาร ขอ

A. Solo

mp Hoo *mp* Hoo อยู่ใน สุ ภา ธาร ขอ

T. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp* อยู่ใน สุ ภา ธาร ขอ

Bar. Solo

Hoo *mp* Hoo *mp* อยู่ใน สุ ภา ธาร ขอ

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

20

Bar. Solo

พบ พาน พิศ วาส มี คลาด คลา แม่ เนื้อ เย็น เป็น ห่วง

Pno.

S. Solo

พบ พาน พิศ วาส มี คลาด คลา แม่ เนื้อ เย็น เป็น ห่วง

A. Solo

พบ พาน พิศ วาส มี คลาด คลา แม่ เนื้อ เย็น เป็น ห่วง

T. Solo

พบ พาน พิศ วาส มี คลาด คลา

Bar. Solo

พบ พาน พิศ วาส มี คลาด คลา

Vln. 1

mf

Vla.

mf

Vc.

mf

Cb.

mf

10

22

Bar. Solo

ม หรร ณพ ฟี ขอ พบ ศรี สวัสดิ์ เป็น มัจ ฉา แม่ เป็น บัว

Pno.

S. Solo

ม หรร ณพ ฟี ขอ พบ ศรี สวัสดิ์ เป็น มัจ ฉา แม่ เป็น บัว

A. Solo

ม หรร ณพ ฟี ขอ พบ ศรี สวัสดิ์ เป็น มัจ ฉา แม่ เป็น บัว

T. Solo

Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo

Hoo Hoo Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

24

Bar. Solo *mf*
 ตัว พี่ เป็น ฤ-ม รา _____ เขย ผกา โก สม ปทุม ทอง แม่ เป็น ถ้ำ อ่า

Pno. *mp*

S. Solo *mf*
 เขย ผกา โก สม ปทุม ทอง

A. Solo *mf*
 เขย ผกา โก สม ปทุม ทอง

T. Solo
 เขย ผกา โก สม ปทุม ทอง

Bar. Solo
 เขย ผกา สม ทอง

Vln. 1 *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Cb. *mp*

12

29

Bar. Solo

ไพ ขอ ให้ พี่ เป็น ราช สี่ ห์ สม ภู เป็น คู่ ครอบ ขอ ติด ตาม ทราม ส

Pno.

S. Solo

ไพ ขอ ให้ พี่ เป็น

A. Solo

ไพ ขอ ให้ พี่ เป็น

T. Solo

8 ไพ ขอ ให้ พี่ เป็น

Bar. Solo

ไพ ขอ ให้ พี่ เป็น

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

33

Bar. Solo

งวน นवल ละ ออง เป็น คู่ ครอง พิศ वास ทุกชาติ ไป

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

14

37

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

cresc.

f

Red.

p *cresc.* *f*

Hoo Hoo Hoo

p *cresc.* *f*

Hoo Hoo Hoo

p *cresc.* *f*

Hoo Hoo Hoo

p *cresc.* *f*

Hoo Hoo Hoo

cresc.

f

cresc.

f

f

f

40

Bar. Solo

Pno.

S. Solo
Hoo

A. Solo
Hoo

T. Solo
Hoo

Bar. Solo
Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

16

41

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Cb.

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

mp *pp*

ต้องจิต : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ นฤดิเรก

Andantino ♩ = 60

Baritone Solo

Piano

Soprano Solo

Alto Solo

Tenor Solo

Baritone Solo

Violin

Viola

Violoncello

Double Bass

ff *mf* *f* *mf* *f* *f* *ff* *ff* *ff*

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

2

5 *f*

Bar. Solo

นั่ง คำนึง ถึง นอง ผู้ ต้อง จิต แม่ มีง มิดร ยอด รัก ลัก ษ

Pno.

S. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

A. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

T. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln. 1

mf

Vla.

mf

Vc.

mf

Db.

mf

8

Bar. Solo

มี ความ รัก รุก ทุก ที ภา และ ภา ดรี บ ได้ มี

Pno.

S. Solo

บ ได้ มี

A. Solo

บ ได้ มี

T. Solo

บ ได้ มี

Bar. Solo

บ ได้ มี

Vln. 1

Vla.

Vc.

mp

Db.

mp

4

11

Bar. Solo

สร้าง รัก สัก เว ลา นก กลาง วัน สุ ริ ยัน แจม กระ ฉ่าง

Pno.

S. Solo

สร้าง รัก สัก เว ลา

A. Solo

สร้าง รัก สัก เว ลา

T. Solo

สร้าง รัก สัก เว ลา Ha ha ha

Bar. Solo

สร้าง รัก สัก เว ลา Ha ha ha

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

14

Bar. Solo *f*
เป็น หน้า น้อง ฟอง กลาง ห่าง เว หา ยาม รา ตรี พี พี นิจ พิศ

Pno. *f* *mf*

S. Solo
จาง _____

A. Solo
จาง _____

T. Solo
8 ha

Bar. Solo
ha

Vln. 1 *f* *mf*

Vla. *f* *mf*

Vc. *mf*

Db. *mf*

6

17

Bar. Solo

นภา _____ ก็ เห็น หน้า โฉม ตรู อยู่ แทน จันทร

Pno.

S. Solo

Ha _____ ก็ เห็น หน้า โฉม ตรู อยู่ แทน จันทร

A. Solo

Ha _____ ก็ เห็น หน้า โฉม ตรู อยู่ แทน จันทร

T. Solo

Ha _____ ก็ เห็น หน้า โฉม ตรู อยู่ แทน จันทร

Bar. Solo

_____ ก็ เห็น หน้า โฉม ตรู อยู่ แทน จันทร

Vln. 1

mp

Vla.

mp

Vc.

mp

Db.

mp

20

Bar. Solo

ถึง ยาม นอน พี่ นอน — ถอน ใจ ใหญ่   *f*   แว่ว เสียง ใส แว่ว ขยับ

Pno.

S. Solo

ถอน ใจ ใหญ่

A. Solo

ถอน ใจ ใหญ่

T. Solo

ถอน ใจ ใหญ่

Bar. Solo

ถอน ใจ ใหญ่

Vln. 1

f   *mf cresc.*

Vla.

f   *mf cresc.*

Vc.

f   *mf cresc.*

Db.

f   *mf cresc.*

8

23

Bar. Solo

ขึ้น รับ ขวัญ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

26

Bar. Solo

เห็น รูป นาง ขำ เตียง เตียง หมอน นั้น หาย โศก คัลย์ นอน ยิ้ม กระ หยิ้ม ใจ ใจ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

10

29

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

mf

mf

mf

mf

33

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

ต้อง ชัด ต้อง ชัด ต้อง ชัด

ต้อง ชัด ต้อง ชัด ต้อง ชัด

ต้อง ชัด ต้อง ชัด ต้อง ชัด

ต้อง ชัด ต้อง ชัด ต้อง ชัด

ff *mf*

ff *mf*

ff *mf*

ff *mf*

12

37

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Ha

Hoo

Hoo

Hoo

Hoo

41

Bar. Solo

Pno. *mp*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla. *mp*

Vc.

Db.

Ha

Ha

Ha

Ha

14

43

Bar. Solo

Pno. *mp*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

45

Bar. Solo

Pno. *mp*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

16

47

Bar. Solo

Pno. *mp*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

49 *f*

Bar. Solo

เมื่อ ลม โขย ไรย กลิ่น ผกา กรอง _____ มา

Pno.

S. Solo
Hoo _____

A. Solo
Hoo _____

T. Solo
Hoo _____

Bar. Solo
Hoo _____

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Db.

18

52

Bar. Solo

ถูก ต้อง นา สา พา ผีน ไฟ ถึง ยาม เมื่อ ประ โลม โฉม อุ ไร หอม

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

55

Bar. Solo

ขึ้น ใจ ยอด มิ่ง มิ่ง มา ลี นึก ถึง ตา วนิดา

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

20

58

Bar. Solo

เมื่อ แล จัณ _____ นึก ถึง โฉมชู้ ยิ้ม รับ สำ รอล_

Pno.

S. Solo

เมื่อ แล จัณ _____

A. Solo

เมื่อ แล จัณ _____

T. Solo

เมื่อ แล จัณ _____

Bar. Solo

เมื่อ แล จัณ _____

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

61

Bar. Solo

ฟี่ นึก ถึง แก้ม นางแจล่ม ราว สุ รีย์ นึก ถึง องค์ ราว สำ ลี ที่ นุ่ม นวล

Pno.

f

S. Solo

ที่ นุ่ม นวล

A. Solo

ที่ นุ่ม นวล

T. Solo

ที่ นุ่ม นวล

Bar. Solo

ที่ นุ่ม นวล

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

22

64

Bar. Solo *f*
Ha _____ เมื่อ ยาม กอด ยอด ชี วิด_ ดิด_ ลุ รา ชื่น

Pno. *f*

S. Solo
Ha _____

A. Solo
Ha _____

T. Solo
Ha _____

Bar. Solo
Ha _____

Vln. 1

Vla.

Vc. *f*

Db. *f*

67

Bar. Solo

นา สา สุด ดอม กลิ่น หอม หวน จม พัด โขษฐ์ ราว โภช นา ขวน ให้ ลืม

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

24

70

Bar. Solo

รส เสน่ห์ ยวน เย้า กมล... เมื่อ ไห่ รุบ รุม ประ โลม โฉม เฉ - ลา ยึ่ง ให้ ดระ กอง น่อง อี ก หน

Pno.

S. Solo

เมื่อ ไห่ รุบ รุม ประ โลม โฉม เฉลา...

A. Solo

เมื่อ ไห่ รุบ รุม ประ โลม โฉม เฉลา...

T. Solo

เมื่อ ไห่ รุบ รุม ประ โลม โฉม เฉลา...

Bar. Solo

เมื่อ ไห่ รุบ รุม ประ โลม โฉม เฉลา...

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

73

Bar. Solo

ยิ่ง เห็น ยิ่ง งาม มาก_ ยิ่ง อยาก ยล ยิ่ง ได้ เขย นี ร มล ยิ่ง อยาก เขย

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

26

76

Bar. Solo *f*

ขม กลาง วัน มิ ทั้น ลิ่น สรรพ   ตะ วัน ลับ ลวง ที ภา ณีจ

Pno.

S. Solo *f*

ขม กลาง วัน มิ ทั้น ลิ่น สรรพ

A. Solo *f*

ขม กลาง วัน มิ ทั้น ลิ่น สรรพ

T. Solo *f*

ขม กลาง วัน มิ ทั้น ลิ่น สรรพ

Bar. Solo *f*

ขม กลาง วัน มิ ทั้น ลิ่น สรรพ

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Db.

79

Bar. Solo

จา เฉย _____ ขม กลาง คีน มิ ท้น ขึ้น ฤ รา เขย เว ลา เลย ล่วง ด็ก นึก

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

28

82

Bar. Solo

ซัด ใจ ถึง วัน ยาว เท่า กับ เดือน จึง เลื่อน ลี... เท่า กับ ปี หนึ่ง นี้

Pno.

f

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

f

Vla.

f

Vc.

f

Db.

f

85

Bar. Solo

ได้ ถึง ปี ยาว เท่า กับ ร้อย ฉ น้า ไชรี ก็ ยัง ไม่ นาน พอ เพื่อ รอ รัก ตลอด ชาติ มิ ขอ คลาด เสน่ห์

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

30

88

Bar. Solo

น้อง _____ ขอ ประ คอง เคียง คู่ ผู้ สม คักดิ์ ขอ จม พิต ขิด ฤ รา ย พา พักตร์

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

91 *f*

Bar. Solo

ขอ จวบ กอด ยอด รัก รื่น ฤ ดี

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

32

94

Bar. Solo *f*
รัก ส มร ย้อน คะ นิง แสน ชึ่ง จิต ที่

Pno. *mf*

S. Solo *f*
รัก ส มร ย้อน คะ นิง แสน ชึ่ง จิต

A. Solo *f*
รัก ส มร ย้อน คะ นิง แสน ชึ่ง จิต

T. Solo *f*
รัก ส มร ย้อน คะ นิง แสน ชึ่ง จิต

Bar. Solo *f*
รัก ส มร ย้อน คะ นิง แสน ชึ่ง จิต

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Db.

97

Bar. Solo

คิด ผิด มา แต่ ก่อน ถอน ใจ ใหญ่ แม่น มี มัว หลง เลย เขย อื่น ไป ก็

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

34

100

Bar. Solo คง ได้ ขึ้น อ รา มา นาน วัน ต่อ แต่ นี้ ขอ ย่า มี

Pno. *f*

S. Solo ต่อ ขอ

A. Solo ต่อ ขอ

T. Solo ต่อ ขอ

Bar. Solo ต่อ ขอ

Vln. 1 *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

103

Bar. Solo

จิต สง สัย _____

ไม่ ขอ ไกล โฉม ตรู ผู้ จอม ขวัญ

Pno.

f

S. Solo

จิต สง สัย _____

A. Solo

จิต สง สัย _____

T. Solo

จิต สง สัย _____

Bar. Solo

จิต สง สัย _____

Vln. 1

f

Vla.

f

Vc.

f

Db.

f

36

106

Bar. Solo

ขอ เเอา รัก ผูก รัก ส มัคร กัน จน กระ ทัง ชี วัน พื มร

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

109

Bar. Solo

ฉา _____ จน กระ ทัง ชี วัน _____ พี่ _____ มร _____ ฉา _____

Pno.

f *f* *rit.* *f*

S. Solo

มร _____ ฉา _____

A. Solo

มร _____ ฉา _____

T. Solo

มร _____ ฉา _____

Bar. Solo

มร _____ ฉา _____

Vln. 1

f *f* *rit.* *f*

Vla.

f *f* *f*

Vc.

f *f* *f*

Db.

f *f* *f*

38

113

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

119

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

40

122

Bar. Solo

Ped. *

Pno.

poco rit.

f

Ped. *

p

S. Solo

Haa

A. Solo

Haa

T. Solo

Haa

Bar. Solo

Haa

Vln. 1

poco rit.

3

3

3

p

Vla.

p

Vc.

p

Db.

p

เสนาหา : “มนตรามโนราห์”

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญฤดีเรก

Andante Moderato ♩ = 86

f

จะ หัก อื่น ขึ้น หัก ก็ จัก ได้ หัก อาลัย

Piano

mf

Soprano Solo

f

จะ หัก อื่น ขึ้น หัก ก็ จัก ได้ หัก อาลัย

Alto Solo

f

จะ หัก อื่น ขึ้น หัก ก็ จัก ได้ หัก อาลัย

Tenor Solo

f

จะ หัก อื่น ขึ้น หัก ก็ จัก ได้ หัก อาลัย

Baritone Solo

f

จะ หัก อื่น ขึ้น หัก ก็ จัก ได้ หัก อาลัย

Andante Moderato ♩ = 86

Violin

Viola

Violoncello

mf

Double Bass

mp

2

5

S. Solo
นี่ ไม่ หลุด สุด จัก หัก _____ สาร พัด ตัด ขาด

Pno.
3

S. Solo
นี่ ไม่ หลุด สุด จัก หัก _____ สาร พัด ตัด ขาด

A. Solo
นี่ ไม่ หลุด สุด จัก หัก _____ สาร พัด ตัด ขาด

T. Solo
นี่ ไม่ หลุด สุด จัก หัก _____ สาร พัด ตัด ขาด

Bar. Solo
นี่ ไม่ หลุด สุด จัก หัก _____ สาร พัด ตัด ขาด

Vln. 1
mf
3

Vla.
mf
3

Vc.

Db.

8

S. Solo

— ประ หลาด นั ก_ แต่ ตัด ร้ ก นี้ ไม่ ขาด ประ หลาด ใจ_

Pno.

S. Solo

— ประ หลาด นั ก_

A. Solo

— ประ หลาด นั ก_

T. Solo

— ประ หลาด นั ก_

Bar. Solo

— ประ หลาด นั ก_

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

4

12

S. Solo *f*
จะ สร้าง พร ตลอด รัก หัก สวาท_____ เพื่อ จะ ขาด ข้อ คัด พิสมัย แม่ น้อง

Pno. *mf*

S. Solo
จะ สร้าง พร ตลอด รัก หัก สวาท_____

A. Solo
จะ สร้าง พร ตลอด รัก หัก สวาท_____

T. Solo
จะ สร้าง พร ตลอด รัก หัก สวาท_____

Bar. Solo
จะ สร้าง พร ตลอด รัก หัก สวาท_____

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Db.

17 *mf*

S. Solo
 นุช บุษ บานิ คา ไลย จะ ได้ ไป สู่ สวรรค์ ชั้น โส พัส

Pno.

S. Solo *mf*
 จะ ได้ ไป สู่ สวรรค์ ชั้น โส พัส

A. Solo *mf*
 จะ ได้ ไป สู่ สวรรค์ ชั้น โส พัส

T. Solo *mf*
 จะ ได้ ไป สู่ สวรรค์ ชั้น โส พัส

Bar. Solo *mf*
 จะ ได้ ไป สู่ สวรรค์ ชั้น โส พัส

Vln. 1 *mp cresc.*

Vla. *mp cresc.*

Vc. *mp cresc.*

Db. *mp cresc.*

6

21

S. Solo *f*
จิ้ง หยุด ท้า ยับ ยั้ง ตั้ง อา ศรม รัก ษา พรห ม จรรย ด้วย กัน หมด

Pno. *mf*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc.

Db.

25 *cresc.*

S. Solo
Hm _____ อุต ส่าห์ อด อา ลัย ก็ ไม่ คลาย

Pno.

S. Solo
cresc.
Hm _____

A. Solo
cresc.
Hm _____

T. Solo
cresc.
Hm _____

Bar. Solo
cresc.
Hm _____

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

8

29

S. Solo *f*

ภา ว นา_ ว่า จะ ดั่ง ปลง สั้ง เวช ก็ หลับ เนตร เห็น คู่ ไม่ รู้

Pno. *mf*

Red. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1 *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Db. *mf*

33

S. Solo

หาย จะ สวด มนต์ ตัน ถูก ไป ผูก ปลาย ก็ กลับ กลาย

Pno.

mf

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

10

37 rit. . . .

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

41 *f* Andante Moderato ♩ = 86

S. Solo คัด ถึง น่อง ย่าง ทราย มา นิ่ง _____ บน บัล ลังก์ หน้า สิง ขร

Pno. *ff*

Ped. Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Andante Moderato ♩ = 86

Vln. 1 *ff*

Vla. *ff*

Vc. *ff*

Db. *ff*

12

45 *ff*

S. Solo

พระ ตรวจ น้ำ ร่ำ ว่า ด้วย อา วรรณ หวัง ส มร เหมือน จะ คลาด

Pno.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

49 *f*

S. Solo

จะเกิด ไหน ใน จั ง หวั ด ป ลุ พี ให้ เหมือน ปี่ กับ ขลุ่ย ต่ อ ง ทำ นอง

Pno.

Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

14

52 *ff*

S. Solo

กัณ Hm Hm

Pno.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

Hm Hm

A. Solo

Hm Hm

T. Solo

Hm Hm

Bar. Solo

Hm Hm

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

56

S. Solo

Pno.

Ped. *

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

16

61 **rit.** . . . .

S. Solo

Pno.

S. Solo

Hoo Hoo

A. Solo

Hoo Hoo

T. Solo

Hoo Hoo

Bar. Solo

Hoo Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

rit. . . . .

Tempo Andante

Moderato ♩ = 92

65 - - - - -

S. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

mp

Ped. * *Ped.* *

Tempo Andante

Moderato ♩ = 92

- - - - -

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

mp

18

69 *rit.* . . . . . **A tempo piu lento**

S. Solo *mf* มา ยะ มา

Pno. *mp*

S. Solo *mf* มา ยะ มา

A. Solo *mf* มา ยะ มา

T. Solo *mf* มา ยะ มา

Bar. Solo Hm

Vln. 1 *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Db. *mp*

74

S. Solo

พบ ดอก สร้อย สวรรค์ มา ไลย เรียก รัก จำ นงค์ จง ใจ จะ ใคร

Pno.

S. Solo

พบ ดอก สร้อย สวรรค์ มา ไลย

A. Solo

พบ ดอก สร้อย สวรรค์ มา ไลย

T. Solo

พบ ดอก สร้อย สวรรค์ มา ไลย

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Tempo A

80

S. Solo
ได้ ดอก สุมณ ทา—   ตัว เอย ตัว เรียม เทียม ทุม เรศ เรือง รศ คนธ์

Pno.

S. Solo
ตัว เอย ตัว เรียม เทียม ทุม เรศ เรือง รศ คนธ์

A. Solo
ตัว เอย ตัว เรียม เทียม ทุม เรศ เรือง รศ คนธ์

T. Solo
ตัว เอย ตัว เรียม เทียม ทุม เรศ เรือง รศ คนธ์

Bar. Solo
Hm

Tempo A

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

86

S. Solo *mf*
มา พบ ดอก

Pno. *mp* *mf*
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo *mf*
มา พบ ดอก

A. Solo *mf*
มา พบ ดอก

T. Solo *mf*
มา พบ ดอก

Bar. Solo *mf*
มา พบ ดอก

Vln. 1 *mp* *mf*

Vla. *mp* *mf*

Vc. *mp* *mf*

Db. *mp* *mf*

22

91 **poco rit.**

S. Solo

แก้ว โภ มล สร้อย สน สวรรค์ มา

Pno.

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo

แก้ว โภ มล สร้อย สน สวรรค์ มา

A. Solo

แก้ว โภ มล สร้อย สน สวรรค์ มา

T. Solo

แก้ว โภ มล สร้อย สน สวรรค์ มา

Bar. Solo

แก้ว โภ มล สร้อย สน สวรรค์ มา

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

poco rit.

95

S. Solo
ลา

Pno.
Ped. * Ped. * Ped. *

S. Solo
ลา

A. Solo
ลา

T. Solo
ลา

Bar. Solo
ลา

Vln. 1

Vla.
pp

Vc.
pp

Db.
pp

pp

มนตรามโนราห์

ผู้ประพันธ์: ผกาพรรณ บุญติเรก

Dolce
Lento ♩ = 50

Baritone Solo

Piano *mp*

Dolce
Lento ♩ = 50

Soprano Solo
Ha

Alto Solo
Ha

Tenor Solo
Ha

Baritone Solo
Ha

Violin

Viola

Violoncello

Double Bass

2

5 *mp*

Bar. Solo

โสรว สรลง ร่าย รำ โบก ข ร ณี กิน รี จำ ต้อง บาศ ดา พราน บุญ อ ภี เชก ภริส

Pno. *mp*

S. Solo *mp*

A. Solo *mp*

T. Solo *mp*

Bar. Solo *mp*

Vln. 1 *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Db. *mp*

9 *f*

Bar. Solo *f*

ดา พร้อม นง เยาว์ ประภาศกร้าว ประ กา คืด รัก_ แห่ง_____ เรา_____ Hm_

Pno. *mf*

S. Solo

ประ กา คืด รัก_ แห่ง_____ เรา_____ Hm_

A. Solo

ประ กา คืด รัก_ แห่ง_____ เรา_____ Hm_

T. Solo

ประ กา คืด รัก_ แห่ง_____ เรา_____ Hm_

Bar. Solo

ประ กา คืด รัก_ แห่ง_____ เรา_____ Hm_

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

4

13

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Detailed description of the musical score: The score is for measures 13 through 16. It features a Baritone Soloist (Bar. Solo) in the top staff, a Piano (Pno.) in the second system, and four vocal soloists (Soprano, Alto, Tenor, and Baritone) in the next three systems. The bottom system contains the string section: Violin 1 (Vln. 1), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The Baritone Soloist part includes a fermata over the second measure. The Piano part is marked *mp* and features a complex accompaniment with chords and moving lines in both hands. The vocal soloists have melodic lines with fermatas over the second measure. The string section provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns.

17

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hm

Hm

Hm

Hm

Hm

Hm

6

Andante ♩ = 76

22

Bar. Solo

f

น โน

Pno.

Andante ♩ = 76

S. Solo

Hoo

A. Solo

Hoo

T. Solo

Hoo

Bar. Solo

Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

27

Bar. Solo

ราที นาง ปีก ษา แห่ง ส วรรค์

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

8

30

Bar. Solo

โดน กลั่น แกล้ง ประ สบ ภัย นู ชา ยัญ ป ฎิ ภาณ ไหว พริน

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

27

Bar. Solo

ราที นาง ปีก ษา แห่ง ส วรรค์

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

8

30

Bar. Solo

โดน กลั่น แกล้ง ประ สบ ภัย นู ชา ยัญ ป ฎิ ภาณ ไหว พริบ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

40

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hm Hm

Hm Hm

Hm Hm

Hm Hm

Hm Hm

Hm Hm

12

44

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

This musical score page contains measures 44 through 47. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score is arranged in a system with eight staves. The top five staves are for vocal soloists: Baritone Solo (treble clef), Soprano Solo (treble clef), Alto Solo (treble clef), Tenor Solo (treble clef), and Baritone Solo (bass clef). The sixth staff is for Piano (Pno.), with both treble and bass clefs. The bottom three staves are for string instruments: Violin 1 (Vln. 1, treble clef), Viola (Vla., alto clef), and a pair of Violoncello (Vc.) and Double Bass (Db., bass clef). The vocal soloists play melodic lines with slurs and accents. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands. The strings provide harmonic support with sustained notes and some rhythmic patterns. Dynamics include *f* (forte) and *vp* (pianissimo). The rehearsal mark '44' is placed at the beginning of the first staff.

48

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

14

52

Bar. Solo *f*
Hm

Pno.

S. Solo *f*
Hm

A. Solo *f*
Hm

T. Solo *f*
Hm

Bar. Solo *f*
Hm

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

57

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

16

61

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

66 17

Bar. Solo *f*
Hm

Pno. *f*

S. Solo *f*
Hm

A. Solo *f*
Hm

T. Solo *f*
Hm

Bar. Solo *f*
Hm

Vln. 1 *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

18

70 *mf*

Bar. Solo *Hm*

Pno. *mf*

S. Solo *Hm*

A. Solo *Hm*

T. Solo *Hm*

Bar. Solo *Hm*

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

74

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

This musical score page contains measures 74 through 78. It features a Baritone Solo part in the upper register, a Piano accompaniment with a complex harmonic texture, and four vocal soloists (Soprano, Alto, Tenor, and Baritone) in the lower register. The string quartet (Violin 1, Viola, Violoncello, and Double Bass) provides a harmonic foundation with sustained notes and moving lines. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The score is written in a standard orchestral layout with a brace on the left side of the staves.

20

78

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

82

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hoo

Hoo

Hoo

Hoo

mf

mf

22

86

Bar. Solo

Pno.

S. Solo
Hoo

A. Solo
Hoo

T. Solo
Hoo

Bar. Solo
Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 86 through 89. It features a vocal solo section with four parts: Baritone Soloist (Bar. Solo), Soprano Soloist (S. Solo), Alto Soloist (A. Solo), and Tenor Soloist (T. Solo). Each vocal part has a vocal line and a corresponding 'Hoo' lyric. The piano accompaniment (Pno.) consists of a right-hand melodic line with eighth and sixteenth notes and a left-hand bass line with sustained chords. The orchestral accompaniment includes Violin 1 (Vln. 1), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.), all playing sustained chords and rhythmic patterns.

90

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

This musical score page contains measures 90 through 93. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score is arranged in a system with the following parts from top to bottom: Baritone Soloist (Bar. Solo), Piano (Pno.), Soprano Soloist (S. Solo), Alto Soloist (A. Solo), Tenor Soloist (T. Solo), Baritone Soloist (Bar. Solo), Violin 1 (Vln. 1), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The vocal soloists (S. Solo, A. Solo, T. Solo, Bar. Solo) all perform a vocal line with the word "Hoo" written below their notes. The piano part features a complex texture with chords and moving lines in both hands. The string section (Vln. 1, Vla., Vc., Db.) provides harmonic support with sustained notes and some melodic movement.

24

Moderato ♩ = 101

94

Bar. Solo

Pno.

Sf

Moderato ♩ = 101

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Sf

Sf

Sf

Sf

Sf

Sf

Sf

99

Bar. Solo *f*

พระ สุ ฌน ดัน ดัน ตาม เจ้า ดวง แก้ว

Pno. *f*

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1 *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

26

102

Bar. Solo

เจ็ด ปี แล้ว เจ็ด เดือน ผ่าน เจ็ด วัน ลี้ ฝ่า ปีศาจ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

105

Bar. Solo

ฝ้า คน ธรรม์ ฝ้าน ร ดี _____

mp

Hm

Pno.

mp

S. Solo

mp

Hm

A. Solo

mp

Hm

T. Solo

mp

Hm

Bar. Solo

mp

Hm

Vln. 1

mp

Vla.

mp

Vc.

Db.

28

108

Bar. Solo

حمد ٱٱ ٱٱ Hm

Pno.

S. Solo

حمد ٱٱ ٱٱ Hm

A. Solo

حمد ٱٱ ٱٱ Hm

T. Solo

حمد ٱٱ ٱٱ Hm

Bar. Solo

حمد ٱٱ ٱٱ Hm

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

111

Bar. Solo

ห ม ด ฤ ท ธิ แต่ ห า ห ม ด ร ัก

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

30

114

Bar. Solo *p*
นาง _____ ถ้า ม รงค์ แหวน ฟ้า _____ Hm

Pno. *mp*

S. Solo *p*
_____ Hm

A. Solo *p*
_____ Hm

T. Solo *p*
_____ Hm

Bar. Solo *p*
_____ Hm

Vln. 1 *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Db. *mp*

117

Bar. Solo *mp*
ฝาก แทน รัก Hm

Pno. *f*

S. Solo Hm

A. Solo Hm

T. Solo Hm

Bar. Solo Hm

Vln. 1 *f*

Vla.

Vc.

Db.

32

120

Bar. Solo

น้อง ประจักษ์ พิ

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

123

Bar. Solo

นิล สร้าง ฤ ท้าย มัน สอง

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

34

126

Bar. Solo

เรา หมา จืด จาง รัก รุ่ง

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

129 *f*

Bar. Solo *f*
 เรื่อง แจ่ม กระ จ่าง ภิรมย์ เออ _____ ถ้ำ ม รงค์ แหวน พิ ฝาก แทน

Pno. *f*

S. Solo *f*
 Hoo Hoo

A. Solo *f*
 Hoo Hoo

T. Solo *f*
 Hoo Hoo

Bar. Solo *f*
 Hoo Hoo

Vln. 1 *mp* *f*

Vla. *mp* *f*

Vc. *mp* *f*

Db. *mp* *f*

36

132

Bar. Solo *f*

รัก นื่อง ประจักษ์ เมื่อ มอง พิ นิจ สร้าง ฤ ทัย มัน สอง เรา หา

Pno. *sfz* *f*

S. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

A. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

T. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo

Hoo Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln. 1 *sfz* *f*

Vla. *sfz* *f*

Vc. *sfz*

Db. *sfz*

136

Bar. Solo

จิต ว่าง Hm รัก

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

38

139

Bar. Solo

ร้อง เรือง กระ จ่าง แจ่ม ภิรมย์ เอย

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

142

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

40

146

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

148

Bar. Solo

Pno.

S. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

A. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

T. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Bar. Solo
Hoo Hoo Hoo Hoo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

42

150

Bar. Solo

Pno.

S. Solo

A. Solo

T. Solo

Bar. Solo

Vln. 1

Vla.

Vc.

Db.

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

Hoo Hoo Hoo Hoo

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ เหล่าสุข. เพลงประกอบการแสดงโน้ตราและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษามโน้ตรา คณะสระบุรีคีศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศิลป์, สาขาวิชามานุษยวิทยาและศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2551.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรรต์, 2554.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ธรรมนิต นิคมรัตน์. โน้ราแขก : การปรับเปลี่ยนการแสดงเพื่อวัฒนธรรมชุมชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ส่วนวิจัยและพัฒนา สถาบันวัฒนธรรมศึกษา, 2542.
- นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. ตัวตนทางวัฒนธรรมของคนไทยในรัฐทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรีบริหารศิลป์, สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2550.
- ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. ศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ ว่าด้วยภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปะ ภาษา วัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน ครัวเครื่องเรือนเมืองใต้. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2548.
- สถาบันทักษิณคดีศึกษา. โน้รา: นาฏยลักษณะแห่งปักษ์ใต้. กรุงเทพมหานคร: หจก.เอมีเทรตติ้ง, 2544.
- อุดมศักดิ์ หนูทอง. โน้รา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- Benedict, T. 9th-Century music (2017). Absent subjects and empty centers: Eichendorff's Romantic phantasmagoria and Schumann's liederkreis, Op. 39. the University of California: 2017.
- Berry, J. Reinterpreting Schumann: A study of large-scale structural and atmospheric associations in Schumann's frauenliebe und-leben and Dichterliebe song cycles. Master's Thesis, the faculty of graduate and postdoctoral studies faculty of arts school of music university of Ottawa Canada, 2011.
- Borisova, E. The song Cycle: Hermeneutic and Communication Approaches. Advances in Social and Science, Education and Humanities Research, Volume 205 [Online].

2020. Available from: https://www.researchgate.net/publication/324750180_The_Song_Cycle_Hermeneutic_and_Communication_Approaches
- Dempsey, M. Hearing Voices: The narrative function of the piano voice in Schubert's Winterreise. Master's Thesis, The graduate college of Bowling Green State University, 2020.
- Franz, S. Franz Schunerts werke kritisch durchgesehenen gesamtausgabe serie 20, Serie XX, Lieder Und Gesange. Leipzig, 1818.
- Hubert, N., D. Dichterliebe by Robert Schumann. Master's Thesis, The graduate council of the North Texas State College. 1957.
- Lee, C., H. Symphonic texts and the cultural ideology of mahler/s Lieder. Doctoral dissertation, Graduate school of Cornell University. 2009.
- Lisley, D., E. Metaphors and Models: Paths to Meaning in Music. Doctoral dissertation, The school of music and Dance, the Graduate School of the University of Oregon. 2011.
- Schumann, R. Dichterliebe op.48 Liederzyklis aus dem buche der lieder von H. Heine fur eine sigstimme mit begleitung das pianoforte, Robert Schumann's Werke Series 13 No. 13 [Online]. 2020. Available from: <https://www.free-scores.com/download-sheet-music.php?pdf=53922> [2020, December].
- Wheaton, J., R. Structural phenomena as agents of text expression in a pair of songs from Schumann's Liederkreis, Op. 39, Gamut: Online journal of the music theory society of the Mid-Atlantic 2013 Vol. 6, Iss 2. [Online]. 2020. Available from: <https://trace.tennessee.edu/gamut/> vol6/ iss2/8/.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ผกาวรรณ บุญดิเรก
วัน เดือน ปี เกิด	19 กันยายน 2523
สถานที่เกิด	สงขลา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2545 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ.2555 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ชาติพันธุ์วิทยา) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	54/8 ถ.เพชรเกษม ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
รางวัลที่ได้รับ	พ.ศ.2553 ได้รับทุนวิจัยปริญญาโทจากสกว.ในขอบเขตความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ หัวข้อ “ศึกษาดนตรีมโนราห์ของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย ในรัฐทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย” พ.ศ.2554 ได้รับรางวัลชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2011 พ.ศ.2555 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2012 พ.ศ.2556 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2013 พ.ศ.2558 ได้รับรางวัลชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2015 พ.ศ.2554 ได้รับรางวัลชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2011 พ.ศ.2555 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2012 พ.ศ.2556 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2013 พ.ศ.2558 ได้รับรางวัลชนะเลิศ สำหรับครูผู้สอนวิชาขับร้องในการแข่ง YTMF2015